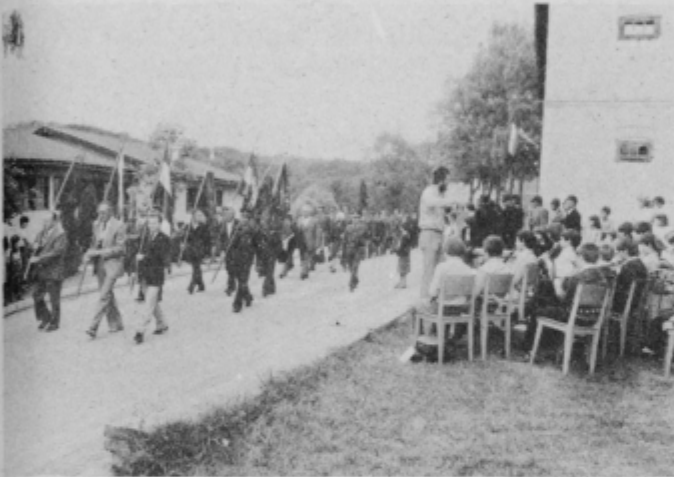

IZ VSEBINE

„Zaupam naši mladini“ (stran 3)
Šolska vrata se že zapirajo (stran 4)
Bratstvo in enotnost (stran 6)
Bukovci danes (stran 8)
Mi brigadirji (stran 9)

Mimohod pred položitvijo venca

Slavnostna seja

Kdo bo najhitrejši koscev?

PRI MIKLAVŽU SO PRAZNOVALI

Minuli konec tedna so praznovali v krajevni skupnosti Miklavž pri Ormožu. Z večjim številom prijetnih prireditev so že sedemindvajseti proslavili svoj krajevni praznik, ki ga namenljajo dogodka iz leta 1944, ko so na tem območju ustanovili odbor Osvobodilne fronte.

V soboto popoldan sta bila sprejem za starejše krajanje in tekmovanje strelskih družin ormoške občine.

Orednje prireditve so izvedli v nedeljskem dopoldnevu. Ob prisotnosti velikega števila krajanov, gostov in predsednikov vodstev vseh družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine so prireditve pričeli s koncertom ormoške godbe na pihala. Ob 7. uri in 30 minut se je pričela svečanost

pri spominskem obeležju padlim iz NOB. Po položitvi venca je zbranim govoril Avgust Janežič, prisrčen kulturni program pa so izvedli učenci domače osnovne šole Jože Kerenčič.

Na slavnostni seji skupščine in vodstev družbenopolitičnih in družbenih organizacij v krajevni skupnosti, bila je v prostorih osnovne šole, vodil pa jo je predsednik skupščine KS Stanko Kumer, je o revolucionarnih vrednotah in aktualnem družbenem in gospodarskem trenutku govoril predsednik Skupščine občine Ormož, Tone Luskovič. Za tem je predsednik KK SZDL Aleksander Štampar podelil pet bronastih značk OF. Za dolgoletno aktivno delo na vseh področjih dela v krajevni skupnosti so jih prejeli: osnovni organizaciji

Rdečega križa Hermanci in Miklavž ter Ciril Vnuk, Mirko Štucel in Lizika Lah.

Udeleženci so si po seji v prostorih šole lahko ogledali zelo zanimive razstave. Tako je krajevna sekcija za družbeno aktivnost žensk s pomočjo pridnih rok domačink pripravila kulinarčno razstavo, učenci osnovne šole in vrtec razstavo izdelkov svojih varovancev, s samostojno razstavo pa se je predstavila tudi likovnica — amaterka Vida Rajhova.

Sledila je najbolj zanimiva in tudi najbolj obiskana prireditev — tekma koscev, čeprav ne smemo zanemariti tudi drugih prireditev. Tako so lovci izvedli tekmovanje v streljanju na leteče cilje,

mladi tekmovanje v malem nogometu, svoje tekmovanje pa so izvedli tudi rezervni starešine.

Tekma koscev je bila še kako zanimiva. Pomerilo se je osem koscev, ki so morali pravilno pokositi 50 metrov travnika v širini treh metrov. Najhitreje je nalogo opravil Jože Janežič iz Krčevine, ki je bil za zamah ali dva hitrejši od Rudija Košajnča, tretji pa je bil Janez Skrjanec. Ob koncu so jim žene in dekleta pripravile pravo domačo malico, organizatorji pa podelili nagrade — kose, kosišča in vodirje.

Obisk in vzdušje na tokratnem prazniku sta potrdila ugotovitev, da je gotovo najbolj priljubljena in obiskana prireditev v miklavški krajevni skupnosti.

Tekst in foto:

1. kotar

B RATSTVO—ENOTNOST—SOLIDARNOST—LENDAVA '82

ZELO USPEŠNO IZVEDENA MEDREPUBLIŠKA VAJA CIVILNE ZAŠČITE

Okoli 700 pripadnikov civilne zaštite bratskih občin SR Hrvatske in SR Slovenije je v Lendavi zelo uspešno izvedlo 6. medrepubliško združeno praktično reševalno vajo enot ter štabov civilne zaštite pod geslom: „Bratstvo-enotnost-solidarnost-Lendava '82“. Na vaji so sodelovale enote in štabi za civilno zaščito iz občin: Čakovec, Koprivnica, Krapiš, Lendava, Maribor, Murska Sobota, Ormož, Ptuj, Slovenska Bistrica in Varaždin. Sodelovala so tudi letala aeroklubov Čakovec, Murska Sobota in Ptuj, in enote teritorialne obrambe in številne organizacije združenega dela iz Lendave. V vajo pa so bili vključeni tudi učenci OŠ Draga Lugačiča iz Lendave. Letošnja vaja je bila posvečena 12 kongresu ZKJ, 90-letnici rojstva tovariša Tita, prazniku občine Lendava in Dnevu civilne zaštite Jugoslavije.

Celotna vaja je potekala brezhibno in v skladu z zelo zahtevnimi nalogami zaštite in reševanje prebivalstva. Zanimiva je bila evakuacija 350 učencev OŠ Draga Lugačiča iz Lendave. Prvič je bil prikazan tudi celotni postopek reševanja prevrnjene cisterne, prepravljanje nafte in dvig cisterne z dvigalom. Prav tako so prvič prikazali reševanje iz višjih nadstropij s skokom na zračno blazino.

no. Izvedena je bila tudi evakuacija živine iz poškodovanih hlevov itd. Skratka, vse enote in štabi civilne zaštite so naloge opravili vestno, strokovno in s čutom velike odgovornosti. Razveseljiva pa je tudi ugotovitev, da ni prišlo do nobenih poškodb, kljub številni tehniki in vozilom, ki so prihajali na pomoč iz desetih občin.

O vaji so dali pohvalno oceno poveljnika republiških štabov za civilno zaščito SR Hrvatske in SR Slovenije ter predsednik Supščine občine Lendava. Ob zaključku va-

je so z zbora vseh udeležencev vaje in številnega prebivalstva poslali pozdravno pismo centralnim komitejem ZKJ, ZKH in ZKS. Za vse nas je bilo tudi prijetno presenečenje, da je bil govor predsednika občinske skupščine in pozdravne brzojavke podane tudi v madžarskem jeziku, kar je lep dokaz, kako v naši samoupravni socialistični skupnosti spoštujemo pravice narodnosti, njihov jezik in kulturo.

Vajo si je ogledalo več tisoč prebivalcev občine Lendava in iz drugih občin, ki so se ob vaji marsiče-

sa naučili, hkrati pa se tudi prepričali v visoko raven strokovnega znanja, izurjenosti in izkušenosti. Vaja je ponovno potrdila, da je medrepubliško sodelovanje na področju civilne zaštite zelo koristno, kajti poleg strokovnega usposabljanja, preverjanja znanja in tehnike, sodelovanje krepi tovarštvo, humanizem in socialistično solidarnost, kar pa hkrati vsebinsko bogati in utrjuje bratstvo in enotnost med narodi in narodnostmi SFR Jugoslavije.

FB

Varčevanje in samoodpovedovanje

Delegati družbenopolitičnega zbora so na ponedeljkovi seji osrednjo pozornost namenili doseženim gospodarskim rezultatom v prvih treh oziroma štirih mesecih tega leta. Predsednik izvršnega sveta SO Ptuj Janko Bezjak je informacijo o gospodarstvu v prvem trimesečju dopolnil še z nekaterimi rezultati za prve štiri mesece in poudaril, da bodo rezultati v drugi polovici leta manj ugodni kot doslej. Izvozno uvozna gibanja so v ptujski občini ugodna, vendar je vprašanje, če bodo izvozniki dosegli predviden izvoz v tem

letu. Po dopustih je namreč pričakovati večje pomanjkanje surovin in reprodukcijskega materiala kar pomeni, da ne bo dovolj dela, da bodo nekatere organizacije združenega dela prisiljene ustaviti proizvodnjo.

Zaradi takšnih težav je treba takoj izdelati akcijske programe, v katerih naj bodo opredeljena merila za zagotavljanje minimalnega standarda delavcev. Do izraza bo prišla solidarnost, je dejal Janko Bezjak. Razmisliti je treba o preusmerjanju delavcev in o

prestrukturiranju proizvodnje. Večji poudarek bo treba dati kmetijstvu, saj so naši cilji pri predelovanju hrane jasni.

Med izgubami je precej takih, ki bodo izgubo do konca leta še povečali, nekatere izgube pa so sezonskega značaja. Kjer je mogoče in seveda umestno, bodo OZD prešla sredstva iz sklada rezerv. Prav pa je, da v vseh OZD povečajo rezervna sredstva, tistim, ki imajo izgube pa bi naj oprostili plačevanje nekaterih obveznosti za skupno in proračunsko porabo ter za interesne skupnosti materialne proizvodnje.

Delegati družbenopolitičnega zbora so soglasno sprejeli stališča in sklepe, ki so jih sprejeli člani komiteja OK ZKS Ptuj na razširjeni seji v Agisu. Obenem so predlagali, da naj v vseh organizacijah združenega dela takoj in odslej redno spremljajo uresničevanje sprejetih stabilizacijskih ukrepov, v organizacijah združenega dela, ki poslujejo na robu rentabilnosti, pa naj ugotovijo možnosti za izboljšanje stanja. Delovne ljudi je treba seznaniti s situacijo v posameznih okoljih in si s skupnimi močmi prizadevati za boljše gospodarske rezultate. Ob vsem tem se je treba zavedati, da lahko dosežemo postavljene cilje le z več in z boljšim delom, s prizadevanjem vsakega posameznika.

Delegati družbenopolitičnega zbora so dali zboru združenega dela priporočilo, da naj stalno spremlja uresničevanje stabilizacijskih programov v OZD ptujске občine.

N. Dobljekar

Pihalni orkester Liboje v mestnem parku ob Dravi v Ptuj.

Foto: Alfred Bradac

Koncert v čast 12. kongresu ZKJ

V organizaciji DPD Svoboda Ptuj je bil v nedeljo, 20. junija dopoldne v mestnem parku ob Dravi v Ptujju izmenadni koncert, ki ga je izvajal Pihalni orkester Liboje iz Savinjske doline. Popoldne ob 16. uri pa so koncert ponovili v Ptujskih toplicah, takrat ob veliko večjem številu poslušalcev kot v mestnem parku.

Koncert je bil organiziran v okviru programa prireditev v čast 12. kongresa ZKJ.

PTUJSKA KULTURNA SREČANJA

Deseti jubilej

Letošnja deseta ptujška kulturna srečanja se bodo pričela 9. avgusta z nastopom folklornega ansambla Ubsnurski ajmak iz Mongolije. Otvoritev srečanj bo kot običajno na letnem prireditvenem prostoru ob 20. uri. V avgustu bomo videli še nastop španske skupine Ballet Espanol de Maria Rosa iz Madrida. Razstavo del udeležencev slikarske kolonije Poetovio 1981, z delom bodo pričeli tudi udeleženci letošnje kolonije, v mestnem kinu pa bodo predvidoma šest dni vrteli filme iz letošnjega puljskega festivala.

Septembrske prireditve se bodo pričele s knjižno razstavo ob 100-letnici rojstva pesnika Alojza Gradnika, sledil bo festival domače zabavne glasbe Slovenije, pa literarni večer »Beseda o Alojzu Gradniku in Alojziju Remcu«. Ob koncu meseca se bo Slovensko narodno gledališče Drama iz Ljubljane predstavilo z delom Ostrovskega Gost.

Tudi v oktobru bo program precej pester. Ogledali si bomo lahko knjižno razstavo Stavke na Slovenskem do II. svetovne vojne, predstavo SLG Celje H. Schintker Rajanje, koncert New Swing Quarteta, predstavo SNG Maribor I. Brežan Hamlet v Mrduši vasi in v drugi polovici oktobra še republiško revijo mladinskih tamburaških skupin v Cirkovcah. Vse ostale prireditve bodo v Ptuj.

Ptujška kulturna srečanja so posvečena letošnjim kongresom in seveda prazniku občine Ptuj, ki ga slavimo 8. avgusta. Organizatorica prireditev je Kulturna skupnost občine Ptuj, kjer so prepričani, da bo odziv obiskovalcev tudi letos tako dober kot prejšnja leta.

N. Dobljekar

25. JUNIJA 1982 OB 19. URI V CSUI PTUJ

Večer glasbe, plesov in pesmi narodov in narodnosti Jugoslavije v Ptuj

V počastitev 12. kongresa ZKJ, dneva samoupravljalcev in Dneva civilne zaštite Jugoslavije bo v petek, 25. junija 1982 ob 19. uri v Centru srednjega usmerjenega izobraževanja v Ptujju osrednja občinska proslava. Program pod naslovom »Večer glasbe, plesov in pesmi narodov in narodnosti Jugoslavije« bomo izvajali člani folklorne skupine in tamburaške orkestra DKUD »Svoboda-Vise« iz bratske občine Varaždin in učenci Osnovne šole Toneta Znidariča Ptuj.

Na proslavi bodo podeljena priznanja za 30-letno neprekinjeno članstvo v Zvezi komunistov, ki jih podeljuje Občinska konferenca ZKS Ptuj. Občinski štab za civilno zaščito občine Ptuj bo podelil najvišje občinsko priznanje »Zlati znak civilne zaštite« za posebne in izredne uspehe dosežene na področju razvoja in krepitve civilne zaštite. Občinska konferenca ZKS Ptuj bo podelila tudi 5 knjižnih nagrad dijakom ptujskih sol srednjega usmerjenega izobraževanja za najboljše spis v počastitev 12. kongresa ZKJ na temo »Bratstvo in enotnost«.

Dodamo naj še to, da nastopajoči gosti iz bratske občine Varaždin, ki imajo za seboj številna uspešna gostovanja v ptujski občini praznujejo pomemben jubilej. Pred 20 leti, 23. aprila 1962, ko so bila v Ptujju ustanovljena Delavska srečanja bratstva in prijateljstva, je bilo DKUD »Svoboda« Varaždin prva kulturna skupina, ki je skupaj s ptujskimi ljubitelji kulturne dejavnosti pričela bogato medrepubliško kulturno izmenjavo neprecenljive vrednosti, zato jim ob jubileju Ptujčani iskreno čestitamo in izrekamo prisrčno dobrodoščilo v Ptuj!

FB

PTUJ

Izvozniki ne bodo imeli počitnic

V preteklem tednu je ptujski izvršni svet sklical dva posveta s predsedniki delavskih svetov TOZD in DO ter njihovimi poslovnimi organi. Osnova za razpravo pa je bil nedavno sprejeti devizni zakon, ki prinaša omejeno razpolaganje z devizami in bo kot tak vplival na proizvodnjo v številnih organizacijah, posebej še tistih, ki so vezani na uvoz surovin. Povedati pa je potrebno, da bo odstotek porabe deviz diferenciran. V delovnih organizacijah pa zato v sedanjem trenutku izračunavajo svoje nove devizne bilance. Zato so DO dolžne, da pripravijo konkretne ukrepe in operativne programe za ohranjanje proizvodnje v bistveno slabših pogojih. V njih je potrebno opredeliti, kaj bo z viški delovnih ljudi, ki jih ne bo mogoče zaposliti zaradi pomanjkanja dela, kako bo z letnimi dopusti. V nekaterih DO načrtujejo kljub težavam normalne dopuste, vendar je potrebno v tistih DO, ki so izvozniki dopuste prenesti in delati tudi ob sobotah in nedeljah, da se bodo izvozniki načrti tudi uresničili.

V DO bodo morali že med letom formirati večje rezervne sklade, pa tudi občinski sklad rezerv bi se naj povečal tako, da bi iz njega lahko pokrivali zamakne osebnih dohodkov tistim, kjer le-teh iz različnih razlogov ne bo mogoče zagotoviti.

Pri občinskem izvršnem svetu je formiranih tudi 9 delovnih skupin, ki bodo v stalnih stikih z OZD, kjer se bodo pojavljali problemi v proizvodnji, zastoji in podobno. Pri izvršnem svetu bodo iskali tudi konkretne oblike pomoči tistim, ki bodo v najtežjih razmerah. Skupaj s štabi teh organizacij bo izvršni svet iskal določene rešitve.

V prihodnjih mesecih je pričakovati največ težav v Agis-u, TOZD Elektronika, TOZD Volneni izdelki, pa tudi v delu kovinske industrije, ki se sicer oskrbuje z domačimi surovinami, vendar tudi domači dobavitelji zahtevajo devizno soudeležbo, deviz pa ni.

Na posvetu je bilo rečeno, da brez strpnosti in pripravljenosti ter mnogo večjega odpovedovanja, kot smo ga bili vajeni doslej nastalih težav ne bo mogoče premagati. Je pa, kot je pokazal posvet velika pripravljenost, da se le-te premagajo.

Precej so na posvetu govorili tudi o oskrbi. V občini imamo kot agrarni občini mnogo možnosti, da pridelamo več mesa, mleka, jajc. S tem bi občutno prispevali k izboljšanju domače oskrbe, lahko pa bi hrano prodajali tudi v večje centre, kjer bo gotovo več težav pri oskrbi, kot pri nas. Poleg tega postaja hrana vedno bolj pomemben izvozni artikel.

MG

SLOVENSKA BISTRICA

Ugodni gospodarski rezultati

V gospodarstvu občine Slovenska Bistrica so letošnje leto pričeli z dokaj ugodnimi gospodarskimi rezultati, kar je v času stabilizacijskih prizadevanj še posebno pomembno. V gospodarstvu namreč ugotavljajo, da so bili rezultati fizičnega obsega proizvodnje v letošnjem letu v večini delovnih organizacij mnogo ugodnejši od doseženih v enakem obdobju lanskega leta.

Fizični obseg industrijske proizvodnje je glede na lansko prvo trimesečje večji za blizu osem odstotkov. Pomembni uspehi pa so bili zabeleženi tudi v izvozni dejavnosti. Organizacije združenega dela občine Slovenska Bistrica so v prvem letošnjem trimesečju izvozile za 86 odstotkov več blaga in storitev kot v enakem obdobju lanskega leta. Ob tem je pomembno poudariti, da so vzporedno s prizadevanji o povečanju izvoza uspešno uveljavljali tudi načrtovanja o zmanjšanju uvoza in sicer za dobrih 11 odstotkov, glede na vse večje zahtevnosti trga in svetovne gospodarske krize to prav gotovo ni nepomembno.

Doseženi rezultati prvega četrtletja v gospodarstvu občine Slovenska Bistrica bodo spodbuda za nova prizadevanja. Kljub ugodnim gospodarskim rezultatom pa v občini še niso povsem zadovoljni z aktivnostmi na nekaterih drugih področjih. Zaposleni so sicer povečali celotni prihodek za prek 23 odstotkov, vendar velja prepričanje, da to še ni dovolj, saj je pod planom resolucijskih predvidevanj. Doseženi do-

V proizvodni dvorani EMI Poljčane. Njihovi izdelki v vse večjem številu najdejo pot na zunanja tržišča.

hodek se je povečal samo za 1,3 odstotka in razporejeni dohodek za 4,6 odstotka. Čisti dohodek pa je bil v tem času celo nižji za 4,6 odstotka.

V občini Slovenska Bistrica tudi ugotavljajo, da so bila sredstva za osebne dohodke izplačana nekoliko višje od predvidenih. V primerjavi z letom 1981 so jih v prvem trimesečju letošnjega leta povečali kar za 27,8 odstotka, medtem ko so za poslovne sklade namenili 46 odstotkov manj sredstev glede na enako obdobje lanskega leta.

Ob spoznanju, da beležijo v gospodarstvu občine porast porabljenih sredstev, nesorazmerij med cenami, pa ni pojav samo v bistrski občini in tudi povečanju prispevkov iz dohodka temeljnih organizacij, so se v mnogih sredinah povečale tudi izgube. K temu je prispevalo pomemben delež tudi pomanjkanje potrebnih surovin in drugega reprodukcijskega materiala. Brez posebnih razglabljanj je mogoče ugotoviti, da ta problem v precejšnji meri prizadene tudi gospodarski položaj občine, še posebno, ker je v prvem trimesečju zabeležilo izgubo kar pet temeljnih organizacij združenega dela. Skupno je v teh tozidih zaposleno 723 občanov. Izgube znašajo 22 milijonov dinarjev, kar je v odnosu do ustvarjenih sredstev v bistrski občini vredno skrbne analize in tudi iskanje možnosti takojšnjega reševanja.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Čeprav meša testo stroj, mora biti delavec ob stroju pazljiv, da ne pride do okvare ali celo nesreče.

Nič kaj laskavo pa ni tale namestitev dvigala za dvigovanje vreč moka. Dvigalo ni zaščiteno, da ga zavarujejo pred dežjem, ga pokrijejo kar polivinilom.

Ali v Kidričevem res pečejo najboljši kruh?

Ze precej let velja pravilo, da v pekarni v Kidričevem pečejo najboljši kruh. To potrjuje tudi dejstvo, da dnevno prihajajo potrošniki od blizu in daleč v pekarno Kidričevo, ki je obrat TOZD „Vinko Reš“ Ptuj. Zanimalo me je, kako je s tem ljudskim mnenjem, zato sem se oglasil pri vodji enote, Frančku Krajncu, ki mi je povedal:

„Res je, da so potrošniki zelo zadovoljni z našim kruhom, posebno še z 2 kilogramskimi hlepci črnega kruha, prav tako pa tudi z ostalim kruhom in pecivom, ki ga pečemo v našem obratu. Da je kruh okusnejši, ni vzrok v kakovosti moka, temveč v pripravi testa, predvsem pa to, da ga pečemo še po stari navadi v krušnih pečeh, ki jih kurimo s premo-gom. Peči so iz opeke, loparji na šamotnih ploščah, skratka tako kot so peki delali nekoč, le da je ostalo delo bolj modernizirano. Večja masa testa je, tem okusnejši je kruh in tudi dalj čas ostane svež. Kruh pečemo postopno, v prvi peči in šele tu se dokonca speče. Prav zaradi takega postopka je kruh iz naših peči le redkokdaj zažgan.“

Mesečno spečemo v našem obratu okoli 106.000 kg kruha, od tega okoli 65.000 kosov velikih žemelj. Naš kruh dnevno vozimo v trgovine na območju Dravskega polja in gornjih Haloz. V obratu je zaposlenih 16 delavcev, ki delajo v dveh izmenah, pred prazniki pa morajo delati tudi po 12 ur dnevno.

Poudariti moram, da so pogoji dela zelo težki, vročina, para, prah itd. Poprčni mesečni osebni dohodek delavca je od 11 do 12.000 dinarjev, kar je malo v primerjavi z nekaterimi delovnimi organizacijami, kjer je moč z manj napornim in zahtevnim delom zaslužiti več.“

K temu res ni kaj dodati. Prizadevnim delavcem pekarnskega obrata v Kidričevem lahko samo čestitam, jim zaželimo boljše pogoje dela, obenem pa pričakujemo, da bodo potrošniki še naprej dobivali tako dober in svež domači kruh.

Besedilo in posnetki: Konrad Zorec

Lepo dišeči hlebec čakajo na prevoz do potrošnika.

Sicer prijazne prodajalke so včasih tudi nervozne, če je prevelik nat/potrošnikov in ko zlasti v dneh pred prazniki morajo delati ves dan.

Vse moči za ohranitev proizvodnje

Konec minulega tedna se je predsedstvo ormoških sindikatov sestalo s predstavniki drugih DPO in izvršnega sveta ter kritično pregledalo sedanje stanje v ormoškem gospodarstvu. Ugotovilo je, da je trenutno proizvodnja v gospodarstvu še brez zastojev, je pa pričakovati, da se bo zapletlo konec julija in v začetku meseca avgusta. Precej kritično je v Jože Kerenčiču, kjer so vezani na uvoz materiala za reprodukcijo ali pa morajo zagotavljati devize domačim proizvajalcem surovin. V delovni organizaciji Ograd imajo v tem trenutku težave v zvezi z zagotavljanjem deviz za mazut, vendar je upati, da bodo le-tega dobili. Mazut potrebujejo za opekarno. Delovna organizacija ima tudi nekaj na 100 povsem gotovih ličkalnikov za koruzo,

ki jih ne morejo dati na trg, ker nimajo klina-stih iermenov.

Se najbolj kritično je v Primatu — TOZD Bančna oprema, kjer dobivajo le polovico naročenih surovin in ne delajo tako, kot bi morali. V kratkem bodo ostali tudi brez direktorja in tehničnega vodje, oba odhajata na druga dela in naloge. Drugi problem so prostori, ker delajo v najetih prostorih; lastnik pa jih sedaj potrebuje zase. Ta kolektiv je bil včasih zgled drugim delovnim organizacijam v Ormožu po številnih delovnih sobotah in prostovoljnem delu. Predsedstvo je ob tem predlagalo, da skupaj s štabom, ki pri izvršnem svetu skrbi za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije, analizira sedanje stanje in če bo potrebno, predlaga

tudi ukrepe družbenega varstva.

Se pred dopusti bo predsedstvo obravnavalo tudi tudi program solidarnosti za zagotavljanje OD za tiste delavce, ki bodo iz objektivnih razlogov ostali brez osebnih dohodkov. Predsedstvo bo tudi nenehno spremljalo stanje v gospodarstvu in družbenih dejavnostih in bo po svojih močeh prispevalo v razreševanje morebitnih težav.

Ormoški sindikati so izdelali tudi že program vključevanja v priprave na 10. kongres zvez slovenskih sindikatov. Glede razprav o resoluciji pa je bilo povedano, da mora vsak v njej poiskati sebe. Če bo razprava izhajala iz konkretnih družbenih razmer, je pričakovati tudi njeno uspešno realizacijo.

MG

DRUŽBENI PRAVOBRANILEC SAMOUPRAVLJANJA PTUJ

Ugotovitve v letu 1981 in naloge v letu 1982

Delegatom zborov skupščine občine Ptuj je družbeni pravobranilec predložil obširno poročilo o delu v letu 1981, ki obravnava vsa področja delovanja družbenega pravobranilca in razčlenjuje probleme na posameznih področjih. Ob koncu vsebinsko bogatega poročila pa so povezane ugotovitve in nakazane naloge, ki izhajajo iz programske usmeritve za delo v letu 1982. Oboje povzemamo.

SKLEPNE UGOTOVITVE

Število zadev, ki smo jih obravnavali v letu 1981, se je zmanjšalo le neznatno; tudi struktura obravnavanih zadev se ni bistveno spremenila, saj še vidno prevladujejo s področja delovnih razmerij. Struktura predlagateljev obravnavanja zadev se sicer bistveno ni spremenila, vendar za leto 1981 ugotavljamo porast zadev, ki jih je prišel družbeni pravobranilec samoupravljanja na lastno pobudo; da narašča število predlagateljev z vrst samoupravnih organov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ter individualnih poslovnih organov.

Kršitve s področja delovnih razmerij prevladujejo, toda znotraj njih samih je opazen premik, saj je bilo v letu 1981 več primerov kršitev pri razporeditvi oziroma prerazporeditvah znotraj TOZD, v druge TOZD v isti delovni organizaciji.

Za razporejanje dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke je družbeni pravobranilec samoupravljanja zahteval sprejem samoupravnih sporazumov o osnovah in merilih v tistih organizacijah združenega dela, ki so se drugače organizirale (DO s TOZD); prav tako smo zahtevali spremembe in dopolnitve tovrstnih samoupravnih splošnih aktov v tistih organizacijah združenega dela, v katerih vse TOZD niso imele poenotenih osnov in meril in je to povzročalo zaostritev odnosov na področju delitve.

Podatki o izdatkih za nadurno delo in pogodbeno delo za devetmesečje 1981 kažejo na znatno trošenje sredstev, zato bi morali oceniti ali so tolikšni izdatki danes opravičljivi, ko se pojavljajo primeri nezaposlenosti mladih.

Rešitve in druga vprašanja s področja stanovanjskih razmerij, niso zajemala v letu 1981 večjega obsega. Toda obravnavani primeri kljub temu kažejo, da povsod niso urejeni samoupravni splošni akti in niso usklajeni z novo stanovanjsko zakonodajo.

Delo samoupravne delavske kontrole se izboljšuje, toda kljub temu se ne vključuje dovolj aktivno v vse organizacije združenega dela. Zato se bo v bodoče poleg družbenopolitičnih organizacij, SDK, tudi družbeni pravobranilec samoupravljanja aktivneje vključil pri delu delavske kontrole.

Na podlagi delnih preučitev samoupravnih splošnih aktov delovnih skupnosti skupnih služb in temeljnih organizacijami zaključujemo, da odnosi niso urejeni na osnovah dejanske svobodne menjave dela, ampak več ali manj na proračunskih osnovah. Preučevanje teh odnosov in vplivanje na njihove spremembe, je nadaljnja naloga družbenega pravobranilca samoupravljanja.

NALOGE, KI IZHAJAJO IZ PROGRAMSKE USMERITVE ZA DELO V LETU 1982

Poleg opisanih zadev in področij dela, bo družbeni pravobranilec samoupravljanja na osnovi programske usmeritve za leto 1982 vključil v svoj program dela tudi naslednje naloge:

Ureditev odnosov med proizvodnimi organizacijami in organizacijami združenega dela blagovnega prometa s posebnimi samo-

upravnimi sporazumi o združevanju dela in sredstev (Uradni list SFRJ št. 66/80).

Vztrajno delo na uveljavljanju zakonsko skladnih dohodkovnih odnosov v organizacijah združenega dela in dopolnjevanja samoupravnih splošnih aktov na tem področju.

Odnosi med delovnimi skupnostmi skupnih služb in temeljnih organizacijami združenega dela morajo temeljiti na zakonu o združenem delu in zakonu o skupnih osnovah svobodne menjave dela; zato bo družbeni pravobranilec samoupravljanja preučil samoupravne splošne akte in dejanske odnose ter tudi ustrezno ukrepal.

Na področju planiranja bo družbeni pravobranilec samoupravljanja ukrepal v tistih primerih, ko so planski akti sicer sprejeti, vsebinsko pa ne ustrezajo obveznim sestavinam, določenim v zakonu.

Ukrepal bo tudi v organizacijah združenega dela, ki nimajo pravočasno sprejetih planskih aktov ali ne uresničujejo svojih planov oziroma obveznosti iz samoupravnih sporazumov in dogovorov.

Na področju investicij bo družbeni pravobranilec samoupravljanja ukrepal v primerih novega investiranja, če se investicijski sklepi sprejemajo mimo delavcev oziroma mimo družbeno dogovorjenih kriterijev prestrukturiranja in dogovora o temeljnih družbenih planih ter ob kršenju določb zakona o začasnih poveljih razpolaganja z družbenimi sredstvi za financiranje gospodarskih in negospodarskih investicij.

Družbeni pravobranilec samoupravljanja bo tudi v letu 1982 spremljal izdatke za nadurno in pogodbeno delo in ukrepal v okviru pristojnosti.

Tekom leta 1982 bo vključeval aktualne naloge kot prioritete, ki bodo opredeljene na družbenopolitičnih organizacijah in v Skupščini občine Ptuj.

Nižja raven zdravstvenega varstva

Udeleženci specializirane razprave o problemih zdravstvenega varstva in socialne politike ter svobodne menjave dela, ki jo je v času predkongresnih aktivnosti organiziral komite OK ZKS Ptuj pretekli torek, so dokaj na široko predstavili to področje. Sadržaj ugotovitev, da raven zdravstvenega varstva glede na razpoložljiva sredstva pada. Vendar so dejali, da je potrebno poiskati rezerve, preden bi se bolj skrbili pravice na tem področju. Hkrati pa so se vprašali, ali smo sposobni plačati pravice, za katere smo se dogovorili uporabniki in izvajalci. Da bo denarja še lep čas manj kot bi ga potrebovali za uresničitev zagotovljenega in dopolnilnega programa je jasno. Jasno pa je tudi, da bo programe potrebno zmanjšati in na kakršenkoli način vplivati na uporabnike, da bodo racionalno trošili zdravstveni dinar.

Ni nova ugotovitev, da je med pacienti, ki prihajajo v čakalnice zdravstvenih domov precej takih, ki zdravniške pomoči sploh niso potrebni. Toda zdravnik takih pacientov ne

more zavrniti — mora jih pregledati in to že pomeni strošek za zdravstvo. Problem je tudi v bolnišničnem zdravljenju, ki ni poceni, pa v dragih zdravilih in tako dalje.

Na seji je bilo slišati, da zdravstveni delavci še niso izkoristili vseh notranjih rezerv. Marsikatero delo je še podvojeno in ne dovolj kakovostno, tudi nekatere organizacijske spremembe bi prispevale k racionalnemu trošenju denarja. Ob tem pa ne gre zanikati uspehov, ki jih je ptujsko zdravstvo doseglo z združitvijo v zdravstveni center in s tesnejšim sodelovanjem z uporabniki. Slednji pa se bodo morali še bolje organizirati in se v delegatski bazi pogovoriti o potrebah in možnostih na tem področju. Najbrž bo potrebno povečati neposredno menjavo dela in tudi na ta način vplivati na racionalno trošenje denarja, ki ga je za obsežne zdravstvene storitve premalo. Kot so dejali predstavniki skupnosti otroškega varstva, je med vzorci nizkega zajetja otrok v vzgojnovarstveno organizacijo tudi cena, ki jo za oskrbino

plačujejo starši. Bo treba tudi zdravstvene usluge »podražiti« v tem smislu, da bo uporabnik prispeval še več neposredno iz svojega žepa? To je eden od ukrepov, je pa vprašanje, če ni le vzgojnega značaja.

V razpravi je bilo opozorjeno, da pomeni krčenje programa in to predvsem preventivnega zdravstvenega varstva, dokajšnje nazadovanje. Zavedati se je namreč treba, da je preventiva cenejša od kurative, poleg tega pa se bodo posledice tega zmanjševanja poznala šele čez leta.

In kaj so sklenili komunisti na omenjeni razpravi? Zavzeli so se za predlog, da mora imeti vsak občan svojo socialno kartico, saj bo tako pregled nad solidarnostjo bolj natančen. Obvezali so se, da bodo poiskali notranje rezerve in se organizirali tako, da bodo zdravstvene usluge kakovostne in v okviru materialnih mož-osti, hkrati pa menili, da bi morali v širšem prostoru nameniti ustrezno pozornost družbenoekonomskemu položaju zdravstvenih delavcev.

N. Dobljekar

POGOVOR S FELIKSOM BAGARJEM

„ZAUPAM NAŠI MLADINI“

»Usmeritev k mlademu rodu je bila ena bistvenih opredelitev tovaršva Tita, kajti mladina je bila vedno njegova opora v vseh bojih, skrb za mladino pa je bila prav tako vedno v središču pozornosti našega revolucionarnega boja.« je pričel pogovor za Tednik delegat ptujskih komunistov za 12. kongres ZKJ Jugoslavije Feliks Bagar. Tudi sam je družbenopolitično aktiven že od takrat, ko je bil še v mladinskih vrstah in trdno zaupa naši mladini. Prepričan je, da mladi odgovorno sprejemajo zaupane naloge in se prizadevajo za uresničevanje skupno dogovorjenih ciljev.

»Titovo opredelitev o mladini Zveza komunistov Jugoslavije dosledno uresničuje v praksi, zato bo tudi na 12. kongresu ZKJ pomembna pozornost namenjena mladi generaciji. Centralni komite ZKJ v svojem poročilu pravi, da ZKJ celotno dejavnost in zavzetost mladih ljudi in Zveze socialistične mladine kot družbenopolitične organizacije ocenjuje pozitivno, ker organizirano uresničuje svojo vlogo kot neposredni udeleženec samoupravnega odločanja.

Zveza komunistov Jugoslavije poudarja, da naš družbenoekonomski razvoj in politični sistem socialističnega samoupravljanja, predvsem pa delegatski sistem, ustvarja mladini možnost, da sodeluje pri sprejemanju odločitev, da aktivno vpliva na družbene odnose in na nadaljnji družbeni razvoj ter zanj sprejema tudi odgovornost.

Ali menite, da je vsa mladina v svoji družbenopolitični organizaciji dovolj medsebojno povezana?

»Zveza socialistične mladine, v kateri se izražajo različni interesi, hoteja in ustvarjalnost mladih, mora postati resnično demokratična fronta celotne socialistične usmerjene mladine in enakopravni del skupnih demokratičnih socialističnih sil, združenih v socialistični zvezi delovnega ljudstva. Mislim, da moramo mnogo bolj povezati delavsko, kmečko, dijaško in študentsko mladino in ustvariti enotno organiziranost mladih. Mnogo bolj se moramo poglobljati v probleme mladih delavcev v združenem delu, mladih kmetovalcev na vasi, dijakov v srednjih šolah ptujske občine in tudi tisti naši mladini, ki se izobražuje izven občine v Mariboru, Ljubljani in tako dalje. Še večjo skrb moramo nameniti sistemu usmerjenega izobraževanja in štipendijski politiki. Oboje mora biti prilagojeno dejanskim potrebam združenega dela, da bomo imeli manj težav pri zaposlovanju mladih. Organizirano in širše vključevanje dijakov usmerjenega izobraževanja v združeno delo in samostojno odločanje od začetka šolanja naprej je obvezno in nujno potrebno. Od šol moramo zahtevati, da mlade usposobijo za delo in samoupravljanje.

Skupaj z mladino se moramo vsi vključiti v konkretno reševanje aktualnih problemov družbenoekonomskega položaja mladih — zaposlovanja, izobraževanja, delovnih pogojev, stanovanjskih vprašanj, vzgoje in drugih. To so trdne naloge in z njimi se morajo ukvarjati osnovne organizacije in organi zveze komunistov, zveze sindikatov in zveze mladine. S skupno angažiranostjo je treba doseči, da se bo mladina vključevala v vse procese sprejemanja

družbenih odločitev na vseh ravneh, da bodo mladi v večji meri enakopravni udeleženci odločanja in da bodo hkrati prevzemali tudi odgovornost za družbeni razvoj.

Kakšne so po vašem mnenju težnje mladih?

»Mislim, da moramo s svojimi naprednimi stališči in ustvarjalnostjo vplivati na zavest mladine in oblikovanje lika mladega

Feliks Bagar (foto OM)

človeka v duhu temeljnih pridobitev našega NOB in socialistične revolucije: bratstva, enotnosti in enakopravnosti vseh narodov in narodnosti, samoupravljanja in neuvrščenosti.

Položaj slehernega mladega človeka v naši družbi mora biti odvisen od njegovega znanja, rezultatov dela in dejanske družbene angažiranosti. Samo z znanjem, z delom, s politično in

samoupravno aktivnostjo se bodo mladi delavci uveljavljali v združenem delu, samoupravnih organih, delegatskem sistemu ter v okoljih, v katerih živijo. Vsak dober delavec, aktiven samoupravljalce je cenjen v svojem okolju in prepričan sem, da to velja tudi za mlade.

Večina mladih teži za napredkom, večina je revolucionarno usmerjena. Zato je težnja mladih prav gotovo v spreminjanju in izboljšanju njihovega položaja v družbi. Izraža pa se v boju za visoko produktivnost dela, cenejšo proizvodnjo in večjo kakovost proizvodov, v varčevanju na vseh področjih, izraža se v prizadevanjih za samoupravni in humani položaj in odnos do vsakega človeka. Pričakujemo, da bodo mladi s svojim delom in vzgledom vnašali nove vrednote v proizvodnjo in samoupravne odnose. Iz naše bogate revolucionarne prakse vemo, da so mladi vodili bitko za uresničitev nalog, ki sta jih družba in delavski razred postavljala v različnih obdobjih našega razvoja.

Komunisti moramo biti vedno usmerjeni k mladini, odgovorni smo za krepitev vloge in položaja mladih. Prepričan sem, da bo mlada generacija sprejela kongresne usmeritve slovenskih in jugoslovanskih komunistov kot jasno usmeritev za lepši danes in še lepši jutri. Vsa naša prizadevanja, da razrešimo nakopičene družbenoekonomske in politične probleme imajo en sam cilj: da mladim rodovom zagotovimo perspektivo v prihodnosti.

N. Dobljekar

Komu ljubiteljska kultura?

Tako so se vprašali udeleženci razprave o ljubiteljski kulturi in o inventivni dejavnosti v ptujski občini. V pripravi na kongres jugoslovanskih komunistov so tudi temu vprašanju namenili ustrezno pozornost, saj v 31 prosvetnih ali kulturnih društvih v ptujski občini deluje kar 120 različnih sekcij, medtem ko je med inovatorji vse manj zanimanja za inventivno dejavnost.

Ljubiteljska kultura priteguje vse več mladih, med obiskovalci pa je vse več sorodnikov in prijateljev teh navdušencev in vse manj takih, ki gredo na prireditve zato, ker čutijo potrebo po kulturnem doživetju. Kje so vzroki za mlachnost predvsem ptujskega občinstva — na vasi se s takimi vprašanji še ne ukvarjajo, saj so tam dvorane in prireditveni prostori vedno premajhni za množico obiskovalcev. Je vzrok samo v kulturni vzgoji, ki smo jo zanemarjali — tako starši kot vzgojno izobraževalne ustanove? Najbrž je vzroke iskati tudi drugje. Na primer v kvaliteti ponudbe ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti in poudarjanosti, v pestrosti te ponudbe in ne nazadnje v pogostnosti. Tudi informiranje ima pri tem svoj delež.

Kaj storiti, da ljubitelji ne bodo ploskali sami sebi? Težko je najti odgovor, najbrž pa stvari ne bodo reševali ti navdušenci sami. Koordinacijski odbori za vprašanja kulture in ostalih področij so pravo mesto za dogovarjanje in usmerjanje dela, komunisti pa so idejnopolične usmeritve trdno začrtali.

Glede inventivne dejavnosti pa so udeleženci razprave menili, da so sklepi, sprejeti na posvetih ob dnevu inovatorjev dovolj obvezujoči, le združeno delo je potrebno ponovno opozoriti na njihovo uresničevanje.

N. Dobljekar

Ni časa za analize

Člani komiteja OK ZKS Ptuj, komunisti iz delovne organizacije Agis, predstavniki ostalih občinskih družbenopolitičnih organizacij in drugi gostje, so se pretekli četrtek sestali na razpravi o nalogah komunistov v razvoju socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v materialnem in socialnem razvoju. Bolj enostavno povedano — razpravljali so o sedanji gospodarski situaciji v svetu in v domovini, poseben poudarek pa dali seveda rezultatom gospodarjenja v občini.

Treba je povedati, da je večina razpravljavcev opozarjala na že znane probleme, posebno tiste v Agisu, manj pa je bilo slišati o predlogih za spreminjanje stanja. Če se omejimo samo na delovno organizacijo Agis je treba reči, da nimajo izdelanih programov, ki bi bili prilagojeni hitro se spreminjajoči gospodarski situaciji, da še zmeraj ne uresničujejo sprejetih sklepov problemske konference o situaciji v tej delovni organizaciji in tako dalje.

Jože Botolin, predsednik OK ZKS Ptuj, je v svoji razpravi dejal, da delavci morajo biti seznanjeni z resnično situacijo in tudi s krivci zanjo. Prav tako jih je treba seznaniti s pogoji gospodarjenja, ki bodo vplivali na naš standard, posebno še na skupno in splošno porabo. Zmanjševanje pravic bo gotovo povzročilo nezadovoljstvo med ljudmi. Razmiseliti je treba, kako bomo gospodarili, da bodo posledice dosedanjega gospodarjenja čim manj vplivale na naš nadaljnji razvoj. Časa za dolgotrajne analize in programe ni. Sproti je treba sprejemati odločitve, ki jih narekuje gospodarska situacija, ob tem pa seveda ne sme stati ob strani dolgoročno načrtovanje z mislijo na prestrukturiranje gospodarstva.

Člani komiteja so na omenjeni razpravi, ki je bila v okviru priprav na 12. kongres ZKJ Jugoslavije, sprejeli tudi stališča, s katerimi so seznanili tudi delegate družbenopolitičnega zbora občinske skupščine. Med drugimi so opozorili, da zadovoljivi rezultati gospodarjenja v prvih treh mesecih letos ne pomenijo, da se bo ta težnja nadaljevala v drugi polovici leta. Zato je treba v vseh okoljih oceniti stanje in sprejeti ustrezne ukrepe — pripraviti operativne načrte za odplačevanje dolgov v tujini in za nadaljnjo proizvodnjo.

Sproti bo treba ocenjevati delo komunistov, posebej še vodstvenih in strokovnih delavcev in zaostri posamično odgovornost. V vseh okoljih je treba okrepiti samoupravno pot odločanja, izvršni svet skupščine in njegove operativne skupine pa morajo iskati konkretne rešitve za posamezne organizacije združenega dela. Posebej so opozorili tudi na razumno trošenje sredstev za skupno porabo obenem pa predlagali, da zaradi varčevanja ne bi zmanjševali kadrovskih štipendij, saj bi imelo to dolgoročne posledice za nadaljnji razvoj občine.

N. Dobljekar

V POČASTITEV 12. KONGRESA ZKJ

Ob približevanju 12. kongresa ZKJ se vrstijo prireditve, organizirane v počastitev zbora jugoslovanskih komunistov. Tudi v muzeju je pred časom že bila organizirana razstava »Socialna tematika v slovenski fotografiji med obema vojnoma«, ki je bila posvečena kongresu, ne le zaradi časa postavitve, temveč še bolj zaradi svoje specifične vsebine.

Prav v dne, ko bo potekal kongres, pa želimo delavci muzeja le-tega počastiti s konkretno akcijo. Tako bo od 24. junija do vključno 30. junija v vseh muzejskih zbirkah prost vstop. Vsak dan, razen 28. junija, ko bo kot vsak ponedeljek muzej za obiskovalce zaprt, pa bo po zbirkah tudi strokovno vodstvo. Vsi, ki jih predstavitev muzejskih predmetov bolj zanimajo, se lahko zberejo v bivšem dominikanskem samostanu ob 11. uri, ko bo po arheoloških zbirkah vodila kustodinja Marjana Tomanič-Jevremov. Strokovno vodstvo po zbirki ljudske revolucije bo imela kustodinja Miroslava Grašič vsak dan ob 12. uri, po glasbeni in kulturnozgodovinski zbirki ter po galeriji pa ob 13. uri kustodinja Marjeta Ciglenečki in kustos pedagog Brane Lamut. Strokovna vodstva bodo tudi v soboto in nedeljo, 26. in 27. junija. Vabljeni! Pokrajinski muzej Ptuj

PRED SEJO OK ZKS PTUJ

0 nalogah na področju gospodarstva

Predsednik občinske konference ZKS Ptuj, Jože Botolin je sklical za v ponedeljek, 28. junija popoldne peto redno sejo Občinske konference ZKS Ptuj. Na seji bodo najprej svečano podelili članske knjižice novim članom ZK. Glavna vsebina seje pa bo namenjena nalogam ZK pri spodbujanju družbenoekonomskega razvoja in aktivnosti pri uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske ustalitve.

Vsi člani konference so prejeli obširno informacijo o gospodarskih gibanjih in uresničevanju resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Ptuj v prvih mesecih letošnjega leta. Glede na posebno pomembnost tega vprašanja so na sejo povabili tudi člane izvršnega sveta SO Ptuj, predsednika skupščine in predstavnike ostalih družbenopolitičnih organizacij.

F

PREDKONGRESNE RAZPRAVE V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

V domu slovenskogoriške čete na Rogoznici se je v ponedeljek, 14. junija zvečer zbralo prek 40 predstavnikov krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij iz Desternika, Grajene, Rogoznice, Juršine, Polenšaka, Trnovske vasi in Vitomarc. V sredo zvečer je bila razprava v osnovni šoli Majšperk za predstavnike krajevnih skupnosti z območja gornjih in srednjih Haloz, v četrtek v Kidričevem za predstavnike krajevnih skupnosti z območja Dravskega polja, v petek zvečer pa v Dornavi za pred-

stavnike krajevnih skupnosti s Ptuskega polja. Povsod so govorili o gradivu za 12. kongres ZKJ povezano s sklepi in stališči občinskih konferenc ZKS in SZDL.

Matilda Klasinčeva, članica komiteja OK ZKS Ptuj, ki je odgovorna za delo komunistov v krajevnih skupnostih je v Rogoznici spregovorila o nalogah, ki nas čakajo pri nadaljnjem razvoju političnega sistema socialističnega samoupravljanja, nakar so ocenili tudi uresničevanje sklepov in sta-

lišč o vlogi in nalogah subjektivnih sil v krajevni skupnosti. Med drugim so ugotovili, da še vedno ni dovolj prodrlo spoznanje o povezanosti in soodvisnosti položaja delovnega človeka in občana v krajevni skupnosti. Zato pri nadaljnjem razvijanju delegatskega sistema ne smemo omahovati.

Rečeno je bilo, da osnovne organizacije ZKS dajejo premalo predlogov za reševanje problemov v svojem okolju, to je v domači krajevni skupnosti. Od zveze komunistov ne moremo zahtevati, da bi samo kritizirala, opozarjala. Popravljanje mora konkretne napake in biti vpeta v vse akcije ker bo le tako lahko učinkovito delovala.

Marica Fajtova — predsednica občinske konference SZDL je nato obširno spregovorila o sedanji gospodarski situaciji in pri tem opozorila na številne odgovorne naloge, ki nas čakajo. Opozorila je predvsem na to, da je prišel čas, ko potrebujemo sposobne ljudi na najodgovornejših mestih tudi za ceno zamenjav in odpoklicev tistih, ki teh kriterijev ne izpolnjujejo.

Tudi v Rogoznici je bila zelo živahna razprava, v kateri so predstavniki krajevnih skupnosti opozorili na tiste probleme, ki jih najbolj neposredno prizadevajo. V prvi vrsti je to kmetijstvo, nato pa delegatski sistem.

MG

OB DNEVU SAMOUPRAVLJALCEV

Poudarek predkongresnim aktivnostim

Dan samoupravljalcev — 27. junij bomo v ptujski občini proslavili delovno in slovesno. Pripravljeni program aktivnosti izhaja iz sklepov volilne skupščine ptujskih sindikatov, ki je bila v začetku meseca maja in iz nalog, ki so jih ptujski sindikati sprejeli v okviru priprav na 10. kongres slovenskih sindikatov, ki bo oktobra v Ljubljani.

Poleg tega bo prek kluba samoupravljalcev organizirana okroela miza na temo informiranja v združenem delu, prek kluba pa že poteka izobraževanje delegatov in delegacij. V okviru praznovanja dneva samoupravljalcev pa bo jutri, 25. junija tudi proslava, ki je posvečena še dnevu civilne zaščite Jugoslavije in 12. kongresu ZKJ.

mš

Hura za medvedke in čebelice

Pred nami je čas počitnic in oddiha. Mnogi se boste že čez nekaj dni napotili na morje ali v planine. Mnogi se boste zadovoljili kar s krajšim izletom v naravo. Kaj pa na taborjenje, ste že kdaj pomislili? Predvsem mlademu rodu je to še posebej pri srcu.

V ptujski občini obstaja zveza tabornikov, v okviru katere delujejo Kvedrov in Lackov odred iz Ptujja, ter odred Borisa Kidriča iz Kidričevega. O tem, kako delujejo posamezni odredi smo se pogovarjali s Sonjo Purgajevo, članico izvršnega odbora Zveze tabornikov občine Ptuj, ki je dejala:

»V vseh treh odredih je nad 500 tabornikov, ki delujejo v 36 vodih. Najštevilnejši so taborniki iz OŠ Tone Žnidarič in Ivan Spolenjak v Ptujju, razen tega pa jih je precej še iz OŠ Franc Osojnik, CSUI Ptuj in iz OŠ Boris Kidrič v Kidričevem.«

Kateri odred pa je najaktivnejši?

»Prav gotovo je to Lackov odred, pa ne samo zaradi tega, ker je med najštevilnejšimi. Številne aktivnosti izvajajo. Vsako leto se na primer udeležujejo taborniških mnogobojev. Letos se je teh mnogobojev udeležil tudi Kvedrov odred. Skupaj smo tekmovali tako na občinskih kot na medobčinskih tekmovanjih. Tekmuje se v postavljanju šotorov, v postavljanju tabornega ognja, v igri med dvema ognjema, pa v orientaciji itd. Tako, da pravzaprav že medvedki in čebelice, torej taborniki do 11. leta, spoznajo del področja SLO in DS. Izredno pomembno pa je tudi urjenje v telesni kondiciji, tako, da lahko trdimo, da je taborniška organizacija za otroke zelo pomembna.

Kaj vse še mora tabornik znati, razen naštetega?

»Vsak tabornik mora najprej dobro spoznati svojo organizacijo. Starejši taborniki paspoznajo tudi orientacijo, signalizacijo, postavljanje šotorov in podobno. Seveda največ pridobijo na taborjenjih, zato redno organiziramo zimski in letni tabor. V letošnji zimi smo zimski tabor izvedli v Mežici, udeležili pa so se ga v glavnem taborniki Lackovega odbora ter manjše število iz Kvedrovega. Poudarek smo dali predvsem urjenju v smučanju in na sploh obnašanju med taborjenjem v zimskih razmerah.«

Kdaj pa bo letni tabor in kje boste taborili?

»Naš letni tabor deluje vsako leto v treh izmenah. Dve izmeni organizira Lackov odred, eno pa Kvedrov. Vsaka izmena ima okrog 60 mladih tabornikov. Na letnem taboru pravzaprav nadaljujemo z delom, ki smo ga končali pomladi na vodovih sestankih. Preverjamo znanje in osvajamo nove veščine, kot recimo večino plavalca, pevca, kuharja, zbiralca, izletnika in podobno. Vsak se pač izkaže na področju, ki mu najbolj leži. Ta letni tabor imamo v Kaštel starem pri Splitu, zato si v vsaki izmeni ogledamo znamenitosti Trogira in Splita, organiziramo pa tudi izlete na bližnji otok, kjer prirerjamo razna tekmovanja.«

Kakšni pa so stroški tega taborjenja?

»Za nekatere so veliki, vendar mislim da ni veliko, če osnovnošolski taborniki plačajo za 10 dni taborjenja 2.400 din, srednješolski taborniki pa 2.600 din. V te zneske so vključeni stroški za pot, dnevno štirje obroki, ter stroški bivanja — turistična taksa, itd.«

Če je morda kdo od mlajših bralcev dobil skomine, da bi rad postal tabornik, naj ob koncu zapiše, da lahko tabornik postane vsak, ki si to želi in ki pozneje prispeže, da se bo držal vseh taborniških pravil. Tabornik lahko postane že ciciban v vrtcu, ko pa dopolni 7 let postane medvedek ali čebelica. Po enajstem letu postane tabornik ali tabornica, po 18. letih pa dobijo taborniki naziv kar klubovci. Pa le korajžno!

M. Ozmec

Druga plat hudo resnične pravljice

V Tedniku smo, 10. junija 1982 prebrali članek z naslovom Hudo resnična pravljica. Novinarica N. D. je poskušala prikazati enkratno vzdušje, ki so ga doživljali vrtničkarji ob obisku ene izmed osnovnih šol v Ptujju. Med drugim je bilo zapisano: — nobena druga osnovna šola ni želela odpreti vrat vrtnički skupini.

Ko smo delavci osnovne šole Tone Žnidarič Ptuj prebrali te vrstice, smo bili trdno prepričani, da radiškega poročila 9. junija 1982, ki je pri našalo enako ugotovitev, nismo slišali napak.

V želji, da bi javnost pravilno informirali o sodelovanju naše šole z vrtcem, smo poklicali odgovornega urednika Tednika in novinarico N. D. Novinarico smo povabili, da 11. junija prisostvuje srečanju med učenci 1. razreda in med vrtničko starejšo skupino, ki jo je pripeljala na šolo vzgojiteljica Janja Vogrinčeva. Novinarica Radio-Tednik se ni odzvala našemu vabilu.

Letošnje srečanje prvošolcev naše šole in vrtničkarjev ni bilo prvo in ne naključno. Lahko bi rekli, da je že tradicionalno, saj poteka že vrsto let.

Tudi v začetku tega šolskega leta je šola pisno zaprosila Vzgojnovarstveno ustanovo, da izrazi svoje želje po sodelovanju s šolo. Ob obisku ravnateljstva v šoli Tone Žnidarič Ptuj, je bil sprejet dogovor o medsebojnem sodelovanju, ki je našel svoje mesto tudi v našem letnem delovnem načrtu.

Upamo in želimo, da bi tudi z novim vodstvom Vzgojnovarstvene ustanove uspešno in za otroke koristno sodelovali.

Marija Sumandl

GASILCI V PODLEHNIKU SO PRAZNOVALI

Deset let dela koledarsko sicer ni dolgo obdobje, je pa bilo za podlehniške gasilce zelo pomembno, saj so v tem času bili pomemben dejavnik v svoji krajevni skupnosti, skupni napori in delo pa se vidijo skozi uspehe, ki so jih dosegli tako na preventivnem kot na požarnem področju, v usposabljanju svojih članov, nenazadnje pa tudi v skrbi za ustrezno opremljenost — brez katere si danes gasilskega dela skorajda ne moremo zamisliti.

V nedeljo popoldan so se zbrali skupaj s krajanji, da bi v družbi sosednjih gasilskih društev, predstavnikov krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij proslavili 10-letnico društva, ki so jo združili z razvitjem novega gasilskega prapora. Ta bo gotovo v ponos slehernemu članu, zlasti še generaciji gasilcev, ki ga je sprejela v varstvo. Nanj so pripeli kar 86 spominskih trakov, krasijo pa ga številni zlati in srebrni žeblički. Ob tej priložnosti je v imenu pokrovitelja — skupščine krajevne skupnosti Podlehnik spregovoril njen predsednik Franc Kozel, ki je prapor razvil. V varstvo pa sta ga sprejela nato predsednik GD Janko Seruga in praporščak Ivan Hren.

Poleg gasilcev, njen predsednik Franc Kozel, ki je prapor razvil. V varstvo pa sta ga sprejela nato predsednik GD Janko Seruga in praporščak Ivan Hren.

Poleg gasilcev, ki jih takorekoč srečamo v sleherni akciji bodisi v krajevni skupnosti ali v krajih, kjer gasilci živijo in delajo, so stalno prisotni še mladi. Ti sicer danes še obiskujejo

osnovno šolo, nekateri med njimi pa se že usposabljaajo, da bodo nekoč delali tako — kot sedaj njihovi starejši kolegi — gasilci, očetje, matere ali bratje. Tudi v nedeljo so se podlehniški šolarji predstavili v krajšem kulturnem programu, za prijetno razpoloženje pa so skrbeli člani odličnega ansambla domače zabavne glasbe Dobri znanci, sicer pa stari znanci ptujskega festivala in še bolj znane lanske letne zmagovalne melodije Orlek kraški, ki jo je pel njen avtor in vodja ansambla Franc Korbar.

Desetletno delo gasilskega društva Podlehnik je bilo zelo pestro. Leta 1972 so začeli takorekoč iz nič. Društvo so ustanovili na pobudo občanov, občinske gasilske zveze in sosednjega društva. Ob ustanovitvi so bili brez prostorov in gasilske opreme. Prvo opremo so nato nabavili pri sosednjih gasilskih društvih, služila pa je predvsem za usposabljanje gasilcev za bodoče akcije. Ko so zagotovili prva sredstva, so nabavili motorno brizgalno ter nekaj cevi in začelo se je resno operativno delo. Sčasoma so se lotili tudi gradnje gasilskega doma. K združnemu domu so prizidali garaže, poleg teh imajo danes še sejno sobo, skladišče gasilske opreme in garderobo.

Danes imajo že tudi dva gasilska avtomobila, orodno vozilo TAM 2001, ker pa je njihovo območje na hribovitem terenu, so kupili še terensko vozilo, ki lahko premaga vse haloške strmine. Nabavili so tudi prikolico S-250 za gašenje morebitnega požara na bencinskih črpalkah v Podlehniku ali na zelo prometni cesti

skozi Podlehnik. Več kot pet let že čakajo tudi na motorno brizgalno večje zmogljivosti, ker pa so težave z uvozom, jim te nujne opreme še ni uspelo nabaviti. Požare gasijo sedaj s tomosovimi malimi brizgalnicami, ki so sicer kot nalašč za hribovite terene in manjše količine vode.

Velika želja gasilcev iz Podlehnika je nabava gasilske avtosterne, saj so sedaj brez pomoči sosednjega društva in gasilskega društva Ptuj, ob večjih požarih nemočni. Nabavo tega vozila planirajo do leta 1985. Z zbiranjem sredstev so že pričeli, vendar 700 tisoč dinarjev, koliko bi morali zagotoviti sami, ne bo tako lahko zbrati. Čeprav krajevna skupnost za to nima planiranih sredstev gasilci vendarle upajo, da se bo našel kak dinar tudi v blagajni krajevne skupnosti.

Gasilsko društvo Podlehnik šteje okoli 110 članov, med njimi je okoli 50 operativnih članov. Razveseljivo je, da imajo v svojih vrstah mnogo mladine. Poskrbeli so tudi za izobraževanje gasilcev. Že leta 1973 so organizirali prvi tečaj za gasilca, naslednji tečaj so organizirali že naslednje leto in tako imajo sedaj okoli 50 izobraženih gasilcev. Lani so organizirali tečaj za nižje gasilske častnike za gasilski center Videm, ta tečaj pa je uspešno opravilo tudi 18 njihovih gasilcev. To vse so za desetletno obdobje ogromni dosežki, ki so obenem tudi najboljša spodbuda za še uspešnejše delo v naslednjih letih.

mš, JB

SKUPNOST ZA CENE V LETU 1981

PTUJ

je svet skupnosti določil enotne cene režijskih ur. Cene obrtnih storitev so naraščale predvsem v prvi polovici leta, medtem ko so stanarine, najemnine in komunalne storitve bile povišane v drugem polletju.

Program za izvajanje politike cen v letošnjem letu predvideva selektivno in diferencirano politiko cen ter dinamiko premikov cen. Globalni porast za letos je 16 odstotkov.

Kot je povedala Metka Korošec, predsednica skupnosti za cene občine Ptuj, so pritiski za povišanje cen v polletju letos veliko večji, kot v polletju leta 1981. Svet skupnosti za cene občine Ptuj je v prvem četrtletju letos potrdil povišanje cen za socialno-varstvene zavode do 17 odstotkov, za obrtne storitve v družbenem sektorju za 16 odstotkov; v drugem četrtletju pa so se povišale cene gostinskih storitev.

Svet je potrdil tudi nove cene za kopanje v 19-odstotnem povišanju in kino vstopnic v 17-

odstotnem povišanju. Potrjene so bile cene za nekatere deficitarne obrtne dejavnosti v predloženi višini in nekaterih drugih storitev, čeprav je po programu za obrtne storitve predvideno povišanje šele v drugem polletju. Postopoma bodo do konca leta povišane stanarine in najemnine za 20 odstotkov, komunalne storitve od 15 do 20 odstotkov, obrtne storitve v zasebnem sektorju do 16, cene zaključnih del v gradbeništvu, dalje cene osnovnih in posebnih vrst kruha, te bodo povišane na podlagi dogovora o izvajanju politike cen v SR Slovenije po uskladitvi na ravni republike. Povišanje cen kruha se predvideva za tretje četrtletje.

Pri oblikovanju letošnjega programa cen je skupnost sodelovala s SIS, OZD in drugimi dejavnostmi in skušala doseči, da bi bila resnično le mesto dogovarjanja samoupravnih organizacij in skupnosti pri izvajanju novega sistema cen in z družbenimi načrti politike cen. Skupnost stalno sodeluje tudi z republiško skupnostjo za cene: dobro pa je tudi sodelovanje z regijskimi skupnostmi za cene.

MG

S posebnim davkom v pomoč kmetijstvu

V ponedeljek in sredo so zbori občinske skupščine sklepali o predlogu odloka o posebnem občinskem davku za zagotavljanje sredstev za intervencije v kmetijstvu. Ko smo zaključili redakcijo, seveda še nismo mogli napovedati odločitve delegatov, vendar lahko na osnovi dosedanjih razprav in pozitivnega stališča do uvedbe posebnega davka že rečemo, da so delovni ljudje spoznali nujnost uvedbe tega davka. Takoj je potrebno povdariti, da ne gre za novo obremenitev, s prejetjem odloka namreč preneha združevanje sredstev po samoupravni odločitvi in sicer bomo tako nehali združevati sredstva pri SIS za pospeševanje kmetijstva po stopnji 0,48 odstotka. Po novem bi naj ta sredstva zbirali po stopnji 0,5 odstotka, zbirala pa se bodo na računu samoupravnega sklada, ki bo v ta namen ustanovljen. Davek bodo plačevali

vsi delovni ljudje, tudi tisti, ki doslej niso bili podpisniki samoupravnega sporazuma, tisti naši občani, ki so zaposleni v drugih občinah bodo prispevali sredstva v sklad v ptujski občini, medtem ko so doslej združevali sredstva v občini, kjer delajo. Na osnovi zbranih sredstev, bo kmetijstvo občine dobilo tudi znatna republiška sredstva, kar se bo seveda pozitivno odrazilo v proizvodnji hrane na območju občine.

Vso podporo so dali uvedbi posebnega občinskega davka in ustanovitvi samoupravnega sklada tudi delegati na I. seji skupščine SIS za pospeševanje kmetijstva občine Ptuj. Ko bo prenehal dotok sredstev, ki so se pri teh SIS združevala na osnovi samoupravnega sporazuma, se bodo bistveno spremenili tudi pogoji dela interesne skupnosti. Do ustanovitve samo-

upravnega sklada, v predlogu odloka je zapisano, da mora biti ustanovljen najkasneje do konca leta, bodo samoupravni in strokovni organi SIS opravljali posle za samoupravni sklad, pozneje pa bo po vsej verjetnosti prišlo do prenehanja dela interesne skupnosti za pospeševanje kmetijstva. O načinu razporejanja sredstev, zbranih s posebnim davkom in tako pridobljenih republiških sredstev smo v Tedniku že obširno poročali. Naj dodamo le to, da morajo kmetijske delovne organizacije pripraviti programe združevanja sredstev tistih delovnih organizacij oziroma potrošniških središč, ki jih oskrbuje kmetijstvo ptujske občine. Vsi se moramo zavedati, da tisti, ki ne bo združeval sredstev za intervencije v proizvodnji hrane, te tudi ne bo imel zagotovljene.

JB

HUMANA AKCIJA ŠTABOVCEV

ZMDA SLOVENSKE GORICE 82

Da je sodelovanje brigadirjev ZMDA Slovenske gorice 82 z domačini na posameznih delovnih zares pristno, priča med drugim tudi humana akcija članov sekretariata akcije, ali štabovcev, kot jih popularno imenujejo brigadirji. Prijetno športno popoldne so v sredo, 16. junija zamenjali z udarniško akcijo, na kateri so izkopali nad 130 m dolg jarek od primarnega cevovoda na Kukovi do domačije Novakovih v Gabrniku 63. Ni treba ugotoviti kako sta te pomoči bila vesela 70-letni Ignac Novak in njegova 62-letna žena Marija. Oba sta že precej v letih in težko bi se lotila kopanja tega jarka. Želja po zdravi pitni vodi pri hiši pa je seveda velika. S pomočjo članov sekretariata letošnje akcije in komandantov posa-

Ob zaključku udarniške akcije pri Novakovih v Gabrniku 63

meznih brigad — vseh skupaj je bilo le 11, pa se bo zakonoma Novak ta želja le uresničila. Hvaležna sta brigadirjem za pomoč, nikoli ne bosta tega pozabila

pravita, in se zadovoljno nasmihata. Brigadirji — tudi štabovci, pa so obljubili, da ta akcija ni bila edina v letošnjem brigadirskem poletju.

M. Ozmec

Šolska vrata se že zapirajo

Le še jutri in za dva poletna meseca bo po šolskih hodnikih vse tiho in mirno, brez tistega vsakdanjega živčava, mladostne veselosti in razigranosti. Ostali bodo le še učitelji in tehnični delavci v šolah, ki bodo pripravljali program, urejali statistiko in načrtovali za naslednje šolsko leto, čistili in pleškali, skrbeli za šolske vrtove in še kako drugače opravljali svoje delovne dolžnosti. Osmošolci polni skrbi za svojo prihodnost bodo ponekod opravljali sprejemne izpite, mlajši pa uživali in se veselili ob zasluženem počitku. Te zadnji dni je bilo v šolah kar slovesno za tiste, ki se poslavljajo. Šolci so jim pripravili prirčno slovo, izkazale so se kuharice in tudi marsikateremu učitelju se je zarosilo oko. Pa kaj tudi ne — veliko let so bili skupaj, skupaj delali in se veselili, sedaj pa se njihova pota razhajajo, vse bliže so svetu odraslih, vsakdanjim skrbem in nalogam, ki se jim ne da izogniti.

ste zunanje sodelavce, ki radi delajo z mladimi in teh je bilo 12. Zahvalili so se jim za uspešno opravljeno delo in jim podelili tudi diplome šole. Nato pa so jih skupaj s starši povabili v ptujsko gledališče kjer so jim pripravili prirčno kulturno prireditev.

Za učence osmih razredov tudi

letos ni šlo brez tradicionalne vaje na katero je prišla večina staršev osmošolcev igral pa jim je ansambl Artiljerac iz ptujske garnizije. Poleg tega je bila v prostorih šole še razstava izdelkov učencev skozi katero so lahko starši spoznali celoletno delo in aktivnosti na šoli.

mš

Organizirana šolska prehrana v OŠ „Boris Kidrič“ Kidričevu. Mnogi zamisljeno zrejo, saj so pred pomembnimi odločitvami glade pokliče.

Foto: Konrad Zorč

MEŠANI PEVSKI ZBOR IZ PODLEHNIKA

V petek, 25. junija (jutri) bomo na valovih Radia Ptuj ob 16. uri in 30 minut podrobneje predstavili mešani pevski zbor prosvetnega društva Podlehnik. Žal je v Tedniku zmanjkalo prostora, zato bomo zbor v besedi in fotografiji predstavili v naslednji številki.

številki.

Za danes naj povemo le to, da je mešani pevski zbor PD Podlehnik v soboto sodeloval na 13. taboru pevskega zborov v Sentvidu pri Stični.

I. C.

Jožica Krajnc, predsednica osnovne organizacije

Milan Fridauer

Primož Jankovič

Ivan Koje

MED MLADIMI V CIRKULANAH

AKTIVNI NA RAZLIČNIH PODROČJIH

Prav gotovo je velika razlika med pogoji dela in ustvarjanje mladih na podeželju in v primestnem okolju. Kljub temu, da so na podeželju težji pogoji, da je veliko stvari, ki vpliva na možnost sestanjanja mladih, da so med seboj oddaljeni na kilometre, so včasih veliko bolj aktivni kot njihovi vrstniki v večjih naseljih. Tako je tudi v osnovni organizaciji ZSMS kirkulane. Vanjo so združeni mladi iz okoliških vasi in zaselkov. Razen iz Cirkulan so tu še mladi iz Gruškovca, Gradišča, Malega Okiča, Paradiža, Pristave, Pohorja, Slatine, Brezovca in Dolan. Priložnost ob 200 letnem jubileju šole v Cirkulanah smo izkoristili tudi za krajše pogovore o delu in življenju mladih, katerih vsakdan je kljub šolanju v Ptuj ali Mariboru, vezan na prelepe haloške griče in globače.

Jožica Kranc je predsednica osnovne organizacije mladih v Cirkulanah: »Res je, mladi smo združeni iz različnih zaselkov in vasi, a nas kljub vsemu veže veliko skupnega. Sestajamo se dokaj redno, v glavnem ob sobotah, ko smo vsi doma. Čez teden nas je veliko na šolanju izven kraja. Udeležba je sicer bolj skromna, a je toliko bolj pristno srečanje in pogovori o delu in težavah. Žal še nimamo svojih prostorov, smo pa tesno povezani z domačim gasilskim društvom, ki nam rado odstopa svojo dvorano za naša srečanja. Zadnje čase smo imeli precej dela s

pripravami na praznovanje 200-letnice šolstva v Cirkulanah. Pred tem smo se trudili za proslavo prvega maja, marca pa smo sodelovali pri proslavi ob cnevu žensk.

Sicer smo do sedaj uspeli tudi z delovnimi akcijami. Naj omenim le akcijo posipavanja gramoza Gradišča, kopanje jam za telefonske drogeve in postavljanje drog, pa čiščenje okolja, kot je to v pomladanskem času že v navadi itd. Kar se tiče sodelovanja s krajevno skupnostjo pa mislim, da bi lahko bilo boljše, kot je do sedaj.

Milan Fridauer je o vključevanju mladih v družbene organizacije in društva v Cirkulanah povedal:

»Lahko bi rekel da smo mladi vključeni pravzaprav povsod. Precej nas je v prosvetnem društvu Franček Kozel, ki je pred nedavnim začelo ponovno z aktivnim delom. Imamo svojo nogometno ekipo, ki nas zastopa v občinski ligi. Vključujejo se tudi v delo gasilskega društva, kar je zelo pomembno. Ne samo v mirnem času, ampak tudi v primeru SLO in družbene samozaščite. Nekateri pa sodelujejo tudi v raznih društvi in organizacijah izven Cirkulan. Kar se tiče samih športnih objektov — z njimi nismo zadovoljni. Imamo sicer manjše asfaltno rokometno igrišče ob šoli, to pa je tudi vse. Želeli bi imeti tudi travnato igrišče za velik nogomet.«

Primož Jankovič je član radiokluba v Cirkulanah, o čemer je dejal:

»V našem radioklubu, ki je sekcija ptujskega, nas je okrog 30 mladincev. Aktivnih, se pravi tistih, ki hodimo redno v klub nas je le pet ali šest. Sicer pa je letos aktivnost upadla. Morda tudi zaradi tega, ker imamo težave z radio-oddajno postajo. Svoje prostore imamo v otroškem vrtcu, druge jih nismo dobili. Od večjih akcij naj omenim sodelovanje radioamaterjev pri izvedbi referendumov in volitev. Od uspehov pa prvo mesto v Sloveniji, ki smo ga na tekmovalju TITO 88 dosegli pred dvema letoma. Razen tega smo imeli že nekaj dobrih uvrstitev na republiškem in občinskem tekmovalju.«

Ivan Koje je mlad glasbenik in sodeluje v tamburaškem orkestru DPD Franček Kozel iz Cirkulan. O tem je dejal:

»Tretje leto delujemo v tamburaškem orkestru in mislim, da smo že kar dobra skupina. V začetku nas je bilo le 12, sedaj nas je veliko več. Do sedaj smo redno nastopali na vseh proslavah in drugih prireditvah v KS, pa tudi izven nje. Priredili smo že dva samostojna koncerta. Vse to je vplivalo na povečanje mladih članov. Trenutno nas je 28 aktivnih tamburašev. Letos smo bili prvič tudi na reviji tamburaških orkestrrov na Grajeni. Sicer pa je za nami še mlajša generacija in prepričan sem, da te vrste glasbe ne bo zlahka zamrla.«

M. Ozmec

VRTEC IN STABILIZACIJE

Da v ptujski vzgojnovarstveni ustanovi kar se denarja tiče tanko piskajo, ni treba posebej poudarjati. Denarja nikoli niso imeli na pretek, zadnja leta pa ga imajo vse manj, čeprav se programi širijo in zahtevajo vedno več strokovnega dela z malčki. Pa so se v VVO Ptuj odločili, da bodo tudi oni dali svoj prispevek k stabilizaciji. Vsako poletje zapusti vrtec okrog 300 otrok, ki v jeseni vstopijo v osnovno šolo. To pomeni, da je v vrtcu julija in avgusta toliko otrok manj in da so igralnice prazne. Zato so se odločili, da bodo nekatere vrtece oziroma vzgojnovarstvene enote v tem času združili.

Svet VVO Ptuj je sklenil, da bodo v poletnih mesecih zaprli vrtec ob Raičevi 12 in Med vrti 2, otroci pa se bodo preselili v igralnice vrtca Med vrti 1. Vsaka od enot bo imela svoj del prostora, z otroki bodo odšle tudi vzgojiteljice. Tako bodo prihranili nekaj denarja, saj ne bo potrebno vzdrževati treh, temveč le eno stavbo, hrano bodo vozili le v ta in ne v tri enote. Za takšno organizacijo dela so se odločili tudi zato, ker je precej zaposlenih na letnih dopustih in je treba temu prilagoditi tudi delo, da

Tudi poleti zibelke ne bodo samevale.

Foto OM

lahko normalno poteka. Omenjeni vrtci ali enote so tako blizu, da za starše taka začasna reorganizacija ne bo predstavljala problema, otroci pa bodo veseli spremembe, čeprav bodo tudi v tem času zahajali na igrišče ob vrtcu Med vrti 2, ki ga tudi sicer uporabljajo omenjene tri enote.

V VVO so razmišljali, da bi združili tudi enoti na Bregu in v Hajdini, vendar tam ni tako ugodnih možnosti, saj sta enoti precej oddaljeni in bi nastale težave s prevozom otrok.

N. Dobljekar

ZAPOSLOVANJE

Manj nezaposlenih?

Ptujska občina sodi s 67.591 prebivalci med občine z najnižjo stopnjo zaposlenosti, ki je znašala v preteklem letu 27 odstotkov. To so podatki lanskega popisa prebivalstva, vendar vanje niso zajeti podatki o delavcih, zaposlenih izven občine, razen tega pa je v občini tudi velik delež kmečkega prebivalstva. Po podatkih občinske skupnosti za zaposlovanje je bilo gibanje brezposelnosti v prvih štirih mesecih tega leta dokaj ugodno. Ob koncu aprila je bilo prijavljenih 849 iskalcev zaposlitve, kar je za 114 oseb ali za 11,8 odstotka manj kot ob koncu preteklega leta.

Manj razveseljiv je podatek, da je brezposelnost v obdobju od januarja do aprila letos v primerjavi z lanskim enakim obdobjem višja za 7,5 odstotka ali pa 64 oseb.

V izobrazbeni strukturi iskalcev zaposlitve je prišlo v primerjavi s prejšnjimi leti do negativnih sprememb. Število strokovnih kadrov je večje, pri čemer išče zaposlitev več oseb s štiriletno srednjo izobrazbo in s poklicno šolo. Še vedno pa je med iskanci zaposlitve največ takih s poklicno šolo. Med 849 iskanci zaposlitve je 60 odstotkov žensk, 54 odstotkov pa je starih do 26 let. Takih, ki čakajo na zaposlitev več kot šest mesecev je med prijavljenimi skoraj 57 odstotkov.

Na podlagi planirane rasti zaposlenosti, ki je letos bistveno nižja kot v prejšnjih letih, občinska skupnost za zaposlovanje predvideva v drugi polovici leta porast nezaposlenosti in to predvsem kadrov s štiriletno srednjo in poklicno šolo.

Tako torej dokaj ugodni podatki prvih štirih mesecev niso vzpodbudni. Posebno še, ker je stopnja nezaposlenosti v aprilu znašala 4,6 odstotka, medtem ko je povprečna slovenska stopnja le 1,6 odstotka.

N. Dobljekar

ORMOŽ

VEČ ZAPOSLENIH V KMETIJSTVU

Na današnji seji skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje Ormož bodo delegati med drugim obravnavali poročilo o gibanju zaposlenosti in nezaposlenosti v prvih štirih mesecih tega leta. V prvih dveh mesecih letos se je število zaposlenih zmanjševalo, kar je sicer običajen pojav za to obdobje, v marcu pa so zabeležili 110 dodatnih zaposlitev v ormoški občini.

Največ delavcev se je zaposlilo v kmetijstvu in to 86, kar je glede na naravo dela v tej panogi razumljivo. V industriji se je dodatno zaposlilo 48 delavcev, za 38 delavcev pa se je zmanjšalo število zaposlenih v gradbeništvu. Ob koncu marca je bilo v združenem delu in na področju samostojnega osebnega dela 3.560 zaposlenih, kar je za 2,4 odstotka več kot v decembru lani. Povprečna trimesečna zaposlenost pa je za 0,5 odstotka pod lanskim povprečjem. Med zaposlenimi je v ormoški občini kar 43 odstotkov žensk. Kljub temu je med iskanci zaposlitve skoraj 68 odstotkov žensk, takih, ki so stari do 26 let pa je med prijavljenimi 42 odstotkov. Na zaposlitev čaka več kot šest mesecev 56,7 odstotka iskalcev zaposlitve.

Zaskrbnjuje je, da je stopnja nezaposlenosti v ormoški občini med najvišjim v Sloveniji in je v aprilu znašala skoraj 10 odstotkov. Skupnost za zaposlovanje pa na podlagi predvidene rasti zaposlenosti v tem letu pričakuje, da bo stopnja nezaposlenosti v drugem polletju še višja. Zaradi tega bodo morali v ormoški občini tem vprašanjem nameniti še večjo pozornost kot doslej, posebej še, ker je med iskanci zaposlitve precej mladih s štiriletno srednjo in poklicno šolo.

N. Dobljekar

Asfaltirali so cesto Pacinje — Dornava

Dve sosednji slovenskogoriški krajevni skupnosti — Heroja Lacka Rogoznica in Dornava sta se na osnovi tradicionalnega sodelovanja in dobrih medsebojskih odnosov tudi to pot združili v skupni akciji — asfaltirali sta cesto Pacinje — Dornava. Načrtovali so jo že veliko prej — Dornavčani vse od leta 1972 dalje, vendar je prišlo do realizacije šele letos, ko so se uspeli skupno dogovoriti — obe krajevni skupnosti, lokalna skupnost za ceste, Kmetijski kombinat in delno tudi sladkorna tovarna v Ormožu. Cesta je zelo pomembna za povezavo z Lenartom ker se po njej prepelje veliko težkega tovora, predvsem sladkorne pese.

Financiranje pa je veljala nekaj prek tri milijone dinarjev. Od tega je polovico družinskih sredstev, polovico pa denarja, ki so ga krajsani obeh območij zbrali s samopriskevkom.

Slavnostna otvoritev je bila v nedeljo popoldne v Pacinju s povorko sodobne kmetijske mehanizacije in nastopom brigadirjev, ki delajo na zvezni MDA SG 82.

mš

25-letnica gasilstva v Agisu

Sobotni dež, ki je bil sicer za kmetijstvo dobrodošel, je močno ponagajal gasilcem v Agisu, ki so tega dne načrtovali slovesno praznovanje 25-letnice delovanja svojega industrijskega gasilskega društva. Kljub temu pa so se uvodnega tekmovalnega v postavljanju cevovoda udeležile gasilske desetine iz TGA Boris Kidrič Kidričev, Podvinc, Pacinja, Spuhlje in IGD Železnica. Najboljši so bili Podvincani, ki so nalogo opravili v 26 sekundah, pokal za drugo mesto so dobili gasilci iz Spuhlje — 28' in za tretje mesto gasilci iz TGA Kidričev — 33 sekundami. Četrto so bili gasilci iz Pacinja — 36' in zadnji — peti železničarji z 42 sekundami. Startno zastavico pa so pred tekmovalnim simbolično prinesli trije padalci ptujskega Aerokluba.

Po tem, ko sta direktorju DO Martinu Učakarju

predala raport poveljnik gasilskega društva Agis Franc Petrovič in poveljnik civilne zaščite — sodelovala je v vaji reševanja iz gorečega avtomobila — Ivan Šebela, so podelili občinsko gasilsko priznanje druge stopnje Janezu Mohorku, 11 ustanovnih članov je dobilo plakete, Jože Horvat in 14 gasilskih društev priznanja, posebne diplome z značko pa Viktor Kelenc in Mirko Mlinarič za 30 let dela v gasilstvu, osem članov za 20 let dela v gasilski organizaciji in šest za 10-letni jubilej.

Kljub neprestanemu rosenju so ob koncu zapeli še člani moškega pevskega zbora ptujskega Komunalnega podjetja pod vodstvom Jožeta Dernikoviča, žal pa je organizatorjem dež preprečil izvedbo veselega dela jubilejne prireditve, kljub temu pa dobre volje in razpoloženja ni manjkalo.

mš

MITING V DOLENI

Že od ponedeljka so v okolici Dolene, Zgornje Pristave in Bolečke vasi, potekale velike vojaške vaje. V petek pa so se zbrale vse enote pred domom v Doleni, kjer so pripravili kratak kulturni program. Pozdravni govor je imel Ivan Gerjovič iz haloškega teritorialnega odreda.

Nastopali so: pevski zbor iz Podlehnik, pionirji iz OS Sela in folklorna skupina »Rožmarin haloških dolin« iz Dolene. Po končanem programu pa je zbrane zabaval ansabel Artiljerac iz Ptuja. Vendar pa je zbrane presenetil nenapovedan dež, tako da se je lepa prireditev izjalovila. Škoda je le, ker so bili navzoči prikrajšani za veliko kresovanje, ki so jih med vojno prižigali ob velikih slovesnostih. Ker pa nam vreme ni bilo naklonjeno, so se nosilne enote spet zbrale in razšle. Ob tej

priložnosti je štab, ki se je nastanil v prostorih doma DPO Dolena izdal tudi kratko glasilo, »Haloški teritorialec«.

V njem je spremna beseda komandanta Krivca, komiteja za SLO in DSZ krajevne skupnosti Dolena, nekaj misli o moralni moči v oboroženih silah in kratak sestavek. Ponos je biti teritorialec. Na naslovni strani pa je naslikan tovariš Tito ob rokovanju in pozdravljanju haloških teritorialcev.

V Doleni smo ponosni, da so prav naš kraj izbrali za potek vojaškega urjenja, saj se tako tudi občani bogatijo z izkušnjami o obrambi in samozaščiti in s tem pomagajo k boljšemu, trdnemu in socialistično samoupravnemu sistemu.

Jožica Lozinšek, COP

Ureditev spodnjega dela Polskave

Precej časa že prebivalci Trčca v krajevni skupnosti Videm čakajo na odločitev o ureditvi spodnjega dela potoka. Polskava. Vaška cesta je pred približno dvema letoma pričela drseti proti temu potoku, cesta je tako zaprta za ves promet, rešitve pa ni brez predhodne ureditve potoka. Poleg tega pa je ureditev spodnjega dela Polskave nujna tudi zaradi večjega pretoka vode v zgornjem reguliranem delu, kar povzroča v spodnjem delu ob večji vodi poplave. Sicer bi bil problematični spodnji del potoka že zdavnaj uren, če ne bi bilo odklonilnega stališča zavoda za ribištvo SR Slovenije. Prav v tem delu Polskave je namreč eno največjih naravnih drstišč podusti v Evropi. Z regulacijo bi naravne pogoje zmanjšali in s tem ogrozili razmnoževanje te vrste rib. Takšno stališče zavoda za ribištvo še vedno zastopa, z ribiško družino Ptuj, ki stališče z vodami v občini, pa je že sklenjen dogovor o ureditvi potoka. Na tozdr Vodnogospodarska enota Drava Ptuj so povedali, da čakajo le še na lokacijsko in gradbeno dovoljenje, nakar lahko v kratkem pričakujemo začetek regulacije. Letos bodo uredili okoli 700 metrov potoka — do bližine jezca, prihodnje leto pa bodo uredili še preostalih nekaj sto metrov Polskave. Letošnja dela so ocenjena na 8 milijonov dinarjev.

Dosedanja ureditev potoka zagotavlja varnost pred petletnimi vodami, vendar je ta varnost na območju Lancove vasi in Trčca prav zaradi neurejenega spodnjega dela, ki ne more sprejeti velikega vodnega vala, zmanjšana. Ko bo tudi spodnji del dokončno in v celoti uren in ko bo zgrajen zadrževalnik v Medvedcah, bodo prebivalci ob Polskavi varovani pred petdesetletnimi vodami, torej takimi, ki jih lahko pričakujemo v povprečju vsakih 50 let. Gradnja zadrževalnika je predvi-

dena še v tem srednjeročnem obdobju, torej do leta 1985. Upajmo, da bo do tega tudi prišlo. Upajmo tudi, da v času ko še ni zadrževalnika, ki bi sprejel vodo, ki bi sicer prestopila bregove, take vode ne bo.

JB

Del Polskave, ki čaka na regulacijo

KRAJEVNA SKUPNOST STOPERCE**Uredili dom krajanov**

V Stopercih so se kaj hitro dogovorili za nadaljnjo gradnjo doma krajanov, ki so ga slovesno odprli lani, ko smo v tem kraju slavili praznik občine Ptuj. Uporabili so že uveljavljeno prakso — prostovoljne delovne akcije. Vsak dan je bila akcija za eno naselje, ob sobotah in nedeljah pa so poprijeli za delo člani društev in ostalih organizacij. Seveda ni šlo vse gladko. »Žal imamo tudi v naši krajevni skupnosti takšne krajanje, ki se akcij ne udeležujejo,« je povedal Anton Galun, predsednik sveta KS. »in nasploh ne čutijo potrebe po skupnem napredku. Vsa dela smo opravili sami, saj imamo precej zidarjev in pleskarjev, ki so pomagali s strokovne strani.«

Brez dvoma bi šlo lažje, če bi dela prevzela za to usposobljena organizacija združenega dela. Vendar v tej haloški krajevni skupnosti nimajo toliko denarja, da bi ga lahko namenili za tako delo, ki ga lahko opravijo sami. Gradbeno podjetje Drava Ptuj je izdelalo predračun in lahko rečem, da cena res ni bila visoka,« pravi Anton Galun. »S prostovoljnimi delom smo prihranili 400.000 dinarjev, opravili pa 1500 delovnih ur. Ob tem pa bi se rad zahvalil gradbenemu podjetju Drava, ki nam je priskrbelo fasadni oder in konzolno dvigalo.«

Dom je torej zgrajen, urejeni so tudi prostori, ki čakajo na krajanje. Tako so tudi v Stopercih dobili ustrezne pogoje za družbenopolitično, samoupravno in društveno aktivnost, še bolj pa bi naj sedaj zaživel delegatski sistem.

»Krajanje morajo občutiti in spoznati, da so tudi njihovi predlogi neke upoštevani. Bojim se namreč, da vedno ne bo šlo gladko,« je povedal Anton Galun. »Z ustanovitvijo konference delegacij so se začeli porajati novi problemi, vsaj v naši krajevni skupnosti. Imamo tri združene delegacije za samoupravne interesne skupnosti in temeljno delegacijo za zbor krajevni skupnosti. Težave so pri združenih delegacijah. Vode delegacij sicer redno sklicujejo seje, razpravljajo o gradivu, delegati dajejo pripombe in delegatska vprašanja. Vendar vse to ostaja v naši krajevni skupnosti, do seje konference delegacij ne pride. Vzroke poznamo. Ali naš delegat ne dobi vabila ali pa seje konference delegacij, sploh ni. Zaradi oddaljenosti štirih krajevni skupnosti, ki so povezane v konferenco delegacij, vzame obveščanje precej časa, roki za sklic skupščin pa so za to te razmere v večini primerov prekratki. Seje konference delegacij so običajno v popoldanskem času, ko so Stoperke brez avtobusnih zvez, naši krajanje pa nimajo toliko osebnih avtomobilov ali ostalih motornih vozil. Od 33 delegatov imajo vozila le trije. Majšperk, v katerem je sedež konference, pa je oddaljen od naših delegatov tudi 15 kilometrov. Nihče ne more zahtevati, da bi delegat to pot prepeščil.«

Znano je, da so bile nekatere avtobusne proge v ptujski občini ukinjene, med njimi tudi tista proti Stopercam v popoldanskem času. Kako v krajevni skupnosti poskušate reševati težave, ki so se s tem pojavile?

»Lahko rečem, da v krajevni skupnosti popolnoma podpiramo vsa stabilizacijska prizadevanja. Menda smo tudi k ajani to dokazali s prostovoljnimi delom. Vendar, ali res moramo to izvajati pri najbolj revnem in oddaljenem krajanu? Že več kot pol leta morajo naši krajanje pešati tudi ponoči iz Majšperka, ker je Certus ukinil del proge od Majšperka do Stoperc. Kljub vsem prošnjam in prizadevanjem prek občinskega izvršnega sveta, nam ni uspelo prikazati javnosti naših osnovnih potreb. Zadnji avtobus iz Ptujja odpelje v Stoperce ob 15.10 in če tega zamudiš, te čaka »lep sprehod« po makadamu od Majšperka do Stoperc.

Razumemo Certus, saj vemo, da ideja o ukinitvi prog ni bila njihova, ampak je prišla od zgoraj. Toda z dobro voljo bi se dalo to urediti. Celotna proga ni bila nerentabilna, morda le del proge od Majšperka do Stoperc, pa še to ne vedno. Certus je pred kratkim postavil pogoj za uvedbo te proge, ki pa je žal za nas nesprejemljiv, ker smo prerrevni. Krajevna skupnost bi morala Certusu plačati minimalne stroške vožnje v enem letu okrog deset starih milijonov. To je polovica našega krajevnega samopriskrbe, sredstva pa so strogo namenska. Zanima pa nas, če je kje v Sloveniji krajevna skupnost, ki na takšen način rešuje avtobusne proge. Menim, da tega ne moremo odobravati, saj vendar živimo v socialistični družbi, v kateri bi morali imeti vsi vsaj približno enake pogoje za življenje in delo. Upam, da bomo kmalu našli skupno — ustrezno — rešitev.«

Veseli ste ob urejenem domu krajanov torej vseeno grenijo nekatere nerešene vprašanja, o katerih je govoril Anton Galun. Želja krajanov je, da bi jih rešili skupno in jim tako pomagali pri prizadevanjih za hitrejši razvoj tega manj razvitega območja.

N. Dobljekar

VSEM HVALA ZA POMOČ

Sklepna prireditve ob 200-letnici osnovnega šolstva v KS Cirkulane je za nami. Da je prireditev uspela je zasluga vseh sodelavcev šole, nekaterih krajanov KS Cirkulane, zato vsem v imenu organizacijskega odbora iskrena hvala za sodelovanje in pomoč.

Posebej se želimo še enkrat zahvaliti za pomoč pokrovitelju prireditve Skupščine občine Ptuj, sponzorju MIP Ptuj, Občinski konferenci SZDL Ptuj, OK ZKS Ptuj, Občinskemu svetu ZSS Ptuj in vsem delovnim organizacijam, ki so nam pomagale. Zahvaljujemo pa se tudi obrtniku Hermanu Kokolu iz Dolan, Valterju Petroviču iz Dolan, Feliks Cvetku iz Ptujja za izdatno pomoč pri izvedbi sklepne prireditve.

Zahvaljujemo se tudi vsem zvestim obiskovalcem naših prireditev, ker so nas s svojimi obiski spodbujali pri našem delu.

Za organizacijski odbor, Marija Belak

BILI SMO V BIOGRADU NA MORU

V dneh 5. in 6. junija smo se člani KLUBA BRIGADIRJEV »FRANC BELŠAK-TONE« iz Ptujja odpravili na udarniško delo v Biograd na moru.

V zgodnjih jutranjih urah smo prispeli v Biograd, razporejeni ob pogledu na zapuščenost doma. Dom je zelo zanemarjen.

Čudim se pristojnim organom, ki so zadolženi za vzdrževanje doma, da niso bolj skrbeli za njegov izgled.

Naslednji dan zjutraj smo pričeli z delom, delali smo ves dan. Privoščili smo si počitek le za kosilo. Zvečer smo bili utrujeni, vendar veseli, da smo nekaj storili za naše otroke, ki bodo že naslednji mesec letovali v tem domu. Očitno je, da je dom potreben še dodatnih popravil.

Ob odhodu iz Biograda smo sklenili, da bomo pomagali z udarniškim delom, da se dom usposobi za bivanje otrok.

Druška skupina brigadirjev je odšla na delo v Biograd 17. junija. O tem pa kdaj drugič in obširneje.

Ksenija Skraber

BRATSTVO IN ENOTNOST JUGOSLOVANSKIH NARODOV IN NARODNOSTI**BRATSTVO IN ENOTNOST IMA GLOBOK ZGODOVINSKI POMEN**

Kolikokrat, slišani, prebrani, izrečeni in zapisani besedi, včasih seveda izvenita kot puhla fraza, drugič spet imata globok zgodovinski pomen za jugoslovanske narode. Pravzaprav tega prvega ne bi smelo biti, toda žal se dogaja tudi to.

To geslo nam je tako poznano, tako je povezano z našim življenjem in delom, da sploh ne razmišljamo o pomenu teh dveh dejavnikov za narode in narodnosti, ki sestavljajo našo socialistično skupnost. Toda, ali bi ta naša skupnost sploh lahko obstajala, ali bi sploh lahko imela tolikšno vlogo in ugled v svetu, kot ga ima, če ne bi bilo bratstvo in enotnost, teh temeljev naše moči, svobode in neodvisnosti?

Najtrdnjeje vezi bratstva in enotnosti pa se stekale med II. svetovno vojno, ki je bila za naše narode eno najtežjih obdobij v vsej njihovi zgodovini. Eno najtežjih, a tudi eno najslavnejših! Nikoli prej niso bili jugoslovanski narodi med seboj tako močno povezani kot prav v najhujšem boju proti okupatorskim silam. S skupnimi močmi so po težkih bojih pregnali sovražnike s svojega ozemlja in na njem ustvarili svobodno državo. V odnosih med pripadniki te generacije sta se bratstvo in enotnost kazala na tisoč edinstvenih načinov.

Po končani osvobodilni vojni je bilo treba na novo zgraditi porušene ceste, železnice, stanovanjske zgradbe, tovarne. Bilo je težko, toda v

trdni povezanosti so naši očetje in matere obnovili porušeno domovino. Prav tako enotno in uspešno so se uprli tudi neprestanemu in izredno močnemu političnemu in ekonomskemu pritisku od zunaj.

Danes uživa naša država v svetu velik ugled na ekonomskem, še bolj pa na političnem področju. Predvsem naš politični ugled je v največji meri plod dejavnosti našega največjega državljanja tovariša Tita.

Naša socialistična družba se še naprej razvija na temeljih bratstva in enotnosti. Tega nikakor ne smemo zanemarjati, temveč moramo neprestano spodbujati stare in navezovati nove pristane in neposredne stike med jugoslovanskimi mesti, republikami in pokrajinami. V praksi se to kaže v mnogih občinah.

Skoraj vsako jugoslovansko mesto je pobrateno z enim ali več mesti iz drugih republik in pokrajin. Vsako leto povezujejo vlaki bratstva in enotnosti naše izgnance in njihove gostitelje, ki so jih prijazno sprejeli kljub hudemu pomanjkanju. Skupaj so prebrdili najhujše trenutke in tega ne bodo pozabili še mnogi prihodnji rodovi. Vsako leto se naši najmlajši sestajajo na raznih pionirskih srečanjih in taborih, slikarskih kolonijah in še bi se dalo naštevati.

Prav posebna oblika krepitve bratstva in enotnosti pa so zvezne mladinske delovne akcije.

MOČ JUGOSLAVIJE JE V TRDNOSTI

Tovariš Tito je med drugim dejal, da je moč Jugoslavije v junaštvu in trdnosti njenih narodov in narodnosti, ki so se kalili skozi zgodovino in vzdržali največje preizkušnje velike osvobodilne vojne, moč je v njihovi enotnosti in zavesti, da je to enotnost v današnjem svetu, v katerem se sila še ni umaknila razumu, pogoj ne le za napredek temveč tudi za obstoj.

Prijateljstvo, miroljubno sožitje, medsebojna pomoč, nevmešavanje v zadeve drugih, ta temeljna načela gibanja neuvrščenih izhajajo iz globlin ljudskih hotenj, in prav tako so in še bodo doživljala nenehno potrjevanje vse večjega števila dežel sveta. Na osnovi teh gesel so si naši borci izborili novo Jugoslavijo, na njihovem temelju smo jo ustvarili trdno in enotno, z njimi si je ta naša mala država izborila prostor v zgodovini današnjega sveta.

Tito, ki bi mu bilo v teh dneh 90 let, je še naprej z nami in nobena druga resnica ne more biti močnejša od tega spoznanja, da je polovica teh devetih desetletij cel naš razvoj: od blatne, zaničevane dežele siromakov in prosjakov je zrasla nova Jugoslavija, ponos vseh ljudi, ki

živimo in delamo v njej. Od spoznanja, da je obdobje, ko nas je vodil Tito, neizbrisna resničnost naših življenj, in da ta resničnost, oprta na njegovo izročilo, traja in bo trajala.

Srečen sem v življenju, srečen zato, ker živim v Titovem obdobju, zato je moja pravica in dolžnost, da to, kar je ustvaril Tito, spoštujem in hkrati nadaljujem začetno pot. Bratstvo in enotnost narodov sta se krepila med narodnoosvobodilno borbo in se še krepita na srečanjih mladih ljudi v mladinskih delovnih brigadah, na športnem in kulturnem udejstvovanju mladih ne glede na njihovo pripadnost in starost. Bratstvo in enotnost sta naša moč in želja po napredku, po svobodi. Titove besede, izgovorjene o bratstvu in enotnosti naših narodov, me znova in znova vznemirjajo in opozarjajo, da moram negovati pridobitve, ljubiti ljudi, spoštovati delo in življenje. Titova jednaka vztrajnost pri utrjevanju bratskih in prijateljskih odnosov med narodi in narodnostmi Jugoslavije so samo dokaz o največji vrednoti Jugoslovancev. Truditi se moramo vsak dan, da bomo mladi rod vzgajali v njegovem duhu — v boju za bratstvo med narodi, za

V vsak mlad Jugoslovanc bi moral vsaj enkrat v mladinsko delovno brigado ker je to res enkratno doživetje. Mladi iz vseh koncev Jugoslavije se spoznajo med seboj pri delu, na raznih krajih, v kulturnem udejstvovanju, v političnih taborih, zvečer ob tabornem ognju. Skupaj preživijo lepe, pa tudi težke trenutke, dobivajo žulje, nabirajo znanje in se kalijo v pravo Titovo mladino. Mladinsko delovno akcijo preveča tekmovalni duh; kdo bo izkopal največ kubikov zemlje, kdo bo izvedel najbolj domiselno brigadni večer, kdo bo pripravil najbolj duhovito skeč, kdo bo najboljši v košarki, rokometu, nogometu, odbojki. Življenje na trasi in v naselju je mladost, veselje, pesem in smeh. To se ne da opisati, to je treba doživeti.

Ko minejo tedni skupnega življenja na akciji, se stiki med brigadirji ne pretrgajo. Številna znanstva in prijateljstva, ki so svetlele daleč od doma v družbi vrstnikov se ostvarjajo preko dopisovanja, obiskov in srečanj. Ko se brigadirji poslavljajo, si ne rečejo zbogom in ne jokajo, ampak si zakličejo brigadirske pozdrave in »na svidenje prihodnje leto — na neki akciji!«

Bratstvo in enotnost nista le oznaka naše preteklosti temveč sta tudi temelj sedanjosti in vizija prihodnosti.

Tatjana Kovačič, 3/c Gimnazija

BRATSTVO IN ENOTNOST NAM VELIKO POMENI

Zivimo v Jugoslaviji, ki jo vsi spoštujejo. Naši dedje in očetje so se štiri leta borili za svobodo, bratstvo in enotnost naših narodov.

Prelite je bilo veliko krvi, da sedaj živimo svobodno in srečno. Veliko mladih življenj je ugasnilo za našo srečo. Velikokrat pa te sreče ne znamo ceniti. Ne spoštujemo tistih, ki so sedaj v letih, med vojno pa so se borili za nas.

V Jugoslaviji ni le narodov, ampak so tudi narodnosti, ki uživajo enake pravice kot vsi ostali. Vsi ljudje jih spoštujemo. Vendar oni niso toliko zavedni, da bi nam znali to vračati. Nekateri Albanci na Kosovu so že dolgo predmet pogovorov velikega števila Jugoslovancev. Borijo se za »pravice«, ki jih praktično ne imajo. Ne mislijo na vse, ampak samo na se. Ne zavedajo se tega, da neredi na Kosovu lahko skalijo mir v celotni Jugoslaviji. Hočejo porušiti bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

Le malokateri državi v svetu je uspelo ustvariti odnose, kot jih ima Titova Jugoslavija. Odnose, ki so zgrajeni na mnogoletnem trpljenju vseh narodov, zgrajeni so na padlih borcih, ki so darovali svoja življenja za svobodo vseh narodov.

Narodnoosvobodilni boj je bil velika preizkušnja naših ljudi. Zavedni ljudje, ki so se vključevali v partizanske vrste, so že takoj pokazali sovražno zobe, saj so se začele ustanavljati partizanske enote. Prihajale so od vsehovod in z njimi so prihajali borci. Bili so različni po veri, po jeziku, po narodnosti, toda združevala jih je misel na svobodo, na boljši, srečnejši in svetlejši jutri. Bili so tovariši ob jurišu ter prijatelji takrat, ko je bilo treba pomagati ranjenemu soborcu. Vedeli so, da jih bo le enotnost in tovarštvo pripeljalo do zelenega cilja. Vse muke okupatorja so kljub

rodnosti. Vendar pa ni vsepovsod tako. Veliki večini prav enotnost veliko pomeni.

Lahko pogledamo v posamezne krajevne skupnosti, ali pa naprej v občino, republiko, federacijo. Jugoslovani se lahko pohvalimo, da smo res enotni. Veliko je bilo že zgrajenega s skupnimi močmi. Številne šole, bolnišnice in druge ustanove so bile zgrajene na temelju bratstva in enotnosti. Tudi drugi veliki rezultati so bili doseženi na ta način. Že v štiriletnem boju naših partizanov je bilo bratstvo in enotnost osnovno vodilo v boju proti okupatorju. V povojni izgradnji prav tako! Mladi in stari je prišlo za krampe in lopate in obnovilo porušeno domovino.

Sedaj v svobodni Jugoslaviji pa se ta tradicija nadaljuje v mladinskih delovnih akcijah. S skupnimi močmi vseh republik in pokrajin smo opravili že veliko dela. Vsi Jugoslovani težimo k

temu, da bi se to obdržalo. Zato se vsako leto pobratimo med seboj kar lepo številno mest ali sol. To prispeva k temu, da se ljudje približajo spoznanju in izmenjajo izkušnje. Bratstvo in enotnost družijo tudi tiste, ki so odstranili naše meje, tiste, ki se v Italiji in Avstriji šele borijo za svoje pravice, katere bi že morali imeti. Borijo se, ker se zavedajo, da so sinovi Jugoslavije v kateri domujeta slova in mir. Naša samoupravna socialistična ureditev nam omogoča, da svojo samostojnost in neodvisnost, bratstvo in enotnost je naprej varujemo in razvijamo.

Tako kot so se naši očetje in dedje borili med vojno za srečo nas vseh, tako bi se tudi mi mladi borili danes. Borili bi se za bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, kajti brez tega si ni moč zamišljati naše domovine.

Janez Rožmarin, 2/b, ŠŠ

BODIMO VSI KOT BRATJE IN SESTRE

Bratstvo in enotnost! Tako lepi besedi, čeprav jih tako malo uresničujemo. Svet je poln sovraštva, poln vojne. Kje je moč najti bratstvo med pohlepniimi dejanji obeh blokov, ter velikokrat neuresničene želje neuvrščenih, ki si želijo, zgraditi mir in enakopravnost, na temeljih bratstva in enotnosti.

Le malokateri državi v svetu je uspelo ustvariti odnose, kot jih ima Titova Jugoslavija. Odnose, ki so zgrajeni na mnogoletnem trpljenju vseh narodov, zgrajeni so na padlih borcih, ki so darovali svoja življenja za svobodo vseh narodov.

Narodnoosvobodilni boj je bil velika preizkušnja naših ljudi. Zavedni ljudje, ki so se vključevali v partizanske vrste, so že takoj pokazali sovražno zobe, saj so se začele ustanavljati partizanske enote. Prihajale so od vsehovod in z njimi so prihajali borci. Bili so različni po veri, po jeziku, po narodnosti, toda združevala jih je misel na svobodo, na boljši, srečnejši in svetlejši jutri. Bili so tovariši ob jurišu ter prijatelji takrat, ko je bilo treba pomagati ranjenemu soborcu. Vedeli so, da jih bo le enotnost in tovarštvo pripeljalo do zelenega cilja. Vse muke okupatorja so kljub

grozotam igraje premagali, toda najbolj strašna in še sedaj neizbrisna je bila bratomorna vojna. Vojna med partizani — našimi osvoboditelji ter našimi brati, ki so stopili na stran okupatorja. Ob vsakem koraku so četniki, ustaši zadajali našim ljudem še veliko večje bolečine kot zloglasen okupator.

Sežigali so ljudi, ki so jim bili še pred kratkim sosedje, majhne otroke so natikali na kole, otroke svojih bratov in sestre, ki so se borili na strani pravice.

Toda kljub vsemu trpljenju je hitro prišel najprej dan za vse narode — dan osvoboditve.

V okrašena mesta so prihajali borci, dekleta so jih poljubljala, zatikala cvetje v gumbnice. Pognali so okupatorja s sedaj zares naše zemlje, konec je bilo suženjstva in garanja za druge. Sedaj smo stopili na svojo pot. Toda na tej poti nas je čakala porušena domovina, ki je potrebovala veliko pridnih rok. Nastajale so mladinske delovne brigade, kamor so mladi prihajali od vsehovod in s skupnimi močmi gradili ceste, železnice in objekte, ki jih je nova Jugoslavija tak potrebovala.

Veliko je bilo odrekanih, ves svoj čas so preživeli na trasah, kjer so ob zvoku krampov in lopat pozabljali na svoj prosti čas in na brezskrbno mladost, toda ker so za njimi ostajali vidni sledovi njihovega dela, so se z večjim elanom delali, se podali v druge kraje, za druge ljudi, saj so vedeli, da s tem delom ustvarjajo tudi zase, za svojo prihodnost. Danes smo lahko ponosni na delo mladine, njihovo tradicijo pa nadaljujemo tudi mi mladi, ko okušamo brigadirsko življenje, življenje bratstva in enotnosti, življenje odrekanih. Vse trpljenje in težave so bile pozabljene, ko so se žuljave roke in prepojena telesa sklenila v kolo. Plesali so, čeprav so jim bile noge težke in okorne od dela, s katerim so želeli koristiti vsem ljudem, nam in naslednjim rodovom.

Želimo, še posebej mi mladi, da si bomo pripadniki vseh narodov, kot bratje in sestre, da bomo spoštovali želje in navade vseh ljudi, saj se bo le takrat naša država lahko še naprej uveljavljala v svetu kot pobudnica in kot vzor vsem, ki stopajo na pota neuvrščenosti.

Sonja Gajšek, 1. c GUS

KALILO SE JE V TEŽKIH DNEH

Res je, da smo majhni. Smo le droben delček velikega svetovnega mozaika, obsedenega z vojnami, sovraštvom in nasiljem. In vendar imamo nekaj, kar nas dela velike, močnejše. To je bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti.

Koliko se je v težkih dneh, v dneh, ko so po težki in dolgi noči vsi čakali jutro, v katerem se leskeče rosnna trava. Toda to ni bila rosa. To so bile solze, solze sreče in veselja.

Štiri leta gonje. Od zasede do zasede, iz hajke v hajko so stopali naši narodi v dnevih težkih borb z ramo ob ramo. Nihče ni vprašal, kdo si, kaj si. Važno je bilo kaj nosiš v srcu. To pa je bilo pri vseh enako. To je bila ena sama velika kopneča želja po svobodi. Treba je bilo dokon-

čno izkoreniniti škodljive ostanke preteklosti in nacionalno sovraštvo, da bi lahko bili vsi enotni v enotnem.

Veliko vlogo pri ustvarjanju bratstva in enotnosti pa je imela tudi mladina, ki se je skupaj s svojimi starejšimi tovariši in vzorniki borila proti pohlepniemu tuju. Po vojni je pomagala pri izgradnji opustošene in razdejane domovine. Ustanovljene so bile delovne brigade, sestavljene iz mladih, zanosa polnih ljudi z jasnim pogledom na prihodnost. Tu se je rojevalo novo srce naše dežele, kjer so mladi s potom na čelu in s pesmijo na ustih gradili novo, lepše življenje.

Rojeni smo po strašni vojni vihrji. Vzgojeni smo v duhu marksizma. Živimo lepo, raz-

posajeno, mladostniško življenje, prepleteno s srečo in veseljem. In prav zato znamo ceniti pridobitve naših očetov in dedov, ki so se borili za naš še lepši in srečnejši jutri.

Mladi smo še in ne moremo razumeti vsega, kar se v svetu dogaja. Lahko pa vidimo, da je bratstvo in enotnost narodov in današnjem svetu velika moč, ki omogoča predvsem majhnim državam, da ohranijo svojo neodvisnost in si tako gradijo svoj lepši jutri.

Bratstvo in enotnost sta velik cvet, ki smo ga vzgajali in ga vzgajamo vsi skupaj, zaliti je s potom, solzami in krvjo. In prav zato ne smemo dovoliti, da bi ta cvet ovelnel.

Miran Smolinger, 2/a ŠTS

LJUBICA ŠULIGOJ

Predvojna ptujska mladina
v boju za napredek in družbeno
preobrazbo

(15. nadaljevanje)

Ivan Bratko omenja nastope dijakov z igrami, recitacijami; zelo radi so mladi zahajali v delavsko knjižnico, ki je štela nad tisoč knjig. Ta tradicija se je nadaljevala tudi pri kasnejši »Vzajemnosti«, ko so organizirali številne prireditve in izlete. To pa so bili v bistvu razgovori o perečih vprašanjih tedanjega časa. Na kraje »izletov« so odhajali posamezniki po samotnih poteh.

Predvojna ptujska »Svoboda«, ustanovljena 1919. leta, je pomenila v bistvu »politično šolo« za prevzgojo vseh, ki so se tam zbirali. Dejavnost delavskega društva je bila zelo razvejana: aktivni so bili odseki — pevski zbor, tamburaši, dramski odsek. Zlasti v zimskem času so stekle številne politične in sociološke razprave, npr. o Komunističnem manifestu, Marxovem Kapitalu, o socializmu, o povojnem gospodarskem razvoju, o socialnem in narodnem vprašanju, o moderni državi ipd. Izostajala tudi niso predavanja o zdravstvenih vprašanjih, o alkoholizmu itd. V teh razpravah sta se predvsem odlikovala dr. Jože Potrč in jurist Janko Šegula. Ni čudno, če so oblasti spremljale društvene prireditve, če je prihajalo do preiskav prostorov »Svobode« in stanovanj funkcionarjev društva; ovadbe na okrajno glavarstvo niso bile redke.

Seveda ne gre prezreti zunanjih manifestacij, kot so bila praznovanja 1. maja, povezana z izleti v okolico — v Orešje, Videm, Varejo, Podlehnik, Lancovo vas, na Mestni vrh in Vurberk. In čeprav so oblasti praznovanja prepovedale, se je takih izletov udeležilo tudi do 120 ljudi, med njimi veliko mladine. Skratka, »izletje« so postali manifestacija trdnice povezanih demokratičnih sil.

Na posvetovanju predvojnih komunistov in aktivistov, ki so delovali na območju sedanje ptujske občine, leta 1959, je bila tudi podana ocena vloge ptujske »Svobode«. Jože Klep je poudaril, da je mladina »dobila prve osnove ravno pri Svobodi« in še zlasti so bili »navdušeni nad akademiki, ki so vedno v počitnicah priredili predavanja v Ptuj«. »Klep se spominja tudi mnogih srečanj komunistov. Ko se je namreč vrnil od vojakov, je slišal, da je obstajala ilegalna partijska organizacija in da so njene članke zapirali (misli na gimnazijsko celico — op. Š. L.). Takrat je dobil stike z Ilcem in Centrihom. Delo starih komunistov je bilo usmerjeno v pritegovanje mladih ljudi. Tako se je večkrat srečal s Kvedrom in Bratkom. Okrog leta 1935 so ga pritegnili v razne akcije. Srečevali so se redno vsakih 14 dni in to na različnih krajih npr. v Ljudskem vrtu ali pozimi v Krčevini pri Gajzerju. To so bili predvsem študijski sestanki. Na sestanke so prihajali med ostalimi Tone Žnidarič, Mirko Centrih, Rudi Ilce, dr. Jože Potrč, sekretar MK KP Mirko Koželj, Jože Kogej, skojevca z gimnazije Radim Visenjak in Zvonko Sagadin.

Klep tudi omenja, da so na teh srečanjih spremljali porajajočo fašistično agresivnost in tako med večje mladinske akcije sodi tudi zbiranje podpisnikov za mir leta 1936. Komunisti in mladinci so tedaj hodili po hišah in ljudem pojasnjevali pomen akcije. Seznami s podpisi so se polnili. Akcijo je dejansko vodil Ivan Bratko. V Ptuj je namreč deloval odbor za mir, piše Klep v svojih spominih, ki jih hrani Inštitut za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani.

Kako je steklo mirovno gibanje na Slovenskem? Na to vprašanje je mogoče dobiti odgovor iz poročil tedanjih meščanskih glasil, v katerih so se zrcalile strankarske razprtje, hkrati pa tudi bojazen pred stremeljenji napredne mladine.

Liberalno »Jutro« je 15. 7. 1936 sporočilo, da se zavzemajo akademiki za to, da bi bila zastopna slovenska mladina na svetovnem mladinskem kongresu septembra meseca v Ženevi. Ideja je našla odmev po deželi in akcijski odbor za mir so bili osnovani v Ljubljani, Mariboru, Celju, v Ptuj, medtem ko se je v Murski Soboti odbor šele ustanavljal.

Ni naključje, če je zajela mirovna akcija omenjene kraje. Vzpon hitlerizma je sprožil agresivnost domačega nemštva še zlasti na mejnem območju. Prav mladi rod se je te nevarnosti doobra zavedal. Zato je pomenilo mladinsko mirovno gibanje narodnoobrambno gibanje ljudskofrontnih sil.

»Jutro« je v isti številki, v dopisu »Iz Ptuja« tudi sporočilo, da se je ptujski akcijski odbor organiziral 9. julija v katerem se je združila večina ptujske mladine. K sodelovanju žele pritegniti še nekatere organizacije, sicer pa imajo namen izvesti mirovno predavanje in več prireditev. Predavanja so bila zares organizirana že 7. avgusta in so vključevala zanimiva vprašanja o ženevskem kongresu, o tem, kdo ogroža mir in o delu mladine za mir, o čemer je govoril delavec »Petovije« — komunist Jože Klep. Kaže, da je bila aktivnost ptujskega akcijskega odbora tako pomembna, da je liberalni »Slovenski narod« 14. 7. 1936 med drugim zapisal, »da so ponosni, ker se je združila za mir ogromna večina ptujske mladine in so se udeležili prvega mirovnega sestanka tudi organizirani člani nemške mladine.«

Po ohranjenih podatkih lahko sklepamo o veliki delavnosti v Ptuj. Prišlo je do tesnih povezav z mariborskim akcijskim odborom, vendar o teh podrobnostih tukaj ne morem govoriti. Naj navedem le proglas slovenski mladini, ki ga je poslal ptujski akcijski odbor v Maribor 3. 8. 1936 skupaj s pismom, katerega je podpisal Ivan Bratko. Ta akt se danes ocenjuje kot »reprezentativna lista slovenskega mirovnega gibanja v letu 1936«, ki dejansko »zrcali visoko idejno raven delavskega revolucionarnega gibanja na ptujskem območju.«⁶⁶

V okvir širše aktivnosti med Mariborom in Ptujem bi veljalo omeniti še obisk Ptujčanov na mariborski mirovni akademiji in udeležbo članov mariborskega mirovnega odbora na prireditvi v ptujski Mladiki 29. avg. 1936, o čemer nas danes seznanja razglas, hranjen v ptujskem pokrajinskem muzeju.

Mladinsko gibanje v Ptuj se je pričelo sredi tridesetih let zares krepiti, in to na tradicijah delovanja Partije, na prvem revolucionarnem mladinskem jedru. Mirovno gibanje je pomenilo delo velikega boja napredne ptujske mladine.

To gibanje je dejansko povezovalo demokratične sile na Slovenskem. Naletelo je na reakcijo tistih, ki so odklanjali sleherni revolucionarni nastop zaradi razrednih interesov. Klerikalno glasilo »Slovenec« je, denimo 12. 7. 1936, sporočilo, da se mednarodna organizacija katoliških študentov ne bo udeležila ženevskega kongresa, ker so se menda »večine pripravljanih odborov za kongres v Ženevi polastili skrajni levičarji« in ker se zato zbor »sprevrlega v navaden propagandni komunistični kongres.«⁶⁷

Boj za mir v tedanjem času je torej pomenil boj proti fašizmu, boj delavskega razreda proti najhujšemu buržoaznemu sistemu. Ta boj je bil torej revolucionarno gibanje, ki ga je vodila Partija. Spremljamo njeno nadaljnjo dejavnost med tukajšnjo mladino.

Velik odmev pri napredni ptujski mladini je imela tudi stavka tekstilnih delavcev v Mariboru leta 1936. Stekla je solidarnostna akcija pomoči stavkajočim. Tedaj je prišel v Ptuj član MK KP Maribor Maks Gašparič, ki je v komiteju odgovarjal za SKOJ in sindikate, ki je stavko dejansko vodil. Srečal se je s Klepom in nekdanjim dijakom Kogejem ter se dogovoril o zbiranju pomoči. Dodati je, da je solidarnostna akcija našla velik odmev tudi pri gimnazijski mladini. Skojevca Radim Visenjak je npr. z Ivanom Bratkom odpeljal za stavkajoče zbrano blago, in to z očetovim avtomobilom.⁶⁸

(se nadaljuje)

PAVLE ŠEGULA
70-LETNIK

Te dni praznuje 70-letnico rojstva PAVLE ŠEGULA, pedagog, novinar in urednik, sedaj upokojenec v Ljubljani. Pred vojno je bil učitelj in revolucionarni delavec na ptujskem območju, potem je deloval v širši družbeni skupnosti, v zadnjem obdobju pa je tudi precej prispeval k zapolnitvi vrzeli v zgodovinsko delo obema vojnima na ptujskem območju. Prav zato je toliko večja naša dolžnost, da se ga spomnimo ob visokem življenjskem jubileju in na kratko predstavimo njegovo delo našim bralcem.

Pavle Šegula je bil rojen 25. junija 1912 v družini nadučitelja na Vrhu nad Laškimi. Solal se je v Ptuj, Maribor, Zagreb in Ljubljani. Že leta 1929 se je kot učiteljski odločil za marksizem-leninizem in tej usmeritvi je ostal dosledno zvest vse življenje. Ko je leta 1932 končal študij, se je moral vključiti v armado nad 800 brezposelnih slovenskih učiteljev. Na pobudo dr. Jožeta Potrča, dr. Franja Žgeca, Jožeta Lacka in drugih je novembra 1932 organiziral zvezo mladih intelektualcev in združenje brezposelnih učiteljev. Bil je neumoren organizator, ustanovitelj je borzo dela za inteligenčne poklice, mladinsko ljudsko univer-

Pavle Šegula je sodeloval tudi pri »okrogli mizi«, 11. februarja 1982 v Ptuj. Foto: M. Ozmec

zo, dramski studio, diskusijske krožke, prvi sten-čas, izlete, razne akcije itd.

Po odsluženju vojaškega roka v Kragujevcu je prišel za učitelja na našo območje. Bil je učitelj pri Lovrencu na Dravskem polju in v Gorišnici. Zaradi napredne politične dejavnosti ga je policija stalno preganjala in šikanirala, zbolel je na pljučih in vsako drugo leto se je moral zdraviti na Golniku, toda s politično aktivnostjo ob tem ni nehal. Na srednji kmetijski in vinarški šoli v Mariboru je končal

tečaj za učitelje, da je lahko v Gorišnici ustanovil in vodil kmetijsko nadaljevalno šolo. Aktivno je sodeloval z Jožetom Jurančičem, Jožetom Kerenčičem, Ivanom Bratkom in z drugimi komunisti na našem območju. Posebno delaven je bil v takozv. učiteljskem pokretu in uspel, da je zborovanje okrajnega učiteljskega društva v Ptuj, 22. 2. 1937 osvojilo študijski program učiteljskega pokreta kot svoj triletni delovni program. Skupaj z Jožetom Lackom se je udeleževal raznih zborovanj kot delegat ptujskega okraja. Pisal je napredne članke v dnevni in tedenški tisk, vodil rubrike v Učiteljskem tovarišu, predaval ptujskim komunistom in bil izjemno dejaven na najrazličnejših področjih.

Leta 1940 se je pred slovenskimi klerofašisti umaknil v Zagreb, kjer se je takoj vključil v levičarsko aktivnost. Na poziv Partije se je aprila 1941 prostovoljno javil v vojsko, pobegnil iz nemškega ujetništva, doma ga je gestapo ujel in izselil v Srbijo. Tam se je povezal s komunisti v mestnem komiteju v Vrnjački Banji, kjer je organiziral in vodil dom za begunske otroke, aktivno sodeluje s partizani. Oktobra 1944 je organiziral transporte begunskih otrok na bolgarsko črnomorsko obalo. Potem je bil predviden za kulturnega referenta v zveznem ministristvu za Slovenijo v Beogradu, vendar je raje odšel z delegacijo SNOS čez Madžarsko na osvobodeno ozemlje v Prekmurju. Postal je novinar pri »Novem času«, pozneje pri »Vestniku OF« v Mariboru, nato pa urednik gospodarskega sektorja pri glasilu KPS Ljudski pravici v Ljubljani.

Potem se je vrnil v prosveto, organiziral dijaške domove v Ljubljani, predaval in vodil je tečaje za partizane-pomožne učitelje in vzgojitelje. Znova je delal na področju novinarstva, bil je tiskovni referent pri MLO Ljubljana, nato pri Kmečki knjigi organizira revijo Naša vas. Nekaj časa je bil zaključni urednik Ljubljanskega dnevnika, nato pa 20 let šef slovenskega dopisništva pri jugoslovanskem inštruktajno-informativnem listu za ekonomska in pravna vprašanja »Informator« v Zagrebu, kjer je bil konec leta 1978 upokojen kot urednik 1.

V občini Ljubljana Šiška pa je še vedno vsestranski družbeno aktiven. Zadnji čas posveča skrb zlasti akcijam za varstvo okolja in snuje mlade prijatelje narave. Organizira tabornike, vodi društvo prijateljev mladine, ukvarja se s publicistično dejavnostjo itd. Zal nam prostor ne dopušča, da bi našli, res samo našli, vso njegovo obširno dejavnost in uspešno delo. Naj samo še poudarimo, da je še vedno poln mladostnega poleta.

Ob 70-letnici tudi naše prisrčne čestitke!

Zgodovinsko društvo Ptuj

IZ
MUZEJSKE
FOTOTEKE

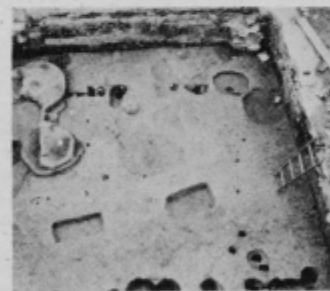
Pri raziskovanju ormoške prazgodovinske naselbine, ki ima skoraj takšen obseg kot današnji Ormož, smo lahko zasledili urbano zasnovo takratnega naselja. Tako smo znotraj nasipa odkrili dve cesti iz obliči, široki od 4 — 5 metrov, ki sta potekali v smeri V — Z in S — J in ob katerih so bile nekatere hiše pravokotno usmerjene na le-te. Dosedaj smo odkrili in zaznamovali sledove 20 hiš. Hiše so bile pravokotne oblike z dvokapno streho in zgrajene na navpičnih gredeh ter orientirane v smeri S — J, V — Z, JV — SZ. Pri hišnih stenah je bil prostor med stebri izpolnjen s prepletom iz vejevja in šibja in ometa z debelim premazom — hišnim lepom. Imele so enega ali več prostorov, tla v njih pa so bila ilovnata.

Nekatere od njih so bile večjih dimenzij, tudi do 14 m x 8 m. Manjše stavbe pa so verjetno služile kot gospodarska poslopja. Izven stavb so bila ponavadi različno grajena večja ali manjša ognjišča in kurišča okrogle, ovalne ali nepravilne oblike. Tako so bila nekatera na dnu obložena z oblicami in keramiko, druga so imela le premaz iz gline, nekatera pa so bila tudi vkopana v ilovnato plast. Večkrat smo našli ob ognjiščih jame za odpadke, fragmente velikih shrambenih posod in piramidalne uteži.

M. Tomanič—Jevremov

Jame — sledovi navpičnih lesenih gred prazgodovinskih stavb in del ceste, ki je potekala v smeri V — Z v ormoški prazgodovinski naselbini. Odkrito leta 1977 pri arheoloških izkopavanjih za starim sodiščem, v Ormožu.

Sledovi prazgodovinskih stavb in ognjišč, odkrito pri arheoloških izkopavanjih leta 1978 na dvorišču župnišča v Ormožu.

ZBORI SEVEROVZHODNE
SLOVENIJE V ORMOŽU

Prejšnjo nedeljo, 13. junija je bilo v Ormožu že trinajsto srečanje odraslih pevskih zborov z območja severovzhodne Slovenije. Prireditev je motil dež. Nastopi so bili načrtovani na dvorišču ormoškega gradu, izvajati pa so jih morali v dvorani kulturnega doma, zato je bila tudi udeležba nekoliko manjša.

Občinstvu se je predstavilo 9 zborov, od tega 2 zbora iz ormoške občine — pevci kulturnega društva in tovarne sladkornja, prav tako dva zbora iz Maribora — moški pevski zbor Slava Klavora in akademski pevski zbor Borisa Kraigherja; nadalje komorni moški pevski zbor iz Ptuja, mešani pevski zbor Janka Živka iz Poljčan, moški pevski zbor KUD Črna na Koroškem, mešani pevski zbor KUD Ivana Kaučiča iz Ljutomer, in moški pevski zbor Turnišče iz občine Lendava. Žal so izostali pevci iz občin Murska Sobota, Radgona in Lenart.

Vsak zbor se je predstavil s tremi pesmimi, po vsebini so bile borbene, ljudske in umetne pesmi. Utesnjen prostor ni dopuščal, da bi lahko ob koncu revije zapeli predvidene skupne pesmi.

Na krajšem strokovnem posvetu so se po reviji sestali zborovodje. Univ. profesor Jože Gregorc je na kratko ocenil vsak zbor posebej, ocena je bila objektivno kritična in za zbere ugodna. Izrekli so tudi priznanje občinski zvezi kulturnih organizacij Ormož za uspešno organizacijo srečanja.

- u

Plaketa in znamke

jugoslovanskih pošt. Na listih z opisom znamk skoraj vselej opazim po nekaj tiskovnih, pa tudi jezikovnih napak. Posebno slab je list za znamke, izdane pred svetovnim nogometnim prvenstvom. Ves čas na primer govori o »nacionalnih moštvih«, slovensko pa temu pravimo državna moštva ali reprezentance. Ali tale stavek: »Prvo in drugo uvrščeno moštvo iz vsake skupine nadaljuje tekmovalstvo tako, da se od njih formirajo štiri skupine s tremi moštvi vsaka.« Slovensko bi bilo to: »Prvo — in drugouvrščeno moštvo . . . da se iz njih sestavijo štiri skupine s po tremi moštvi.« Med kraji, kjer bodo tekmovalja, sta navedeni

tudi »Saragossa« in »Siviglia« — tako pišejo ti dve mesti samo italijani. (Pri znamki v spomin pisatelja Senoe je bil francoski dramatik Racine napisan kot Rasin.) Izmed tiskovnih pomot navajam dve: »Na eliminiranih tekmovaljih« — grdo popačen izraz, ki bi seveda moral biti »izločilnih«; in »obrnite se na območno pošto« namesto pošto. Ali se ne bi dalo doseči, da bi bila ta besedila napisana v boljši slovenščini?

Obakrat gre za besedilo v slovenščini, napisano zunaj Slovenije, v Beogradu. Lahko verjamemo v dobro voljo tistih, ki pripravljajo ta besedila, in v njihovo željo, da bi bila ta slovenščina dobra. Niso

pa našli dobrih prevajalcev, zato napake. Nanje je treba opozoriti, saj sicer tudi izdajatelj ne bi zvedel, da besedilo ni dobro. Plaketa bi se dala hitro napisati na novo, poštna skupnost pa bo gotovo morala najti za prevajanje koga, ki bo v slovenščini dobro podkovan.

— — —

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dobro slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

ŠOLA V NARAVI

Osnovna šola Olga Meglič je od 29. 5. do 5. 6. organizirala šolo v naravi. Udeležili so se učenci 4. in 5. razredov. Zanje je skrbelo 7 vzgojiteljev, 5 pedagoških delavcev in 2 zunanja sodelavca, voditelja pletanja.

Zdravilišče Debeli ritč z zdravstveno službo, igrišči, parkom, globino morja, ki ustreza plavalcem in neplavalcem, je idealen kraj za šolo v naravi. Povsod je bilo čutiti vpliv osebeja, da bi se dobro počutili. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Kopali smo se vsak dan.

Poleg osnovnega smotra šole v naravi, to je učenja plavanja, je bil vključen v program dela tudi pouk SD, SN, SL, MA. Vsebinsko učnih tem, razen MA smo prilagodili zgodovinski, biološki in družbeno gospodarskim specifičnostim kraja. Učenci so bili pri pouku aktivni, ure so bile kratke, pri učenju so pokazali veliko znanja. Čas namenjen VID smo izkoristili za LV, GV, predavanja o potapljanju, mednarodna športna srečanja in prijateljske tekme z učenci COŠ Radenci.

Tudi prosti čas je bil programirano izrabiljen (ogled mejnega prehoda in pogovor z

miličnikom o njihovem delu in delu carinikov, ogled razstave VVZ Hrastnik in srečanje z njimi . . .). Organizirali smo izlet v Koper in poldnevni izlet z ladjo ob slovenski obali.

Tudi organizacija samouprave je bila nepogrešljiv del vzgojnih prizadevanj. Takoj prvi dan smo konstituirali skupnost učencev z upoštevanjem načela samoupravljanja. Člani komisije so sprejeli naloge z vso odgovornostjo. Ocene so vplivale na obnašanje posameznika. Vsak član kolektiva se je čutil odgovornega za oceno skupine.

91,8 % učencev je pri ocenjevanju znanja in sposobnosti plavanja osvojili potrdilo z značko (zlato, srebrno in bronasto). Tov. Klarič in tov. Maša Mrgole sta vložila dosti truda, da so vsi neplavalci, razen tistih, ki iz zdravstvenih razlogov niso šli v vodo, splavali ali se vsaj otresli strahu pred vodo. Nismo pa bili zadovoljni z železniškim prevozom. Pravočasno smo rezervirali sedeže. Ob odhodu so bili učenci v 3 vagonih, kar otežuje nadzor in povečuje možnost poškodb. Ko pa smo se vračali, kljub

zagotovili, da bomo imeli svoj vagon, vagona ni bilo. Kje je ostal?

Menimo, da je šola v naravi prinesla mnogo pozitivnega na vzgojnem in učnem področju (vzgojnem — samostojnost, skrb za lastno higieno, delovna opravila v jedilnici, vzdrževanje reda v bivalnih prostorih, okolica doma in na kopališču).

Kaj pa šola v naravi v naslednjem šolskem letu? Sklep sveta staršev se glasi: Šola v naravi se naj organizira tudi v bodoče. Tako bo naša šola tudi v prihodnje organizirala letno šolo v naravi za učence 4. in zimsko šolo v naravi za učence 5. razredov.

Prepričani smo, da so starši spoznali, da je šola v naravi pomemben element vzgojnoizobraževalnega dela in da bodo tudi v bodoče tako uspešno pomagali pri organizaciji tega dela.

Iskrno se zahvaljujemo vsem OO sindikatov, ki so prispevale sredstva za učence, ki sami niso zmogli celotnega prispevka.

Osnovna šola Olga Meglič Ptuj

⁶⁴ Ocena Franceta Filipiča v njegovi knjigi: Poglavlja iz revolucionarnega boja jugoslovanskih komunistov 1919 — 1939, str. 280-311.

⁶⁷ Jutro 21. 7. 1936, št. 166 (O mladinskem mirovnem kongresu v Ženevi).

⁶⁸ PMP, fas. Komunistična dejavnost (Zapisnik predvojnih komunistov in aktivistov, 1959).

Dober den! Z mojo BČS (butln čupaj seno) kosilnico nama v zodenj caji nič preveč prijetno ne gre. Košnja sena resen že proti konci gre, dela pa je še fort naprej tejko, ke si nemama cajta odelnoti. Vete neje hec cele dneve kosilnico za rogle vložiti. Enkrat ti švic po hrbiti no lici teče, drugič pa te dež hladi. Pa saj pokositi še neje tokšna težova, boj je problem na lepo vremen trofiti no suho krmo na senike spraviti. Ste kdaj klačli krmo na štali? Zai to vse puhalniki naredijo, nekda pa smo to vse peš delali. Najbolj lušno je krmo v dvoje klačiti, te se pre boj vleže. Tak provita sosedova Spelca in Pepi, ki k njov v ves hodi iz tretjega brega.

Pa kaj bi zdaj na krmo no druge montre mislili, saj se tote dni celi svet okoli nogometne žoge suče. Naši žogobrci se do zdaj tam v Španiji glih neso preveč skožali. Najbrž jim je prevroče bilo. Tudi jaz sen gleda tisto tekmo s Španci. Tak sen se poleg jezija, ke sen si skoro jeziki no živce poja. Tisti sodnik nan je z elferon lepo kašo skuha. Španc se je tak elegantno v kazenski prostor vrga, kak, da bi ga španski bik na rogle natekna, naš igralec pa mu niti ene dlake na nogi neje zmeša. To je krivica, bi reka Kalimero. Sicer pa so naši dečki pokozali kak se dober nogomet spila, samo žoga jin neje htela v gol iti. Pa se nejezmo preveč zato, saj se zavolo toga nede svet podraja.

Lepo je če navijamo no smo ponosni na našo reprezentanco, samo ob vsen ten ne smemo na delo pozobiti. Eni so si zavolo totega Mundiala dopuste zrihtali, dosti pa je tokih, ki v službo hodijo zato, da v totih vročih dneh žogobrc komentirajo. Če bi se tak naših gospodarskih problemov lotili, kas smo se nogometa, te bi hitro stabilizacijo na zeleno vejo spravili. Tudi naš sosed Juža ma zavolo gledaja televizije že čisto štirivogloto glavo, njegova Julia pa mu je že zagrozila, da de televizor minirala. Vidite, zavolo nogometa lahko pride od provih družinski vojn. V Nemčiji je eden v nogomet zalubljeni mož svojo ženo skož okno vrga. Srečno! Vaš mundialus Lujzekus.

Starejši na Gomili

V okviru tedna starejših in v skrbi za lepše in prijetnejše počutje ostarelih, so ptujске KS povabile starejše Ptujčane na skupen izlet na Gomilo. Vabilu se je odzvalo precejšnje število občanov, tako so bili 10. junija napolnjeni 3 veliki avtobusi z izletniki v Slovenske gorice. Toda ob napovedanem odhodu se je pričelo vreme kujati z rahlim pršenjem in nekaj po 9. uri še s precejšnjo ploho, kar je vplivalo dvome v odhod, a malo blagodejnega dežja je le ugodno vplivalo, da je pregnalo vročino.

Po trenutnem oklevanju smo pričeli pot skozi Rogoznico. Podvinci, Mostje (kraj bridkega spomina na naše borbe, ki so tamkaj padli za naš boljši jutri), do Juršinec, kjer so se nam — s posebnim avtobusom — pridružili pionirji tamkajšnje osnovne šole in potem nadaljevali z nami pot še po asfaltirani cesti, ki se je sčasoma pričela vzpenjati v hrib in se pred ciljem spremenila v makadam. Vso pot so nas ob hišah pozdravljali cvetoči in zelenjadni vrtovi, sicer pa vzorno obdelana polja, lepi, v glavnem pokošeni travniki, šumeči gozdovi in končno strokovno vzgojeni in z žlahtnimi trtami zasajeni vinogradi ter vmes s krasno urejenimi trsnicami.

Na Gomili pri gostišču, kjer tisto jutro niso imeli niti kapljice dežja, (tako nam ni bilo treba gaziti po blatu), so nas, med sadnim drevjem, pričakale lepo razvrščene in urejene mize s klopni. Tu nas je najprej lepo

Predstavniki organizatorjev izleta s predsednikom Jožetom Rašlom na čelu.

Foto: I. Ciani

pozdravil in zaželel prijetno počutje tov. Rašl, zastopnik ptujskih KS in vodja poti. Za njim je bil pozdrav z dobrodošlico učenke osnovne šole Juršinci; nato pa so začeli izvajati svoj pester kulturni program pionirke in pionirji osnovne šole Juršinci z deklaracijami, petjem in godbo, kar je navzoče razvedrilo in pristrčno razveselilo, saj so nastopajoče nagradili z živahnim ploskanjem. Naj ob tem izrečem iskreno zahvalo izvajalcem in tudi njihovim mentorjem.

Po odhodu pionirjev, sta nas pozdravila, nam zaželela dobrodošlico in prijetno počutje na tej največji točki osrednjih Slovenskih goric ter obrazložila značilnost kraja, pomen in namen turizma, predsednik in sekretar tamkajšnjega turističnega društva. Prav pomembno je pri tem, da društvo že obstaja od leta 1946 in da imajo tamkaj že drugi dotrajani razgledni stolp, na katerega je zaradi dotrajanosti vstop prepovedan. Prizadevajo si, da bi zbrali finančna sredstva, s katerimi želijo postaviti tretjega — trajnejšega. Govora je bilo tudi o ustanovitvi, delovanju in uspehih društva itd.

Sledila je pogostitev z domačo zaseko, kruhom, čebulo, pečenko in končno gibanico ter z brezalkoholnimi pijačami, a z domačim specialnim trtnim pridelkom le po naročilu. Med odmori so bili prehodi v okolico z ogledom kraja, ki je res lep na vzvišeni ravnini in iz katerega je prav lep razgled. Sprehodi pa niso bili predvideni v bližnjo lepo rastočo rz — kakor so si to izbrale nekatere predzre „dame“, ko nam mora biti vsem jasno, da se rastline poteptajo in uničijo, kako se kmetije težko bje z obdelovanjem zemlje, saj nam čedalje bolj primanjkuje vsakdanji kruh, in kako težke devize je potrebno šteti za uvožene.

Po okusni gibanici, smo se okrog 16. ure vračali nazaj proti domu in prispeli v Ptuj srečno, kakor smo tudi brez vseh zapletljivcev, srečno pripotovali na Gomilo. Dodal bi še, da smo bili tudi oskrbovanci doma upokojencev v Ptuj u deležni izleta in zastopani z 22 udeleženci.

jm.

NA OBISKU PRI DELAVNEM AKTIVU OO ZSMS ZAMUŠANI

Minil je mesec maj — mesec mladosti, mesec ko se vse aktivnosti mladih stopnjujejo in se z viškom ob dnevu mladosti pokažejo rezultati, na katere smo potem ponosni, tudi starejše generacije, saj mladi z delom pokažejo, da krepko stopajo po poti učitelja tovariša Tita.

ZSM v ptujski občini si je postavila za letošnje leto širok program dela in ga bo s sodelovanjem OO v krajevnih skupnostih poskušala čim uspešneje realizirati in izpeljati. Pri delu so jim v veliko pomoč, kot smo že zapisali, OO ZSM v krajevnih skupnostih, ki z uspešnim delom v večini prispevajo k realizaciji načrtanih programov.

O mladih in o njihovem delu v Tedniku redno poročamo in pišemo, prav tako pa so na programu redne mladinske oddaje, ki jih pripravlja radijska postaja Ptuj.

Tokrat sem na povabilo mladih in njihovega predsednika Stanka Pignarja, letošnjega nagrajenca in dobitnika občinskega priznanja na področju aktivnosti mladih, obiskal njihovo OO ZSM Zamušani.

Široke aktivnosti njihovega dela, ki je enako ovrednoteno na vseh področjih, ne bi mogli opisati v celoti, saj bi potrebovali več strani, zato sem predsedniku tovarišu Pignarju zastavil nekaj vprašanj, in iz njegovih odgovorov je razvidna široka dejavnost njihove osnovne organizacije.

Kot je že navada v takšnem razgovoru, bi te najprej prosil, da nam kot predsednik OO ZSM Zamušani predstavi vašo organizacijo od formiranja do danes?

„Naša OO obstaja že 12 let. Delo je bilo v začetku zelo težavno, saj je bilo mladih zelo malo, ki bi imeli čas po kmečkem delu še za delo v mladinski organizaciji. Takrat je bilo še manj kmetijske tehnike in je bilo več fizičnega dela na poljih.“

Prva ustanoviteljica takratnega mladinskega aktivna sta bila: Marjan Sok in Pavel Horvat. V začetku so se ubadali predvsem s prostorsko problematiko na eni strani, kot drugo pa je večina mladih bila takrat v CD in je bilo mladih v takratnem mladinskem aktivu zelo malo. Danes naša OO šteje 72 članov, od teh je več kot polovica zelo aktivnih.“

Predvsem bo posebej še mlade bralce zanimalo, kakšno je vaše delovno področje. Povezava mladih z drugimi OO v KS in drugimi družbenopolitičnimi organizacijami?

„Ukvarjamo se predvsem s lastnimi problemi in s problemi celotne KS. Aktivno delujemo na športnem področju, manj pa na kulturnem saj do sedaj nismo imeli možnosti. Z dograditvijo gasilskega doma bo tudi na tem področju zaživel.“

Glede povezovanja smo letos navezali stike z OO ZSM Sobotinci, s katerimi smo izvedli še nekaj akcij delovnega značaja in več športnih srečanj, tudi s krajanji in organi KS imamo redne stike in skupne naloge, ki jih rešujemo enakopravno z vsemi forumi. Direktive, ki so v interesu širšega pomena v okviru občine pa se redno dogovarjamo z OK ZSM Ptuj.

Vsi vemo, da uspešno delo mladih pogojuje delo na vseh po-

dročjih, vendar je delo mladih v KS bolj usmerjeno na akcije kot na družbeno političnem nivoju. Vendar je tudi delo na tem področju bistvenega pomena za vse ostale aktivnosti na vseh področjih.“

Kako je v vaši OO na tem področju?

„Kot sem že omenil je naše delo

Stanko Pignar, predsednik OO ZSMS Zamušani.

bolj pogojeno na delovne akcije, delno tudi na razne zabavne prireditve, ki so nam obenem tudi finančni vir za naše delovanje. O vseh družbeno političnih dogajanjih in o delovanju na tem področju nas sproti obvešča OK ZSM Ptuj in pa o gradivu razpravljamo na naših sestankih.“

Minil je mesec maj. V tem mesecu mladi pokažejo največ,

Nam lahko v imenu svoje OO zaupaš kaj je bilo uspešno opravljenega pri vas in kakšne naloge imate še do konca leta?

„Tudi mi mladi iz Zamušanov smo se uspešno vključili v akcijo v mesecu mladosti in pomagali pri ureditvi zunanjega videza gasilskega doma, uredili smo si mladinsko sobo, kopali smo jarke, in še več manjših akcij smo opravili.“

Na svečan način smo 2. maja v Zamušanih sprejeli 9 novih članov v našo OO.“

Na koncu razgovora navadno ne postavljamo zadnjega vprašanja, ampak prepuščam besedo sodelavcem.

„Delo mladih je ena izmed smernic, ki imajo poseben pomen nadaljnjega razvoja naše samoupravne družbe. Pravkar smo v obdobju priprav na mladinski kongres, ki bo meseca oktobra v Novem mestu. Mi mladi moramo prispevati čim več, da bo 11. kongres zaživel v pravem pogledu. Vsak mlad človek se mora zavdati, da je delo tisto, ki krepki naš družbeni socialistični sistem. Prav z povezovanjem mladih na vseh področjih, bo ta sistem še bolj zaživel!“

Vsem OO ZSMS želim veliko delovnih uspehov. Vsem delegatom na 11. kongresu ZSMS pa uspešno delo in čim več aktivnosti v razpravah!“

Stanko Pignarju, predsedniku OO ZSM v Zamušanih hvala za razgovor, njihovi OO pa mnogo uspešnega dela in čimveč dobrih rezultatov pri delovnih akcijah, ter pri povezovanju in sodelovanju z drugimi OO ZSM v krajevnih skupnostih.

Viki Par

Skupina pevk iz Bukovec

Godba na pihala iz Bukovec

BUKOVCI DANES

Minulo nedeljo smo lahko na našem Radiu slišali oddajo, ki smo jo poimenovali „Bukovci pred petnajstimi leti“. To je bila pravzaprav prva uspešna oddaja „Iz vasi v vas“, ki smo jo posneli natanko pred petnajstimi leti. Z njeno ponovitvijo, smo preteklo nedeljo — tudi takole „med vrsticami“ kot pravimo, ga je navdala z rahlim pesimizmom. In res ima oddaja, kljub nekaterim vedrim trenutkom, nekakšen pridih „črnege“. To so bili časi, ko so mladi Bukovčani na veliko zapuščali kmetije, se zaposlovali v industriji in stare se je jelo lotevati prvo trpko spoznanje — tudi bolj ugibanje — da bodo kmetije ostale brez naslednikov. Vse to je bilo moč razbrati tudi iz pogovora s takratnim predsednikom Prosvetnega društva Francem Smigocom.

Z žalostjo pripoveduje, da je bilo nekoč v Bukovcih zelo razgibano kulturno življenje, saj so bili ena redkih vasi, ki je imela celo svojo godbo na pihala. Danes, ko je šlo vse „po svetu“ za zaslužkom, tudi godbe ni več; pa še tisti mladi, ki so ostali, se nočejo učiti nobenega instrumenta, ki „diši po pleh muziki“. Le ljudskih pevcev takrat še ni bilo težko najti. Pri vsaki hiši so bili po trije — štirje, kar ni bilo prav nič nenavadno. Z odhodom mladine, kočarjev in želarjev v mesta v industrijo, je nastalo v vasi pomanjkanje delovne sile. Kmečki gospodarji začenjajo nabavljati kmetijske stroje. Takale je bila približno podoba Bukovec pred petnajstimi leti.

Kaj pa danes? Kakšni so Bukovci danes? O tem nam bo že v nedeljo 27. junija v oddaji „Bukovci danes“, pripovedoval Mihael Kekec, ki svojo vas in njeno preteklost presenetljivo dobro pozna. Mnogo tega se je v Bukovcih spremenilo v preteklih petnajstih letih. „S slamoji“ krite hiše takorekoč ne vidiš več, novih, sodobno grajenih lepotic „na štok z balkoni“, pa je prav gotovo za nekdanjo polovico Bukovec. Razlike med mestom in vasio, tukaj ne občutiš več. In prav je tako! Tudi kar zadeva kulturno življenje v vasi, ni več tako črno kot pred petnajstimi leti.

Godba na pihala je pod vodstvom mladega klarinetista Janeza Bezja-

ka ponovno zaživel in bo letošnjega avgusta praznovala šestdesetletnico obstoja. Le ljudskih pevcev ni več pri vsaki hiši kot nekoč. Nastala pa je skupina pevk, ki organizirano vadi in goji ljudsko pesem, ne več kot del vsakdanje notranje nuje, temveč kot neko posebnost. Žal, se mladi za ljudsko pesem ne menijo več, mnogo bolj imenitne, se jim namreč zde cenene in plehke jugo-popevčice v izvedbi tretjerazrednih pevcev.

Eno pa je, kar je naravnost zaskrbljujoče. Tisto, kar so stari

Bukovčani pred petnajstimi leti le slutili, se sedaj že uresničuje.

Kmetije bodo ostale brez naslednikov! Le en sam mladi človek v vasi — ima osemnajst let — se je odločil prevzeti kmetijo in postati kmet. Njegovi vrstniki si tega ne žele. Vendar več o tem v prihodnjih oddajah „Iz vasi v vas“, ki smo jim dali skupen naslov: „Bukovci danes“.

Besedilo in foto: I. C.

Kdo to dela, komu to koristi?

V naselju Kidričevo se zadnji čas pojavlja vrsta raznih „nagajivosti“ ali objestnih ravnanj, kar povzroča precejšnjo družbeno škodo. Samo nekaj primerov:

Upokojenci so plačali 20.000 din zato, da bi jim napeljali elektriko na parcelo, kjer so začeli graditi dom društva upokojencev. Delavci Elektro so zakoličili traso, da bagarist ne bi poškodoval ali pretrgal kabla. Toda nekdo je količke poplulil in tako izničil namen zaradi katerih so bili količki postavljeni.

Podobno je bilo pri trasiranju za jarek za cevi centralne kurjave. Tudi tam je nekdo količke poplulil. Komu je bilo to napoti in zakaj? Žal občani včasih takšno početje neprizadeto opazujejo ali ga nočejo videti.

Nadalje so na zidu pred vhodom v restavracijo oglasne omarice od NK Aluminij in drugih organizacij ter krajevnih skupnosti. Tudi tu je nekdo razbil šipe, čeprav je na vidnem in prometnem mestu.

Tudi iz skupnih prostorov v blokih izginjajo razni predmeti, zlasti cvetlične posode. Zelenice marsikdaj namerno poškodujejo itd. itd. Vse to kaže, da v zavesti ljudi družbena samozaščita še ni dovolj usidrana in da smo doslej naredili mnogo premalo za vzgojo občanov — od otrok navzgor, ki bi morali imeti drugačni odnos do družbenega, skupnega in zasebnega premoženja.

Konrad Zorec

ZAHVALA DELAVCEM KOLEKTIVA „VINKO REŠ“

Janez Osterc, invalidski upokojenec kolektiva pekarnice „Vinko Reš“ v Ptuj, se iskreno zahvaljuje za denarno pomoč v znesku 20.314 novih dinarjev. S tem so mi omogočili nakup telefona, ki mi je najbolj potreben.

Za to zelo humano dejanje se prav iskreno zahvaljujem vsem delavcem, njihovim samoupravnim organom in družbeno političnim organizacijam v kolektivu pekarnice „Vinko Reš“ Ptuj. Skupno z mojo družino se lepo zahvaljujemo vsem mojim sodelavkam in sodelavcem v kolektivu za tako razumevanje do invalida, ki je že odsoten iz kolektiva več kot 8 let. Hvala!

Janez Osterc, Kraigherjeva 25, Ptuj

mi BRIGADIRJI

TITOV DOPRINOS RAZVOJU DOBROVOLJNOG OMLADINSKOG RADA

Stvaralački doprinos Josipa Broza Tita razvijanju i omišljavanju omladinskih radnih akcija bio je više od tri decenije. U mnogim govorima, člancima, intervjuima, u razgovorima sa omladincima, prilikom posjeta velikim gradilištima, Tito ističe značaj radnih akcija za mladu generaciju i cijelo društvo, naglašava širi smisao njihovog postojanja, ukazuje na greške i zablude, savjetuje, kritikuje, pomaže, pruža podršku otvaranju novih gradilišta.

Radne akcije afirmisale su se kao najmasovnija i nezamjenljiva politička škola socijalističke Jugoslavije, koju je do sad uspješno završilo više od dva miliona djevo-jaka i mladića. Ovaj specifičan vid obrazovanja i vaspitanja mlade generacije neraskidivo je povezan sa Titovim radom. Ta veza je potvrđena i 27. maja 1977. godine kada je programsko-izborna

konferencija Saveza socijalističke omladine Jugoslavije — izražavajući jednodušnu želju svih učesnika radnih akcija i 5,5 miliona djevo-jaka i mladića dodijelila Titu prvu zlatnu udarničku značku, kao priznanje za izuzetan doprinos razvoju dobrovoljnih omladinskih aktivnosti.

Titove riječi bile su ohrabrenje i putokaz. Tako je bilo u vrijeme obnove, tako je bilo i kad su mnogi posumnjali u ekonomsku, pa čak i društvenu opravdanost omladinskog rada. Tako je i danas kad su, izvanrednim radnim rezultatima mladi otklonili sve nevjerice in podozrenja, kada Tita fizički više nema, ali je tu naš zavjet. Titova odlučnost za vaspitavanje mladih nema cijenu, bila je ubojito oružje u rukama omladinske organizacije u slamanju svih otpora i nepovjerenja.

Često je Tito dolazio među brigadire, na trasu ili u naselje. Interesovao se za sve probleme akcijaškog života, rada i obrazovanja, do ishrane, smještaja i zabave. U svakoj prilici je isticao da radna akcija nije samo kramp i lopata, već i škola samoupravljanja i kovačnica bratstva i jedinstva. Kad bi primijetio neki nedostatak, trudio bi se da ga što prije otkloni. Bezbroj dokaza ubjedljivo govore o Titovoj brizi za akcijaše.

ORB „Braća Ribar”
Pucarevo

Titovo Velenje

*Tam, kjer včeraj še kmētīč
je z volī oral,
tam kjer manjkalo mlakuž ni
in poplav,
zgodil se čudež je čez noč
zdaj staro vse je proč
in Paka ukročena žubori
špev bodočnosti.*

*Vsem nam zdaj v ponos,
mesto že v soncu žari,
v njem naš doprinos
se v naši skupnosti.*

*Velenje krasno ti si zdaj,
zares kot pravi gaj,
rodovom poznim bodi lik,
to naj bo naš vzklīk!*

MDB Karel Destovnik-Kajuh
Titovo Velenje

Himna ORB „Braća Ribar”

*Več u zoru truba nek nas budi
lopata nam biće vjeran drug
mi idemo graditi domovinu
tim gradimo sami život svoj.*

*Domovino, majko naše moći
ti si zvijezda koja nama sja
ne žalimo zato našeg znoja
brigadirji mi smo Titovi.*

*Rad, drugarstvo, bratstvo i jedinstvo
to je snaga naših naroda,
dolazimo iz grada mladosti
sinovi smo iz Pucareva.*

*Nikada se ne bojimo rada
pjesma nama biće vjeran drug
„Braća Ribar” udarna brigada
sad korača snagom drugarstva.*

Na Kasapović-polju

*Na Kasapović-polju grad novi niće
zajedno s „Bratstvom” se gradi
u gradnji sve od sebe je dao i
Djuro Pucar Stari.*

*Grad novi niće za bolje nam sutra
i svakim danom je veći
zahvalnost drugu Pucaru Djuri
ne mogu izreći riječi.*

*Zasluzan si što je ovaj grad nastao
Duro Pucaru Stari
zašto ne bismo imenom tvojim
naš grad mladosti zvali.*

*Hvala ti Duro za ulicu svaku
za sve zgrade nove
mi smo ponosni što imenom tvojim
naš grad mladosti se zove.*

V prostem času brigadirji skrbijo tudi za to, da bo brigadirsko naselje čim lepše.

Tudi takšno delo je potrebno v prostem času...

Naši utisci

Svaka radna akcija ima svoja obilježja koja treba istaknuti. Cilj svake radne akcije je da mladi kroz svoj dobrovoljni rad izgrade svoju divnu domovinu i da se bolje upoznaju. Time omladina daje svoj veliki doprinos očuvanju tradicija i tekovina revolucije.

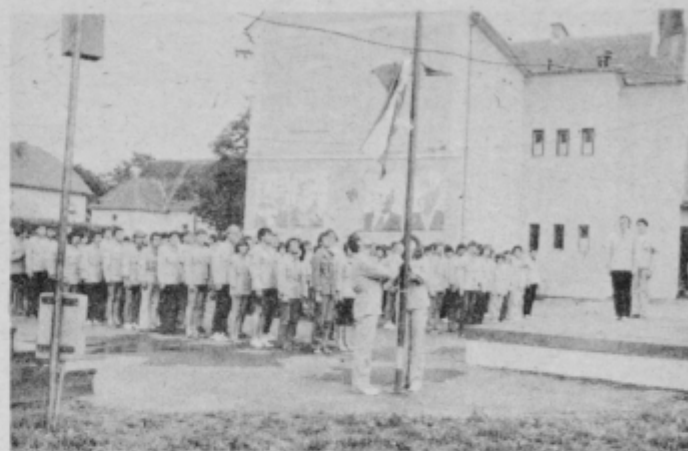
Od samog dolaska u naselje osjetio s brigadirski život: odjeknula je vesela brigadirska pjesma, zaorili se poklici mladih ljudi, spremnih da grade in izgrade našu domovinu, naše još ljepše sutra.

Prvi dan: mala privikavanja na zajednički život onih koji su na akciji prvi put, uočavanje razlika sa prošlom akcijom onih koji su na gradilištima naše zemlje već ranije bili.

Već tog prvog dana bilo je jasno, da je dolazak na ovu akciju jedno novo, pozitivno iskustvo koje će tokom sljedećih mjesec dana biti nadopunjeno novim prijateljstvima, drugarstvima, a možda i nekom ljubavlju.

Na trasi opet vedra omladinska pjesma, udaranje krampama jedne velike mladosti i dugački metri iskopanog kanala. Prvi žuljevi, uz suze radosnice u malim pionirskim očima, prva radovanja zbog uspjeha na trasi. I prvi O-RUK!

I ponosni smo što ćemo ovaj mjesec biti istinski tvorci i kovači bratstva i jedinstva, graditelji našeg ljepšeg sutra...

Vsako jutro pozdrav zastavi.

UTISCI POSLE PRVIH DANA

Utisci brigadira i brigadirki posle prvih dana na ORA „SLOVENSKE GORICE” 82, sudeći po njihovom raspoloženju dosta su (okrugli i četvrtasti) različiti ali u većini povoljni. Mora se priznati da nekima već u samom početku nije štimalo da naredjenja primaju sa »visine« tj. na putu prema Dornavi ili su ubrzo shvatili, da je ta »nelagodnost« samo prividna i da su je prouzrokovala 198 cm našeg komandanta. Valjda je i on shvatio pa odsad uvijek sijedi na naj nižim stolicama ili traži za svoje sagovornike zgodnije položaje za razgovor neke bankine ili stepeništa. Neki su ozbiljno shvatili, da je predsjednik zbora brigadira u brigadi najviše i najcjjenjenije tijelo pa su dali prigovor, da bi to obavezno morala biti neka brigadirka. Predsjednik zbora brigadira, shvativši, da je i poslije tih burnih komentara ostao živ, upustio se u još veće avanture, uzeo cijepu s visokom petom i počeo imitirati komandanta. No, ovako slabih grudi i kukava ubrzo je od strane brigadira pušten na tle.

Zanimljivi su i utisci sa brigadirske konferencije. Referenti i ostale štabske ništarije izlazili su na tapet kao parčevi iz podruma. Referent za ONO i DSZ i IPO izabran je na tu funkciju uz buran aplauz i muziku sačinjenu od 5 dubokih i 8 visokofrekventnih zvižduka plus tri prosječne psoske. Šef za unutrašnje ekonomske poslove tzv. ekonom s nekim brigadirima upoznao se na veoma šarmantan način, naime njihove patike završile su svoj probni let u njihovom vlastitim ustima ili na čelu, a neke čak i oko oka. Traser je odmah nekima izmjerio funkcioni imali čast, da se njihove vrline spomenu u ovom visokotražnom časopisu, red je, da se to učini i prema ostalim izgubljenim tipovima ove brigade.

Pa podimo od referenta za kulturu i informisanje, koji je toliko mali a širok, pa još gura i dvije lopte pred sobom. Poznata je unutar masa naše brigade najviše po tome, što je nepoznata i to baš zbog tih svojih dimenzija a takvih zdepasto-loptastih prilika se i onako dosta vrzma po ovom naselju, pa čak i u glavnom štabu. Dakle ona je na brigadiru ostavila takav utisak, da sad svi misle kako se ne zna ni ko šta misli — ni ko šta radi, a zapravo niko ništa ne misli, a još manje radi.

I ostao je još samo fisko, koji je uporno tvrdio, da ga se ne treba birati na tu funkciju, jer ima leve noge koje mu se više puta zapetljavaju i dok spava a kamoli kad hoda. Sio se tiče trčanja (crno na bijelom) ima ni manje ni više nego »doživio« doživotnu poštedu.

I još nešto: Neka uredništvo u cijelom kolegijumu ovog našeg malo poznatog i nečitano časopisa oprosti drug izabran, da pazi na disciplinu u spavaonici, što samo smo ga skoro zaboravili, pa ga stavljamo na posljednje mjesto, ali smatramo, da to i nije važno kad ga i onako niko ne ferma ni za suvu šljivu, a svaka njegova primjedba obično bi bila prihvaćena tek poslije česanja jezika i sočne narodne izraze upućene na njegov konto.

Dosta zapaženo, što će reći sa dosta utiska posle prolaska istraživačke ekspedicije sastavljene iz redova brigadira, pošli su i sanitarni čvorovi kao i korito za svinje (opala, za umivanje) — pardonirajte, pliziram vas! Do naše spavaone (koja je uzgled rečeno na tavanu) digli su se razni neartikulirani glasovi obilno popraćeni sa kukui lele. No, zahvaljujući starim brigadirima bivšim maminim mazama koji su za divno čudo preživjeli Kozaru, Đerdap, Palić, Beograd, Sisak i ostale Singove i Alkatrazu, kukavice su dovedene u red i marljivo se počele pripremati za svečano otvaranje. To pripremanje je prošlo vrlo agilno i u tišini. Tek povremeno, možda svako pola minute ili čak cijeli minut moglo se čuti pokaja provala grubih riječi ili coctail psovski.

ORB „Sava” Kranj

ZAŠTO SAM OVDE

Akcija, želja, iskušenje, radoznalost, radost... a mi svi mladi. Zaljubljeni u prirodu, putovanja u svoju radost, zaljubljeni u ljubav, letimo onim životom mladosti, lepršavim krilima leptira, i divimo se svemu sličnom našoj suštini.

I ovaj rad na trasi, zbog kojeg ranim jutrom poskakašmo iz naših postelja, naviklih na naše mlado tijelo, željno iskušenja, donose pod zastavom brigadira dan nam pun sunca, koje pruža početak ljeta sličan našoj sunčanoj mladosti.

Nošeni poletom željeli smo možda avanturu. Ozbilnost starijih brigadira podseća nas na prve zadatke koji nas očekuju na trasi. Autobusom prolazimo pored zelenih polja, šumica i proplanaka koja pogledom prenosimo u naša srca.

Iako su nam ruke pune žuljeva, svi smo zadovoljni, jer volimo svoju zemlju, koju ovog jutra dobro natapamo znojem.

Brigadirka ORB Sava Kranj

Poleg veteranov brigadirjem občasno priskočijo na pomoć tudi domaćini.

Foto: M. Ozmec

Akcija

*Opet me zove...
Naviru sjećanja iz džepa
složene brigadirke
kad sam je prvi put obukla...
Viri jedno ime zapisano
neke večeri...
Dodirnule su nam se lopate
— možda ćemo se opet sresti...*

*Ja vjerujem u onaj plamiček
između nas, i taj je plamen
jedino za što marim.
Taj plamen je jedina stvar
koja nešto vrijedi.
Taj račvasti plamen, plamičak,
što plamti između nas...*

*Ne tuguj poslije mene,
ne pusti suzu kad odem
i — zaboravi nas.
Ne tuguj poslije mene,
jer — to je bilo vino
i prazna noć.
Ne tuguj poslije mene...*

*Zamisli, noćas plačem zbog tebe.
Zbog tebe, zbog mene, zbog nas.
Sve je pusto, usnulo i mračno.
I ova dosadna kiša! I sve!
Dovraga!
Noćas plačem samo zbog tebe.
Noćas samo zbog nas...*

Sanja Sušić, ORB „Braća Ribar”

PRIPRAVE NA REPUBLIŠKO TEKMOVANJE V PLAVANJU

Ko sem prišel v četrtke na plavalni trening, nam je tovariš povedal, da gremo v soboto na republiško tekmovalno v plavanju. Rekel mi je, da bom plaval sto metrov prsno in sto metrov kraval.

Takoj sem začel vaditi. Ko sem se naplaval, mi je tovariš dal listek, na katerem so bila navodila. Takoj sem se oblekel in dal očku navodila.

Vesel sem, da grem v Krško in potrudil se bom, da bom čim boljši.

Andrej Golob, 4/a,
OŠ Tone Žnidarič, Ptuj

VŠEČ MI JE BILO

Učenci četrtil in petih razredov smo bili v šoli v naravi. Najbolj všeč mi je bila nogometna tekma.

Igrali smo jo proti COŠ Radenci. Sodil je tovariš Klarič. Zmagali smo 2:1. Po končani tekmi smo peli, plesali in se veselili. Na harmoniko je igrala tovarišica Lačnova. Predzadnji dan pa smo igrali med dvema ognjema. Tekmo smo izgubili. Po tekmi smo imeli zaključno prireditev, kjer so podelili diplome in značke. Osvojil sem srebrnega delfinčka.

Slavko Vilčnik, 4/a

DELOVNI DAN V ŠOLI V NARAVI

Nekega dne v maju nam je tovarišica povedala, da gremo četrti in peti razred v šolo v naravi na Debeli rtič. Tega smo se razveselili.

29. maja smo krenili z železniške postaje na pot, ki je trajala dobrih pet ur. Prepoteni in utrujeni smo prispeli v dom, kjer smo prebivali. Naš dnevni red je potoval tako: Zjutraj, ob sedmih nas je tovariš Klarič zbudil, takoj smo morali k telovadbi, ki jo je vodil. Razgibani smo se šli umiti, pospravili smo postelje, potem pa odšli k zajtrku. Zajtrk je bil dober, najbolj takrat, ko je bil Viki. Ne več lačni smo neradi ostali v jedilnici, kjer smo imeli pouk. Ni trajal tako dolgo kot normalno, a se nam je del še daljši, ker smo komaj čakali kopanja. Ob 10. uri smo se šli kopat. Prve dni je bila voda mrzla, potem pa prav prijetno topla. Vmes smo dobili tudi malico, včasih so bile oranže, češnje, keksi ali jogurt. Tega se nismo preveč najedli, zato smo nestrno čakali kosila. Pri kosilu sem vedno gledala naprej v skledo, če je moja najljubša jed pomfri, a se mi želja ni uresničila.

Zatem smo imeli počitek v katerem smo lahko brali knjige ali se igrali kakšne družabne igre. Okrog 14. ure smo zopet šli na kopanje, ki je trajalo do večerje. Po večerji smo imeli razne dejavnosti: predavanja o potapljanju, likovni pouk in drugo. Zvečer ob 21. uri smo morali spati. Tako so se končali dnevi na Debelem rtiču.

Se bi šla tja, saj mi je bilo všeč, pa tudi druge bi vzela s seboj, da bi lahko uživali.

Ivanuša Vesna, 4/a

OBISK V ŠTUDIJSKI KNJIŽNICI

Tovarišica nas je v ponedeljek peljala na razstavo o Titu v prostor pred študijsko knjižnico. Ko smo si ogledali razstavo, je tovarišica vprašala knjižničarja, če si lahko ogledamo še knjižnico.

Ogledali smo si bralnico, v kateri je študiral nekaj študentov. Tovariš knjižničar nam je razkazal tudi skladišče knjig. V njej je sedemdeset tisoč knjig. Pokazal nam je najdebelejšo, najtanjšo in najmanjšo in najstarejšo knjigo.

Odgovarjal je tudi na naša vprašanja. Ob koncu obiska nas je povabil na kdaj v spremstvu staršev spet obišči knjižnico. Ker smo skoraj vsi vneti bralci smo knjižnico spet obiskali.

Nataša Koderman in
Alenka Cimerman
4/a, OŠ Tone Žnidarič
Ptuj

DARILLO

Bil je konec šolske leta. Dobili smo izkaz, ogledala desetmesečnega dela. Oče je bil z uspehom zadovoljen in je dejal: „Pridna si bila. Skoda, da nimaš samih petic. Za dobro delo te bom nagradil.“

Besede „...skoda, da...“ so me malce zapelile, pa sem kaj hitro pozabila nanje. Preveč me je zaposlovalo vprašanje, kaj neki bom dobila.

S teto sem odšla na morje, kjer sem pozabila, da mi je oče obljubil nagrado. Na morju sem dočakala svoj rojstni dan. Teta mi je čestitala. Čestitke od doma pa nisem pričakovala. Zato sem bila prijetno presenečena, ko sem dobila telegram, v katerem so mi domači želeli vse najboljše.

Čez nekaj dni sva se s teto vrnili z dopusta. Domači so me bili zelo veseli. Oče se je smejal in rekel:

„Za lep uspeh in rojstni dan sem ti kupil kolo.“

Tako sem bila presenečena, da v prvem trenutku nisem mogla verjeti. Šele ko sem zagledala kolo, sem se ovedla resnice. Od veselja sem zajokala. Toplo sem se zahvalila, nato pa sedla na kolo in se odpeljala na poskusno vožnjo.

Ko sem zvečer ležala v postelji, sem razmišljala:

„Ali sem si zares zaslužila tako bogato darilo? Morje in kolo!“ Sklenila sem, da se bom še vnaprej pridno učila, saj sta oče in mama z mojim uspehom srečna in zadovoljna.

Vanda Bračič, 7. b
OŠ Gorishnica

MOJI PRVI KUHARSKI POSKUSI

Prišel je čas, ko sem bila sama doma. Ker sem postala lačna, sem se odločila, da si bom naredila palačinke in solato. Za palačinke sem dala mleko, sol, sladkor, moko dve jajčki in sem zmešala. Nato sem šla po maslo in jo dala v ponev. Vžgala sem plin, ter dala na štedilnik. Ko je postalo maslo vroče, sem v ponev nalila nekaj mase. Počakala sem, da je palačinka postala na eni strani pečena. Hotela sem jo preobrniti na drugo stran in se mi je raztrgala. Potem sem jo poravnala, da se je lahko spekla. Ko pa se je spekla, sem jo takoj pojedla, ker sem bila lačna. Ostale palačinke sem spekla dobro. Začela sem z mešanjem solate. Pri tem se pozabila soliti. To sem opazila takrat, ko sem začela jesti. Dodala sem sol in se najedla.

Tatjana Korpar, 5. r.
OŠ Podgorci

PRVIČ SAMA Z DOMA

Na morju sem bila že večkrat, sama pa še nikoli. V soboto 29. maja sem prvič sama odpotovala na morje. Mamica me je pospremila do vlaka. Žalostna sem se poslovila od mame in doma. Bala sem se, kako bo. Bila sem ena izmed otrok, ki so šli v šolo v naravi.

Prvi dan sem se še spomnila na mamico in očka, bilo mi je hudo. Čez dva, tri dni pa nisem več pogrešala doma, ker mi je bilo na Debelem rtiču všeč. Lahko smo se kopali, se igrali v prostoru časa, nismo dobili naloge... Všeč mi je bilo tudi spanje. V sobi nas je spalo trinajdeset. Zvečer nam je tovarišica pripovedovala pravljice, se z nami pogovarjala, peli smo pesmice za lahko noč.

Blizala se je sobota, zadnji dan šole v naravi. Zopet sem se spomnila na dom. Spraševala sem se, kako je doma. Na ptujski postaji so me čakali očka, mamica in sestrica. Ko sem jih zagledala, sem bila zelo vesela. V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč.

Brigita Kogej, 4/a

CVETLIČNI DAN

Predirljivi glas budilke me zmoti sredi najlepšega sna. Hitro vstanem, a v glavi še mi vedno igra glasba s prejšnjega večera, ko sem bila na valeti. Zabrundam svojo najljubšo melodijo, medtem pa se že oblačim.

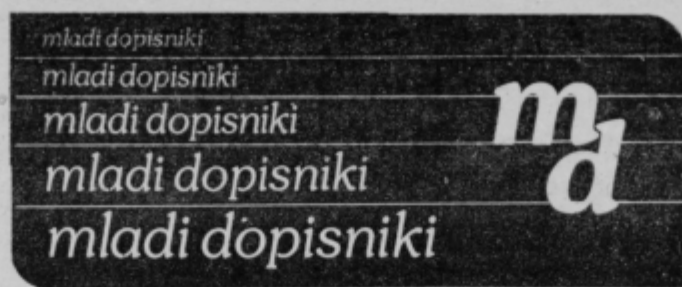
Na dvorišču skočim na kolo in se odpeljem proti šoli. Nenadoma se mi zdi, da je kolo nekoliko težje poganjati. Ozmrem se, vidim, da je zadnje kolo čisto prazno: „No, zelo lepo!“ Nekako pridem do šole in že pred vrati slišim Sašo, kako se prereka, katere cvetice bo imela. Vzamem posodo, v katero bomo zbirale denar, privežemo si bele trakove z rdečim križem in zdijamo po stopnicah!

Tekamo iz bloka v blok, nazadnje pa izžrpane obsedimo na stopnišču. „Se samo trije bloki,“ bodriva z Gordano Sašo, ki pravi, da je tako lačna, da bo umrla. Končno še opravimo zadnji del naše naloge, nato gremo proti šoli.

„Kaj vidim,“ pravi Saša, ko zagleda polno peciva na mizi. Vsi se pridno zalagamo, včasih se tudi do srca nasmejemo šalam petošolcev.

Tovarišica se nam zahvali, da smo žrtvovali eno soboto in prišli v šolo. Vsi smo zadovoljni, da je akcija uspela. Štejemo, štejeemo denar. Nabrali smo 16.000 din. Hura!

Odpravimo se proti domu.
Suzana Sulek, 7/a,
OŠ Tone Žnidarič, Ptuj

REKLA SEM — NE

Bilo je v počitnicah. Obiskala nas je sestrična Sonja in se odločila, da bo nekaj počitniških dni preživela pri nas. V sončnih dneh sva se hladili v Pesnici, kamor so prihajale tudi moje sošolke. Nikoli nam ni bilo dolgčas. Sonja se je dobro počutila med nami, dokler ji nekega dne nisem hotela ustreči želje.

„Jožica, pojdi z mano v trgovino!“ me je prosila.
„Kaj, v Gorishnico? V tej vročini? Nak, ne grem,“ sem se ji uprla.
Najprej me je osupla pogledala, nato pa dejala:
„Če nočeš, pa grem sama.“
„Saj nisi otroček, da bi se izgubila,“ sem vpila za njo. Z dela je prihajala mama in me vprašala:
„Kje pa je Sonja?“
Odvrnila sem:
„Odšla je v trgovino. Nisem marala z njo.“

Mama me je pošteno okarala in napodila za Sonjo. Na poti sem srečala nekaj sošolk in z njimi poklepetala. Ko sem prišla v trgovino, pa Sonje nikjer. Ustrašila sem se in takoj odhitela proti domu. Pregarjal me je strah, da se Sonji ni kaj pripetilo.

Sestrična me je že čakala na domačem pragu. V roki je držala zavojček bonbonov in mi jih ponudila. Sram me je postalo, pa sem se ji opravičila.

„Je že dobro,“ me je potolažila.
Nikoli več ji nisem rekla — ne.

Jožica Vidrač, 8. b
OŠ Gorishnica

POTOVALA SEM Z LADJO

3. junija smo se že nekaj pred osmo uro zjutraj zbrali na pomolu. Tam smo čakali ladjo, ki naj bi nas popeljala na zanimivo potovanje po našem lepem Jadranskem morju. Ker še ladje ni bilo, so nekateri neučakanci posedli na gugalnice ob pomolu.

Kmalu smo zagledali ladjo, kako pluje proti Debelemu rtiču. Začeli smo se prerivati na pomolu. Ko je ladja končno prispela do nas, smo se hitro vkrcali vanjo in že smo mahali našemu paviljonu, od katerega smo se oddaljevali.

Med potovanjem smo najprej videli Koper. To mesto nas ni preveč zanimalo, saj smo ga pred nekaj dnevi obiskali. Bolj radovedni smo bili, ko smo zagledali novo koprsko bolnišnico, ki še ne sprejema bolnikov kmalu zatem smo videli Izolo in njeni tovarni: tovarno igrač-Mehanotehnika in tovarno, kjer čistijo ribe — Delamaris.

Med Izolo in Piranom smo videli Simonovo zaliv in Fiesco. Ko smo zatem videli staro rimsko obzidje, smo vedeli, da je to mesto Piran, ki spada med najstarejša mesta v Sloveniji. Za starim obzidjem, v katerem je velika cerkev, se razvija novo lepo mesto.

Ko smo zagledali hotele: Bernardin, Riviera, Slovenija, Neptun, Apollo, Palace... smo vedeli, da smo v Portorožu. Še preden smo pristali, pa smo si od daleč ogledali soline. Ko pa smo pristali in se vkrcali iz ladje, smo občudovali lepo slovensko letoviško mesto.

Med sprehajanjem po Portorožu, smo si z zanimanjem ogledali različne trgovine in zanimivosti tega mesta.

Čas je tekel in nasregarjal in morali smo spet odpluti na Debeli rtič, kjer nas je že čakalo kosilo.

Čeprav sem takih potovanj z ladjo že navajena, mi bo med najlepšimi spomini ostalo to potovanje, ki smo ga doživeli med šolo v naravi.

Lea Rotvaj, 5/b, OŠ Olga Meglič, Ptuj

BRIDEK SPOMIN

Kadarkoli obujam ta spomin, občutim drobno sklelečo bolečino. Počitnice, ki sem jih preživljala pri teti in stricu, so se iztekale. V tistih dneh sem praznovala svoj 13. rojstni dan. Ko sta prišla teta Viktorija in stric Boris iz službe, smo sedli h kosilu. Potem je stric odšel v mesto. Hitro se je vrnil in mi prinesel torto. S teto sta mi voščila vse najlepše in najboljše, nato smo se odpravili v park, kjer smo preživeli prijetno popoldne.

Proti večeru smo se odpeljali na moj dom. Na poti sem razmišljala, kaj neki bom dobila od mame in atke za svoj praznik. Nobeno leto doslej še nista pozabila na moje praznovanje.

Naposlled smo se pripeljali. Stekla sem k vhodnim vratom in pozvonila. Mamica nas je toplo sprejela, nato pa smo stopili v dnevno sobo, kjer nas je postregla z limonado in s pecivom. Razrezala sem torto in jo ponudila svojim dragim. Se isto noč sta se stric in teta odpeljala.

Odšla sem v kopalnico, da bi se umila. Pričakovala sem, da me bo mamica poklicala v sobo in mi izročila darilo. Nič, prav nič. Na jok mi je šlo, tako močno sem bila prizadeta. Oče je opazil mojo žalost in me vprašal, kaj se je zgodilo. Kako bi mu lahko to povedala? Brat Sandi pa je mamici šepnil nekaj na uho. Mamica se je razjezila in naju napodila spat.

V postelji so mi iz oči privrele solze. Tiho sem jokala. Bolelo me je, ker mi mamica in atek niti čestitala nista. Morda ju je bilo strah številke 13?

To je najbridkejši spomin na lanske počitniške dni.

Dominika Plohl, 7. a
OŠ Gorishnica

NAŠ IZLET

Ze v mesecu maju nam je tovariš povedal, da bomo šli na izlet. Učenci smo se te novice zelo razveselili. Dan pred izletom nam je tovariš povedal, kako se moramo obnašati na avtobusu. S seboj si moramo vzeti malico.

Zjutraj ob 6.30 je pripeljal avtobus. Vstopili smo in se odpeljali skozi Lancovo vas in Sela, kjer smo še pobrali nekaj učencev. Peljali smo se daleč. Prišli smo do gozda, kjer smo izstopili. Po tej šumi smo tekli 200 m, da smo se naučili svežega zraka. Nato smo se odpeljali proti Volčjemu potoku, kjer smo si ogledali razne cvetice. V ribniku pa smo videli rdeče ribice.

Iz Volčjega potoka smo se odpeljali v Vrbo, rojstno hišo Franceta Prešerna. Ogledali smo si prostore in knjige. V Vrbi smo si ogledali lipo, okrog nje pa kamne, kjer so se vaščani zbirali, ko so imeli sestanke. Iz Vrbe smo se peljali na letališče Brnik. Šli smo na teras, kjer smo gledali letalo, kako je pristajalo in vzletelo. Ko je letalo pristajalo, smo videli kako so stewardesse spremljale potnike. Potem smo si še ogledali staro letalo. Iz Brnika smo se odpeljali v Vintgar. Šli smo po mostu, pod njim je tekla voda, ki je zelo šumela. Nad vodo je bila mavrica. V vodi smo videli ribice. Voda je bila tako čista, da je bila kar zelena. Ko smo hodili po mostu, so bile na levi in na desni strani skale. Prišli smo do konca mesta, kjer nas je že čakal avtobus. Odpeljali smo se na Bled. Na Bledu smo stopili na čolne in se odpeljali po blejskem jezeru. Na čolnu smo tudi peli. Na otoku blejskega jezera smo si ogledali cerkev. Kupili pa smo si lahko sladoled in spominčke. Ko smo se vrnili, smo odšli še v restavracijo. Od tu smo se vrnili domov. Domov smo prišli izmučeni.

Želim si še več takšnih izletov.

Rezka Hvalec, OŠ Videm

HURA, GREMO NA IZLET

Teden dni pred končnim izletom smo bili obveščeni, da si bomo ogledali Doljensko in njene znamenitosti. Ni me preveč vleklo, ker se ne vozim rada z avtobusom. Vendar sem si premislila, ko sem se spomnil na prejšnji izlet, ki je bil kljub vožnji z avtobusom prijeten.

Izpred šole naj bi šli ob 6.30. Trgovine so bile že zaprte, jaz pa nisem imela še nič kupljeno. Ker sem bila vznemirjena zaradi izleta, sem zgodaj vstala četudi sem šla zvečer pozno spat. Bila sem oblečena, kot bi trenil z očesom. Zdirjala sem po stopnicah, se spotaknila in padla čez prag, kakor sem bila dolga in široka. Rane nisem imela, pa tudi nihče me ni videl, še sreča, zato sem se kar hitro pobrala in odhitela do Jasmine. Nikoli še nisem tako tekla po stopnicah kot tistega dne: „Joj, samo da še ne bi bila Jasmina v pižami,“ sem upala. Ni bila. Čakala me je že pred vrati z denarnico v roki in vrečko pod pazduho.

V pekarno sva prišli mirno in počasi. Obe sva se umirili. V trgovini s kruhom niso imeli drobiža, da bi nama menjali. Brez besed sem vzela svoj in Jasminin denar, stekla v trafiko, mesnico in na koncu še k sladoledariji, nikjer nisem razmenjala denarja.

Pohitela sem nazaj. Jasmine ni bilo več v pekarni. „Joj, kaj naj zdaj storim?“ sem obupavala. Pogled mi je ušel na uro. Deset minut do odhoda avtobusa.

Pred šolo so bili že vsi zbrani, avtobus je odpeljal. Na začetku je bilo vse mirno in tišina mi je presedala. Končno se je oglasila pesem iz naših grl. V petju smo bili razdeljeni v dve skupini. Vsaka je pela po svoje. Naša skupina se je tako rečeno začela dreti, saj smo hoteli, da prevlada naša pesem.

Avtocesta, Ljubljana—Taborška jama!
Hlad me je prevzemal, ko smo hodili po jami, si ogledovali kapnike in poslušali vodnika, ki je vedno piskal na ključ, da bi nas umiril. Končno smo le prisluhnili njegovemu pripovedovanju o zgodovini jame.

Joj, kako sem si zaželela kapnik. Tako lepo se sveti in kakšna oblika. Vzela bi si enega velikega in si ga postavila v sobo. Ampak če bi vsi tako delali, bi bila jama kmalu prazna, oropana.

Izstopili smo. Topel, zadušljiv zrak je butnil vame. Takrat sem se komaj zavedala, kako hladno je v notranjosti.

Blatni in žareči lic smo se odpeljali dalje. Utrujena sem hotela zaspiti, vendar mi je spanje preprečil dež, ki je kapljal skozi okno in pogovor okrog mene.

Postajalo je soparno in utrudljivo, bili smo lačni. V restavraciji pri Dolenjskih toplicah smo vdrli. Tako bi lahko človek, ki nas je opazoval, sodil o našem vedenju.

Siti in zadovoljni smo se odpravili z avtobusom domov.

Staršem sem z veseljem pripovedovala o poteh izleta, posebej o Krjavljivi hiši. Majhni, zelo majhni.

Saška Koren, 7/a,
OŠ Tone Žnidarič, Ptuj

OGLEDALI SMO SI AKVARIJ

Pripeljali smo se na šolski izlet v Maribor. Najprej smo se napotili v akvarij. Ko smo prišli v akvarij, smo morali malo počakati preden smo vstopili. Končno smo si le ogledali te vodne živali.

Najprej smo videli morskega psa. Bil je majhen, počasi je plaval v vodi. Šli smo naprej in videli različne ribice. Bile so velike in majhne, rdeče in pisane. Videli smo žabe, kuščarje in kače. Tudi dve želvi sta bili. Pomislila sem, da ribe nimajo popolne svobode. Res pa je, da jim nič ne manjka. Zelo so negovane. Ribice plavajo po istem mestu. Krožijo, plavajo zdaj sem, zdaj tja po vodi. V akvariju smo si lahko kupili različne školjke, značke, verižice iz školjk in še marsikaj drugega.

Nato smo se še igrali. Po veseli igri smo se veselo odpravili proti gradu.

Mirčika Meško, OŠ Tone Žnidarič, Ptuj

BILI SMO NA IZLETU

Zjutraj smo se učenci vseh treh petih razredov zbrali pred šolo. Vsi smo bili razigrani. Ob 7. uri je končno prišla tovarišica. Kmalu za njo sta pripeljala avtobusa. Vsi smo zdrveli, da bi sedli na čim boljše mesto. Kmalu smo bili vsi v avtobusu.

Začelo se je naše potovanje. Sofer je bil zelo prijazen. Dejal je naj v koš mečemo smeti, da avtobus ne bo umazan. V avtobusu je vladalo veselo vzdušje. Mnogo smo si imeli povedati.

Naša prva postaja je bila Cestica. Ogledali smo si pobrateno osnovno šolo „Gustav Krklec“. Vsem nam je bila zelo všeč. Ta šola je zelo moderno opremljena. Mnogi smo si želeli, da bi tudi mi imeli takšno šolo. Najmanj pa smo bili navdušeni, ko smo slišali, da imajo tudi ob sobotah pouk. Tega pa si mi ne želimo. Hitro smo se spet spravili v avtobus in nadaljevali potovanje.

Kmalu smo se ustavili v Varaždinu. Ogledali smo si znamenito pokopališče in grad. Sonce je močno pripekalo, postali smo žejni. Tovarišice so odločile, da se bomo krepčali v neki restavraciji. Vsi smo si kupovali coca-cola. Ker nas je mučila tudi lakota, smo nekateri lahko jedli kosila, ki so jih nam ponudili v restavraciji. Nekateri pa so si odšli v avtobus po stvari in denar. Ko smo pokosili, smo se odpravili proti avtobusoma.

Iz Varaždina smo se peljali skozi Koprivnico v Hlebino, kjer smo si ogledali razstavo v galeriji. Tudi od tam smo se hitro odpeljali.

Naša končna postaja je bila Šodarica. Te smo se vsi najbolj veselili, kajti obljubili so nam, da se bomo lahko kopali. Dečki in deklice, ki so imeli kopalke, so se poglavi v vodo, da si tovarišice ne bi premislile in s kopanjem spet ne bi bilo nič. Odpravili smo se na drugi konec Šodarice. Tam je bilo pravo kopališče in restavracija. V vodi je bil tobogan, po katerem smo se veselo spuščali v vodo. A že čez nekaj trenutkov smo morali iz vode. Odšli smo proti avtobusoma, da se posušimo, preden gremo. Ko smo se preoblekli, smo se igrali z žogo, kartali, posedali ob vodi, se pogovarjali in smejali.

Prišel je čas odhoda. Tokrat nismo zdrveli v avtobus, ampak smo prav počasi vstopili, kajti sedaj smo se vračali nazaj v Ptuj. V avtobusu pa je nastalo spet veselo vzdušje. Lahko smo v mikrofon povedali kakšno šalo ali pesem.

Počasi se je zvečerilo in nastala je tema. V avtobusu so se prižgale luči in zagnili smo zavese. Malo smo se umirili. Niti opazili nismo, da smo že v Ptuj. Šele na mostu smo se zavedali. Vsi smo si želeli nazaj. Vendar nam se ta želja ni izpolnila.

Izstopili smo pred šolo in utrujeni odšli domov.

Andreja Presker, 5/a, OŠ Franc Osojnik, Ptuj

KADAR ZAMUJAM

Pozna nočna ura. Vse tiho, le sneg škriplje pod nogami, ko hitim po stezi, ki vodi čez travnik proti domu. V vrat, obraz in ušesa me zebe, saj me hiadi sneg, ki pada izpod neba.

„Ko bi poslušala mamico, ki mi je pred odhodom ponujala šal.“

„Zakaj bi se menila za vsako njeno besedo, četudi je dobrohotna!“

„Vedno išče same napake.“

„Tega ne smeš.“

„To je že zate prepovedano.“

„To se ne spodobi za dekle tvojih let.“

„Le kaj vendar hoče?“

Razmišljam.

Sneg je vse gostejši in mrazi me prav do kosti. Spet se spomnim na šal. Hitro pogledam na uro. Groza! Ze uro kasnim. To bo hudo. Pospeshim korake in že stojim pred domačo hišo.

Sežem v žep po ključ. Z roko, tresoč se od mraza, tiho odklenem vrata, da ne bi prebudila mamice. Neroda! Zaloputnila sem vrata. Stresem se, toda ne od mraza, ampak od strahu.

Na hodniku zasveti luč. Pred sabo zagledam mamico, ki je jezna in zaskrbljena, ker me tako dolgo ni bilo domov. Hočem ji pojasniti, pa ne morem do besede. Iz maminih ust kar vre: „Smrklja, potepuška, nemarnica...“

Sklonem glavo in poslušam. Molčim. Kaj naj bi rekla? Tiho se odpravim spat in se sprašujem:

„Bom tudi jaz tako sprejemala svoje otroke, kadar bodo kasnili?“

Nevenska Sisinger, 8. b
OŠ Gorishnica

KONČNE UVRSTITVE
V ROKOMETUDrava na
sedmem
mestu

V prejšnji številki smo pisali o zaključku tekmovanja v slovenskih rokometnih ligah. Članice RK Drava so se v zadnjih kolih močno popravile ter se z zaporednimi zmagami z desetega povzpele celo na šesto mesto, kar je bil njihov cilj v minuli tekmovalni sezoni. Vendar so v končni uvrstitvi za mesto nižje, torej sedme. Namreč, pred zadnjim srečanje Eta—Polana, ki so ga dobile igralke Polane, vendar se je vodstvo Ete pritožilo. Sedaj se je to urejeno, srečanje je registrirano z doseženim rezultatom (zmaga Polane). Zato so igralke Polane na lestvici za točko prehiteli Ptujčanke. Glede na vse težave, ki so jih med prvenstvom spremljale, so Ptujčanke z uvrstitvijo lahko zadovoljne. Z vadbo so sedaj prenehale, s pripravami na novo tekmovalno sezono pa bodo prišle v začetku avgusta, pravtako pa tudi vse druge ekipe, ki delajo v klubu.

I. k.

OD PONEDELJKA
DO SOBOTEPionirski
košarkarski
tabor

V okviru programa dela z najmlajšimi košarkarji bodo v KK Ptuj v prihodnjem tednu izvedli košarkarski tabor. Od ponedeljka do sobote bodo mladi vadili prek celega dneva ter tako pridobivali potrebno znanje za nadaljno košarkarsko pot. Tabora se bodo udeležili mlajši pionirji in mlajše pionirke, ki so izbrani po opravljenih turnirjih za občinsko prvenstvo. Tako se praktično formira občinska selekcija, ki bo v prihodnji sezoni nastopala v pionirskem festivalu košarke.

Nogometno
popoldne
na Grajeni

Telesnovzgojno društvo Partizan Grajena je v nedeljo pripravilo zanimivo nogometno popoldne. Za krajane so namreč pripravili dve zanimivi srečanja domačinov. V prvem srečanju so se pomerili stari in mladi, v drugem pa suhi in debeli. Obe sta se končali miroljubno, z neodločenim izidom. Prva 3:3, druga pa 4:4.

I. k.

Kdaj bo
igrišče
v Turnišču

V ponedeljek, 21. junija je v prostorih Doma občanov Turnišče potekala druga redna seja OO ZSMS Turnišče. Največ zanimanja in razprav je prav gotovo zbudila predvidena gradnja igrišča v naši KS, za katerega je v srednjeročnem planu Krajevne skupnosti Turnišče predvideno, da se bo zgradilo v letih 1981—1982 iz sredstev krajevnega samopriskpeva.

Ker leto 1982 že prehaja v drugo polovico, pravkar pa so se pričele tudi šolske počitnice, smo mladi odločno podprli sklep, da začnemo z izgradnjo igrišča, pa naj bo na katerikoli od predlaganih lokacij. Mladi smo pripravljeni z lastnim prostovoljnim delom prispevati k čim nižjim stroškom igrišča, prepričani pa smo, da tudi drugi krajani naše KS ne bodo stali križem rok.

V nedeljo, 27. junija pripravljamo trmsko kolesarsko akcijo. Start bo ob 9. uri izpred doma občanov Turnišče, pot pa nas bo peljala preko Ptujске gore. Vabimo vse ljubitelje kolesarjenja, da se udeležijo trmske akcije v čim večjem številu. V primeru deževnega vremena bo kolesarjenje naslednjo nedeljo. Prijave sprejmemo od 8. ure dalje na zbirnem mestu.

Franc Prelog

KVALIFIKACIJE ZA OBMOČNO LIGO

V NEDELJO ZADNJI NASTOP
ALUMINIJA

Za dve prosti mesti v drugi slovenski nogometni ligi (vzhodni območni) se potegujejo tri moštva, ki tekmujejo po ligaškem načinu.

Nogometaši Aluminija so po visoki zmagi proti Dravinji iz Slovenskih Konjic v prejšnjem tednu gostovali v Slovenj Gradcu in z domačim Partizanom igrali 1:1. Zadelek je dosegel Bek. V tretjem srečanju je Dravinja doma premagala Partizana, rezultat je bil 3:0. Četrto srečanje je bilo včeraj popoldan v Slovenskih Konjicah, pomerila sta se Dravinja in Aluminija. Rezultata seveda ne vemo, saj redakcijo zaključujemo v torek dopoldan.

Nogometaši Aluminija bodo zadnje srečanje odigrali v nedeljo dopoldan na svojem igrišču.

Aluminij, zmagovalec pokala MNZ Ptuj leta 1979, večina igralcev nastopa tudi v kvalifikacijah (foto B. Rode)

Pomerili se bodo s Partizanom in močno ligo. Srečanje se bo pričelo gotovo potrdili uvrstitev v ob- ob 9. uri in 30 minut. I. k.

ATLETSKI KLUB PTUJ

Medalje z državnih prvenstev

V prejšnjem tednu so mladi atleti in atletinje ptujskega atletskega kluba osvojili tri medalje na državnih prvenstvih.

Na državnem posamičnem prvenstvu za starejše in mlajše mladinke sta se izkazali Sonja Pajenk in Marija Šešerko. Sonja je v skoku v višino osvojila tretje mesto, to pa je uspelo tudi Mariji v skoku v daljino, ki je bila tudi četrta v teku na 100 metrov z ovirami.

V Šabcu, na državnem prvenstvu v atletskih mnogobojih, se je tokrat izkazal mlajši mladinec Oliver Širec. V kategoriji starejših mladincev je osvojil tretje

mesto in novo medaljo za Ptuj. Lanski tretji med člani, Dušan Koren, tokrat ni imel sreče. Med tekmovalcem se je poškodoval, kljub temu pa osvojil peto mesto.

Od mlajših ptujskih atletov je bil Mirko Vindiš na državnem prvenstvu starejših mladincev v teku na 5000 metrov peti, Branko Krošl pa pri mlajših na 3000 metrov osmi. Oliver Širec je v teku na 100 metrov v zelo močni konkurenci (46 nastopajočih) osvojil 16. mesto.

I. kotar

REPUBLIŠKO PRVENSTVO Z MK PUŠKO

Novi naslov za Zdenko Matjašič

Ptujski strelci in strelke z malokalibersko puško serijske izdelave so znova dosegli lep uspeh. Na republiškem prvenstvu, ki je bilo na strelišču ob Dolenjski cesti v Ljubljani, so osvojili dve zlati in eno srebrno medaljo.

Znova se je izkazala Zdenka Matjašič, ki je svojim številnim uspehom znova dodala naslov najboljšje v republikli. Svojo premoč je potrdila tudi na tem prvenstvu, saj je drugouvrščeno Čotarjevo iz

Pivke prehitela kar za 23 krogov. Matjašičeva je dosegla rezultat 488 krogov.

Drugi republiški naslov za Ptuj je dosegla ekipa članic, ki je zmagala pred Kranjem in Pivko.

Med mladinci je Jazbec osvojil drugo mesto in tretjo medaljo za Ptuj. Ekipa članov je osvojila peto mesto.

Torej se tradicija dobrih rezultatov ptujskih strelcev nadaljuje. I. k.

Drago Krepl
tretji

Po uspešnem nastopu na Fizirjevem pokalu v Čakovcu so se motorni piloti Aerokluba Ptuj udeležili tradicionalnega tekmovanja Memorial zagrebskih pilotov. Tekmovanje je bilo na letališču Lučko pri Zagrebu, potekalo pa je v slabem vremenu. Nastopilo je 20 pilotov iz osmih jugoslovanskih aeroklubov. Zmagal je Slobodan Pukanič iz Višje letalske šole Zagreb, drugi je Svetomir Trifunović iz zagrebskega aerokluba, tretji pa Drago Krepl (AK Ptuj). V časovni točnosti je prvi Trifunović (tretji je Krepl), v izvidniških nalogah Petrovič, v točnem pristajanju pa Mariborčan Verbančič.

I. k. Drago Krepl (foto B. Rode)

MEMORIAL ZAGREBSKIH PILOTOV

Konec tekmovanja v medobčinskih
rekreacijskih ligah

Tekmovanje v vseh rekreacijskih medobčinskih nogometnih ligah je končano, razen registracije dveh srečanj v skupini B. Zato še ni pravega odgovora o izpadu in napredovanju. To je namreč odvisno tudi od napredovanja Aluminija v višji rang tekmovanja.

A — liga

1. Aluminij	22	18	1	3	66:28	37
2. Središče	22	12	4	6	56:28	27 (—1)
3. Hajdina	22	11	4	7	47:35	26
4. Gerečja vas A	22	12	2	8	50:45	26
5. Gorišnica	22	9	5	8	46:40	23
6. Dornava	22	9	4	9	35:41	22
7. Markovci	22	8	6	8	43:45	21 (—1)
8. Skorba	22	8	5	9	60:43	20 (—1)
9. Oplotnica	22	7	4	11	30:49	17 (—1)
10. Slovenja vas	22	7	3	12	35:48	16 (—1)
11. Zg. Polskava	22	6	1	15	33:67	13
12. Apače	22	5	1	16	35:64	11

B — liga

1. Tržec	18	14	0	4	55:29	28
2. Stojinci	18	10	4	4	63:30	24

REKREACIJSKI NOGOMET

3. Boč	18	11	2	5	40:21	24
4. Leskovec	18	7	6	5	37:25	20
5. Partizan Ptuj	18	7	3	8	32:43	17
6. Grajena	17	4	7	6	30:45	15
7. Kicar	18	5	4	9	32:40	13 (—1)
8. Rogoznica	17	5	1	11	33:48	11
9. Moškanjci	17	4	4	9	26:50	11 (—1)
10. Videm	17	3	3	11	26:53	8 (—1)

C — liga

1. Osankarica	16	11	0	5	58:29	22
2. Sp. Polskava	16	9	4	3	55:34	22
3. Podvinci	16	10	1	5	47:28	21
4. Hajdoše	16	9	2	5	34:33	20
5. Lovrenc	16	5	4	7	48:39	14
6. Draženci	16	5	2	9	31:47	12
7. Bukovci	16	5	2	9	24:42	12
8. Sebeborci	16	6	0	10	21:46	11
9. Zavrč	16	4	1	11	38:61	9

I. kotar

SLOVIN

KMETIJSKI KOMBINAT „JERUZALEM“ ORMOŽ
n. sol. o.
Ormož, Ptujška c. 12

objavlja

JAVNO DRAŽBO

za prodajo stanovanjskih hiš z gospodarskimi poslopji in funkcionalnim zemljiščem, ter kmetijskih zemljišč:

KOG 113 in 151 kv. m zemljišča izkl. c. 26.300.—
IVANJKOVCI 27 in 160 kv. m zemljišča izkl. c. 21.200.—
GOMILA PRI KOGU 36 in 603 kv. m zemljišča

izkl. c. 293.400.—

ŠALOVCI 20 in 222 kv. m zemljišča in kmetijsko zemljišče
parc. št. 297 sadov., 295 pašnik, 300 pašnik, 56/3 njiva in
296 pašnik v skupni izmeri 5.187 kv. m, k. o. Šalovci
(prodaja se kot celota) izkl. c. 227.643.—

LASTNIK 20/24-tink stanovanjske hiše v
LEŠNIŠKEM VRHU 14 in 446 kv. m zemljišča

izkl. c. 125.330.—

KMETIJSKO ZEMLJIŠČE V K. O. ŠARDINJE, vlož. št. 36
obstoječe iz parcel št. 148/1 pašnik, 149/1 vinograd in
150/1 sadovnjak, skupaj 2.567 kv. m
(prodaja se kot celota) izkl. c. 76.335.—

Dražba bo v petek, dne 9. julija 1982 ob 8. uri v mali sejni
sobi delovne organizacije SLOVIN KK „JERUZALEM“
ORMOŽ, Ptujška c. 12/a.

Interesenti morajo pred pričetkom dražbe vplačati varščino pri
blagajni delovne organizacije v višini 10 % od izklicne cene.

Vse stanovanjske hiše razen Šalovci in Lešniški vrh so nase-
ljene. Stanovalci lahko uveljavljajo predkupno pravico po
zakonu. Ob sklenitvi kupne pogodbe mora kupec poravnati
vložen sredstva stanovalca in še 25 %-tni del od izdražbene
cene.

Ostanek kupnine je možno poravnati v roku 30 dni po 16 %
obrestni meri.

Kupec še poleg kupnine plača prometni davek, stroške cenit-
ve, meritve, objave in izvajanja kupne pogodbe.

Za vse nepremičnine je treba v 30 dneh skleniti pismeno
kupno pogodbo po izvršeni dražbi.

Ce kupec v določenem roku ne sklene veljavne kupne pogod-
be menimo, da odstopa od nakupa in se mu vplačana var-
ščina ne vrača.

Vse podrobnejše informacije v zvezi z navedeno prodajo
dobite v oddelku za premoženjske zadeve delovne organiza-
cije vsak ponedeljek, sredo in petek od 8. do 12. ure.

Samoupravna komunalna skupnost občine Ptuj, Samoupravna
enota za upravljanje in razpolaganje s stavbnim zemljiščem, raz-
pisuje na podlagi 1. odst. 34. člena Zakona o upravljanju in raz-
polaganju s stavbnim zemljiščem (Ur. list SRS št. 7/77) ter
15. člena Odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemlji-
ščem v občini Ptuj (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj št.
21/80)

JAVNI NATEČAJ

za oddajo v uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča družbene
lastnine za individualno stanovanjsko gradnjo:

1. Predmet oddaje je nezazidano stavbno zemljišče ležeče v so-
seskah Kidričevo—Njiverce ter med cesto Na obrežju in Poljsko
cesto v Ptuj ter ga tvorijo naslednje parcele:

zap. št.	št. parc.	velikost parc.	soseka	vrednost
1.	733/2	650 kv. m	Njiverce	222.618
2.	733/3	640 kv. m	Njiverce	221.748
3.	733/4	640 kv. m	Njiverce	221.748
4.	733/5 in 743/2	640 kv. m	Njiverce	221.748
5.	743/3	631 kv. m	Njiverce	220.965
6.	743/4	758 kv. m	Njiverce	232.014
7.	743/5	756 kv. m	Njiverce	231.840
8.	743/8	633 kv. m	Njiverce	221.139
9.	743/9	688 kv. m	Njiverce	224.184
10.	743/10 in 733/6	633 kv. m	Njiverce	221.139
11.	733/7	660 kv. m	Njiverce	220.008
12.	733/10	606 kv. m	Njiverce	218.790
13.	2795/7	623 kv. m	Na Obrežju	198.333
14.	2818/15	599 kv. m	Na Obrežju	155.100
15.	2790/9 in 2787/11	724 kv. m	Na Obrežju	139.920
16.	2818/5	656 kv. m	Na Obrežju	126.778

Parcele pod zap. št. 1—12 so komunalno opremljene z dovodno
eesto, vodovodnim, kanalizacijskim ter električnim omrežjem.
Parcele pod zap. št. 13—16 imajo zgrajeno dovodno cesto, vodo-
vodni priključek in električno omrežje. Poleg tega so na zemljišču
pod zap. št. 14 že zgrajeni temelji (I. gradbena faza) na zemljišču
pod zap. št. 13 pa je gradnja hiše v II. gradbeni fazi.

Za vse parcele, razen pod zap. št. 13 in 14 je potrebno pred
izdajo gradbenega dovoljenja plačati prispevek za spremembo
namembnosti kmetijskega zemljišča.

2. Interesenti za nakup stavbnih zemljišč vložijo pismene ponud-
be do 9/7-1982 v zaprti ovojnici pod oznako „JAVNI NATE-
ČAJ“ na Samoupravno komunalno skupnost občine Ptuj, Samc-
upravna enota za upravljanje in razpolaganje s stavbnim zemlji-
ščem, Jadranska 12. Ponudbi priložijo vprašalnik, ki ga dvignejo
pri skopnosti, v katerem navedejo ter dokumentirajo svoje social-
ne, delovne in stanovanjske razmere in potrdilo o plačani varščini
v višini 20.000 din. Varščino nakažejo na račun SKS občine Ptuj,
Samoupravne enote za upravljanje in razpolaganje s stavbnimi
zemljišči št. 52400-662-27029.

Za parcele za katere v navedenem roku ne bo prispela nobena
ponudba, ostané natečaj odprto do 31/12-1982 s tem, da se bodo
ponudbe odpirale do vsakega 5. v mesecu.

3. Zemljišče se odda ponudniku, ki zbere največje število točk po
vprašalniku. Nepopolnih vlog oz. ponudb, komisija za izvedbo
natečaja ne bo upoštevala.

4. Vrednost parcele plača najugodnejši ponudnik po sklenitvi
pogodbe o dodelitvi zemljišča v uporabo. Plačilo parcel od zap.
št. 1—13, se lahko opravi tudi s kreditom, do dodelitve katerega
imajo pravico tisti občani, ki so zaposleni v OZD ali pri zasebni-
kih, ki združujejo sredstva za opremljanje stavbnih zemljišč v
občini Ptuj ter upokojeenci, če imajo stalno bivališče na območju
občine. Kredit se dodeli kupcu stavbnega zemljišča na osnovi
posebne vloge za dodelitev kredita, ki jo priloži ponudbi. Vse
posle v zvezi z dodelitvijo in obračunom kreditov opravljajo KB
Maribor PE Ptuj.

5. Vsi udeleženci natečaja bodo s pismenim sklepom komisije za
izvedbo natečaja obveščeni o njegovem izidu.

6. Vsa pojasnila v zvezi natečaja daje SKS občine Ptuj, Jadrans-
ka 12, vsak dan od 7.—9. ure in v sredo od 14.—16. ure.

SKS občine Ptuj
Samoupravna enota za upravljanje
in razpolaganje s stavbnim
zemljiščem

TV spored

TV LJUBLJANA

PETEK, 25. JUNIJA:

16.00 Poročila; 16.05 Gijon: SNP — ZRN: Avstrija; 18.05 Tehnica za natančno tehtanje; 18.35 Obzornik; 18.45 Pot v prihodnost: Dar življenja, izobraževalna serija; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.50 Vreme; 19.58 Valencia: SPN — Španija: Severna Irska; 21.50 Ne prezrite; 22.05 Včeraj... za jutri: Vsi za enega, dokumentarna serija; 22.35 Spremljajmo — sodelujmo, športna oddaja; 22.45 Nočni kino: Psica, francoski film; 00.15 Poročila

SOBOTA, 26. JUNIJA:

8.00 Poročila; 8.05 Ciciban, dober dan: Na počitnice; 8.25 Gusarji kapitana Gancha, brazilska nadaljevanka; 8.55 Tehnica za natančno tehtanje; 9.25 Palčki nimajo pojma; 9.55 12. kongres ZKJ; 13.00 Ljudje in zemlja — ponovitev; 16.15 Poročila; 16.20 Boško Buha, jugoslovanski film; 18.20 Naš kraj; 18.35 Zlata ptica; 18.40 Risanka; 18.54 TV in radio nocoj; 18.56 Zrno do zrna; 19.00 TV dnevnik (in Kronika kongresa ZKJ); 19.55 Vreme; 20.00 Izterjevalec, kanadski film; 21.30 Zrcalo tedna; 21.45 Kronika kongresa ZKJ; 22.15 Jazz na ekranu: Orkester RTB; 22.50 Poročila.

NEDELJA, 27. JUNIJA:

9.15 Poročila; 9.20 Živžav, otroška matineja; 10.10 J. London: Martin Eden, nadaljevanje in konec; 11.10 TV kašipot; 11.30 Narodna glasba; Srečanje koroskih vižarjev; 12.00 Poročila; 15.10 Kronika 12. kongresa ZKJ; 15.40 Poročila; 15.10 Kronika 12. kongresa ZKJ; 15.40 Poročila; 15.45 Priluhno tišini, oddaja TV Koper za slušno prizadete; 16.20 Arčiče 81, glasbena oddaja; 16.55 Športna poročila; 17.10 Operacija Beograd, jugoslovanski film; 18.35 Risanka; 18.54 TV in radio nocoj; 18.55 Zrno do zrna; 19.00 Kronika 12. kongresa ZKJ; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 S. Zaninovič: Vojaški, nadaljevanje in konec; 20.40 Človek brez meja: Opazovalci, dokumentarna serija; 21.10

Športni pregled; 21.40 Lirika XX. stoletja: Gregor Strniša in Tomaž Salamun; 21.50 Glasbeni trenutek: Aci Bertoncelj in Andreas Reiner; 21.55 Kronika 12. kongresa ZKJ; 22.25 Poročila

PONEDELJEK, 28. JUJUNJA:

15.15 Kronika 12. kongresa ZKJ; 15.45 Poročila; 15.50 Nogo-metna tekma, risanka; 16.05 Madrid: SNP; 18.05 Črna ovca, risanka; 18.35 Obzornik; 18.45 Risanka; 18.58 TV in radio nocoj; 19.00 Kronika 12. kongresa ZKJ; 19.40 TV dnevnik; 19.50 Vreme; 19.52 Zrno do zrna; 20.00 35 MM — filmska delavnica; 21.30 Chausson: Poema za violino in orkester op. 25; 21.50 Kronika 12. kongresa ZKJ; 22.20 Poročila;

TOREK 29. JUNIJA:

8.25 12. kongres ZKJ — prenos sklepne seje; 16.00 Poročila; 16.05 Barcelona: SNP; 18.05 Amaterski studio, oddaja; 18.35 Obzornik; 18.45 Risanka; 19.54 TV in radio nocoj; 18.56 Zrno do zrna; 19.00 Kronika 12. kongresa ZKJ; 19.30 TV dnevnik; 19.50 Vreme; 19.58 Madrid: SNP; 21.50 R. Wolfhard: Franziska Reventlow, zahodnonemška nadaljevanka; 23.00 Poročila;

SREDA, 30. JUNIJA:

18.00 Poročila; 18.05 Gusarji kapitana Gancha, brazilska nadaljevanka; 18.35 Obzornik; 18.45 Galerija opernih značajev: Premetenke in zaslepljenci; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Reportaža o mestu ISSY-LES-MOULINEAUX; 20.05 Igre brez meja; 21.30 Jazz na ekranu: Plesni orkester RTV Zagreb; 22.00 V znamenju.

ČETRTEK, 1. JULIJA:

16.00 Poročila; 16.05 Madrid: SNP; 18.05 Pot okoli sveta z osmimi notami: Pastirica Anka; 18.35 Obzornik; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Film tedna: Odiseja 2001, ameriški film; 22.15 V znamenju.

Komisija za delovna razmerja pri OŠ Franc Osojnik Ptuj razpisuje

na delovni enoti v Grajeni dela in naloge HIŠNIKA — KURJAČA — ČISTILCA za nedoločen čas s polno zaposlitvijo.

Pogoj: kvalifikacija lesne ali kovinske stroke. Poskusna doba traja 3 mesece. Začetek dela po dogovoru.

Vloge pošljite v roku 15 dni po objavi. Prosilci bodo dobili odgovor na prijavo v 15 dneh po končanem razpisu.

Komisija za delovna razmerja EMONA KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ TOZD MIZARSTVO IN ŽAGA objavlja

oglas naslednjih del oziroma nalog:

1. OPRAVLJANJE MIZARSKIH DEL — 5 KV mizarjev

Pogoji: Dokončana poklicna lesarska šola in 1 leto delovnih izkušenj. Delovno razmerje se sklone za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

2. OPRAVLJANJE POMOŽNIH MIZARSKIH DEL — 5 delavcev

Pogoji: Uspešno dokončana osemletka. Delovno razmerje se sklone za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

Rok za prijavo je vključno do 10. julija 1982.

Kandidati naj vložijo pismene prijave, ki morajo vsebovati rojstne podatke, podatke o izobrazbi, o dosedanjih zaposlitvah in delovnih izkušnjah na naslov: Emona Kmetijski kombinat Ptuj, TOZD Mizarstvo in žaga, 62250 Ptuj.

Komisija za delovna razmerja Organizacije za vzdrževanje stanovanjskih hiš „Stanovanjski servis“ Ptuj, Osojnikova ulica 1/II

OBJAVLJA

dela in naloge „planskega referenta“ za nedoločen čas. Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- višja izobrazba ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj ali
- srednja izobrazba ekonomske smeri in 10 let delovnih izkušenj.

Kandidati vložijo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev za opravljanje del in nalog v roku 15 dni od dneva objave na naslov: STANOVANJSKI SERVIS PTUJ, Osojnikova 1/II.

TGA Kidričevo, 8. junija 1982:

Miroslav Gajser, Majšperk 30; Anton Mikša, Mezgovci 51; Franc Habjanič, Brunšvik 48; Alojz Majcen, Kidričevo 13; Franc Kajsesberger, Kidričevo 9; Stefan Vidovič, Selska 52; Jože Kukovec, Zg. Hajdina 173; Janez Arnuš, Smolinci 12; Janko Dovečar, Strejanci 27; Drago Babšek, Majšperk 30; Ivan Furman, Kidričevo 19; Danijel Jeza, Apače 15; Nežika Artnjak, Gubčeva 31; Alojz Lah, Cvetkovci 4; Ivan Jurišević, Apače 176; Ivan Kosi, Velika Nedelja 1; Stanko Klinc, Nova vas 18; Franc Dolenc, Lovrenc 122/a; Majda Babšek, Majšperk 30; Zvonko Mohorko, Kidričevo 13; Štefka Zupanc, Kajuhova 3; Zvonko Mohorko, Kungota 20; Stanko Vidovič, Lancova vas 67; Ivan Bulatovič, Kidričevo 13/a; Drago Arnuš, Kidričevo 6; Hilda Rojs, Kidričevo 2; Janko Krapša, Potrčeva 46; Janko Salamun, Nova vas 101; Ivan Jus, Njiverce 39; Alojz Korže, Stanečka vas 6; Dragutin Horvat, Kidričevo 15; Stefan Dončec, Kidričevo 15; Franc Grabar, Kraigherjeva 11;

Kog, 15. junija 1982:

Ivan Anušek, Kog 75; Janez Koroša, Gomila 48; Anica Zabavnik, Vodranci 33; Ciril Rotar, Vodranci 42; Bolfenk Pokrivač, Jastrebeci 59; Anton Pokrivač, Jastrebeci 59; Vinko Štrman, Gomila 6; Ema

Domanjko, Gomila 18; Bolfenk Lukman, Lača vas 35; Stefan Zemljik, Gomila 2; Marija Curin, Vodranci 17; Janez Pintarič, Kog 88; Marko Pokrivač, Jastrebeci 59; Martin Žižek, Jastrebeci 62; Stanko Pokrivač, Jastrebeci 40; Vinko Nemec, Urban 18; Ema Plohl, Jastrebeci 49; Jelka Curin, Lača vas 17;

Destrnik, 17. junija 1982:

Nada Milošič, Drazenska cesta 3; Mirko Kos, Destrnik 44; Franc Murko, Vintarovi 21; Branko Zuran, Zasadi 5; Vinko Roškar, Gomilce 9; Marjan Muršič, Dolič 38; Ivan Krajnc, Levajnci 29; Lidija Vastič, Ciril-Metodov dr. 11; Ludvik Kumer, Destrnik 33; Stanko Perkovič, Destrnik 47; Janez Brumen, Ločki vrh 30; Jože Bohl, Ločki vrh 20; Branko Zelenik, Svetinci 41; Anton Pihler, Juršinci 5; Elizabeta Hauptman, Vintarovi 44; Milan Burina, Janežavci 10; Alojz Fladung, Destrnik 56.

Trnovska vas, 17. junija 1982: Jožefa Muršec, Bišečki vrh 59; Marija Čeh, Bišečki vrh 60; Jožefa Muršec, Bišečki vrh 59; Marija Lupša, Bišečki vrh 53; Ivan Rajšp, Trnovska vas 62; Martin Kos, Ločič 8; Stefan Njivar, Črmlja 18; Marija Kraner, Biš 34; Angela Potrč, Bišečki vrh 22; Marjan Potrč, Biški vrh 21; Jože Majerič, Sovjak 4;

mali oglasi

VZAMEM V VARSTVO dva otroka. Naslov v upravi.

PRODAM brejo kravo, staro štiri leta. Kličite na telefon 772-832 od 19. ure naprej.

PRODAM žitni kombajn, delovne širine 1,8 m. Korošec, Desenci 1, Destrnik.

NUJNO ISCEM stanovanje v okolici Ormoža. Marija Krajnc, Sp. Ključarovi 8, Velika Nedelja.

UGODNO PRODAM črno-beli televizor Grand — de lux elektronik. Cesta Olge Meglič 39, Ptuj telefon: 772-287.

PRODAM novo trajno gorečo peč „GORENJE“. Naslov v upravi.

PRODAM SKODO Š 100 L, registrirano do konca leta. Cena 40.000.— din. Stanko Žinko, Pavlovci 16, Ormož.

PRODAM nedograjeno hišo v Novi vasi pri Ptuj. Informacije po telefonu 36-930.

PRODAM novejšo spalnico z jogiji. Naslov v upravi.

PRODAM gradbeno parcelo ob glavni cesti Savci—Tomaž. Megla, Štrekljeva 36, Tezno.

PRODAM moped 3 brzinec, brez izpita. Stanko Sitar, Lancova vas 55.

PRODAM garažo v Kajuhovi 1. Marta Sagadin, Kajuhova 1, Ptuj.

PRODAM dva do tri tisoč kg koruze v klasju (lahko luščeno). Jože Obrat, Slomi 5, Polenšak.

KUPIM gradbeno parcelo ali starejšo hišo z nekaj zemlje. Naslov v upravi.

PRODAM kvinton po 25.— din in luščeno koruzo. Naslov v upravi.

PO UGODNI CENI PRODAM vino jurka in kvinton. Vprašajte pri Gavez, Ormoška 19, Ptuj ali v Mestnem vrhu 120.

PRODAM jadrarno desko Imgrad. Cena 5.000.— din. Habjanič, Gajzerjeva 13, Ptuj.

PREKLICUJEM SPRIČEVALO 6. b razreda osnovne šole Bratje Reš, Destrnik na ime Alojzija Rojko, Drstelja 28, Destrnik.

PRODAM kravo, brejo v devetem mesecu ali telico. Gašparič, Mestni vrh 121.

PRODAM 70 kv. m prvovrstnega smrekovega ladijskega poda po 450.— din za 1 kv. m. Naslov v upravi.

PRODAM poltovorno vozilo FIAT 850 in prikolico za kmetijske namene. Majcenovič, Gruškovec 118, Cirkulane.

IZGUBILA sem zlato zapestnico. Poštenega najditelja prosim, da mi jo vrne proti nagradi na naslov: Darja Glazar, Skorba 59, Hajdina.

KUPIM rabljeno vozno kolo. Tomo Miličević, Ciril-Metodov drevored 15, Ptuj.

ISCEM reskarja z nekaj let prakse. Ljudmila Miško, Cesta kurirjev NOV 25, Ptuj ali telefon: 772-344.

PRODAM motorno kosilnico BCS. Peter Bezjak, Gajevci 23, Gorisnica.

IZGUBIL se je čistokrvni pes šarplanec (štev. značke 7551). Najditelja prosimo, da sporoči na naslov Branko Klemenčič, Rabelčja vas 10, Ptuj ali po telefonu: 771-487.

PRODAM psičke nemške ovčarje. Meznarič, Moškanjci 114.

V NAJEM VZAMEM garažo v Ptuj. Naslov v upravi.

PRODAM motor JAMAHA 125 cross. Levičnik, Gomiškovca 14, Rogoznica, Ptuj.

ZAMENJAM hišo z nekaj zemlje s hišo z vrtom. Draženci 45.

ZAHVALJUJEM se vsemu osebju internega oddelka bolnišnice Ptuj, posebno primariju dr. Neudaerju za hitro ozdravitev. Posebej iskrena hvala pacientom in ostalim, ki so mi denarno pomagali, zlasti Stefanu Ferčecu za solidarnost. Stjepan Kekec, Tepliška 10, Zrenjanin.

Osnovna šola Tone Žnidarič Ptuj objavlja

prosta dela in naloge

a) učitelja razrednega pouka v podružnični šoli Vinko Jurančič Vitomarci — pogoj U ali PU razrednega pouka in seminar MOM;

b) učitelja tehničnega pouka in fizike — pogoj PU tehničnega pouka in fizike;

c) učitelja matematike in fizike — pogoj PU matematike in fizike;

Dela in naloge pod a) in b) so za nedoločen čas, pod c) pa za določen čas (nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu).

Začetek dela je 1. september 1982. Vloge z dokazili o strokovnosti pošljite na osnovno šolo Tone Žnidarič Ptuj. Razpisni rok je 14 dni po objavi razpisa. Kandidati bodo o izbiri obveščeni do 10. avgusta 1982.

VABILO NA PRIREDITEV

Vabimo vas na prireditev PELI IN IGRALI BOMO ZA VAS, ki bo v nedeljo, 27. junija ob 15. uri v DOMU FRANCA OSOJNIKA V GRAJENI.

V programu sodelujejo:

Moški pevski zbor Grajena

Mladinska kitaristična sekcija PD Grajena

Tamburaški orkester DPD Svoboda Ptuj

Tamburaški orkester DPD Svoboda Liboje

Lepa pesem in glasba družijo ljudi v prijateljstvu, jih navdaja z veseljem, krepi človekovo odločnost za negovanja sožitja in miru med narodi.

Z dobro voljo boste našli v nedeljo popoldne toliko časa, da se boste udeležili prireditve.

Pričakujemo vas s pesmijo v srcih!

PD Grajena

ZAHVALA

V 84. letu starosti, nas je zapustila naša draga mama, stara mama, sestra, teta in botra

Marija Pečnik

iz Popovc 28

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedu Koledniku ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti ter ji darovali vence in cvetje. Posebno zahvalo smo dolžni govornikom Jožetu Hentaku za ganljive besede na domu in ob odprtem grobu ter Tonetu Ivančiču kot predstavniku krajevnne skupnosti. Iskrena hvala duhovnikom Krambergerju in Kurbusu za opravljen obred na domu in v cerkvi.

ŽALUJOČI: sin Hanzi in Franci z družinama, hčerka Vikica z družino, hčerka Milica, brata Franc in Adolf ter ostalo sorodstvo.

Sporočamo žalostno vest, da nas je zapustil naš nekdanji delovni tovariš

Janez Bedžuh

upokojenec — knjigovez

Od nekdanjega sodelavca in tovariša smo se poslovili v ponedeljek, 21. junija 1982 na rogozniškem pokopališču.

Kolektiv Ptujске tiskarne

SLOVENSKI JEZIK ŽE OBVLADAJO

V domu učencev v Ptujju so se v drugi polovici lanskega leta povezali z delavsko univerzo Maribor in zavodom za mednarodno tehnično sodelovanje v Ljubljani. Po krajših dogovorih so se odločili za organizacijo uvalnega tečaja slovenskega jezika za študente iz dežel v razvoju. Ta tečaj je potekal od 1. decembra lani v štirih delih,

saj smo menili, da bodo dovolj izjave treh, ki so po mnenju ravnatelja doma učencev Staneta Napasta, slovenski jezik najbolje obvladali.

Simon Rodrigues iz Angole pravi:

„Slovenski jezik je težak. Veliko časa nam je vzelo učenje, vendar menim, da smo imeli odlični učite-

spoznal precej prijateljev in prijateljic, tako da sedaj s težkim srcem odhajam v Maribor, kjer bom študiral na fakulteti za strojništvo. Vsem, ki so nam pomagali, da smo se naučili govoriti slovensko se zahvaljujemo, hvala tudi ravnatelju tovarišu Napasti, saj je bil z nami dober prijatelj in domačin.“

Khalil Ajwa je iz Palestine:

smo vložili veliko truda, da bi slovenski jezik čimbolje spoznali. Sedaj odhajamo v Maribor, jaz bom študiral na Višji tehnični šoli in prepričan sem, da mi glede jezika ne bo težko. V času bivanja v Ptujju nas je precej dobivalo jugoslovansko štipendijo, s katero smo se brez skrbi preživljali.“

Marcelino Mutna Brimpane iz Gvineje Bisau

„Moram reči da me verjetno najbolj moti podnebje. V primerjavi z mojo deželo je naravnost hladno. Sedaj v maju je sicer malo bolj toplo, ampak pozimi v snegu pa je bilo res hladno. Zares velika razlika je v podnebnju, tako, da je bilo za posameznike prav težko. Moja domovina je v zahodni Afriki, sicer sem rojen v glavnem mestu Bisau. Evropski jeziki mi niso tuji, saj poznam razen francoskega še slovaški jezik (češki), ki je precej podoben slovenskemu. Sedaj obvladam tudi slovenski jezik. Za študij kemije sem že pogledal nekaj slovenskih učbenikov in mislim, da bo kar šlo. V Mariboru imamo sredi junija še repetitorij, kjer bomo svoje znanje še utrdili. Iz Ptujja odhajamo zadovoljni in srečni.“

Mladi fantje iz dežel v razvoju so sedaj že v Mariboru, kjer že ponavljajo tečaj iz slovenskega jezika in tako svoje znanje še utrjujejo. Prepričani smo, da se bodo čez nekaj let vrnili v svoje dežele z uspešno končanim študijem in da bodo na ta način precej prispevali k razvoju svojih dežel.

M. Ozmec

Simon Rodrigues iz Angole

Khalil Ajwa iz Palestine

Marcelino Mutna Brimpane iz Gvineje Bisau

obiskovalo pa ga je 35 slušateljev. Ti so konec maja letos pridobili toliko znanja slovenskega jezika, da lahko sedaj nadaljujejo s študijem v Mariboru in Ljubljani. Dvajset slušateljev iz dežel v razvoju je ves ta čas bivalo v ptujjskem domu učencev. Vseh seveda nismo mogli povprašati o vtisih,

ljici. Vsi smo hvaležni tovariščama Mariji Urbas in Stanki Zafošnik, ki sta vodili ta tečaj slovenskega jezika. Vseh šest mesecev, ki sem jih preživel v Ptujju sem se imel odlično. Sicer sem že navajen podobnega podnebnja in navad, saj sem bil pred tem 4 leta v Romuniji. Tukaj v Ptujju sem

„Morda je življenje pri nas v Palestini precej podobno vašemu v Jugoslaviji. Mislim, na izgled mest in ulic. Vendar je veliko malenkosti, ki kažejo na razliko obeh držav. Podnebje je precej podobno, hrana je različna in po moji oceni precej draga. Sicer pa sem imel bolj malo časa za sprehode, saj

VISOKA VOJAŠKO-STROKOVNA USPOSOBLJENOST TERITORIALCEV PTUJSKE OBČINE

ENOTNI V OBRAMBNIH PRIPRAVAH

Za učinkovit in uspešen splošen ljudski odpor je potrebno nenehno obrambno usposabljanje vseh občanov, pripadniki rezervnega sestava oboroženih sil pa se morajo nenehno še vojaško strokovno usposabljevati. Takemu ciklusnemu usposabljanju vojakov in starešin pa je bila namenjena tudi vaja pripadnikov teritorialne obrambe, ki je bila minuli teden v Halozah.

Vaja ni bila namenjena le vojaško strokovnemu usposabljanju, marveč je bila zastavljena mnogo širše. S to vajo so ptujski teritorialci preverili borbeno usposobljenost enot za delovanje na časovno zasledenem ozemlju, kar je bila novost v obliki izpolnjevanja. Petdnevna vaja je zato bila organizirana tako, da so pripadniki enot delovali tudi politično med občani, sklepali nova znanstva, živeli med haloškimi ljudmi, torej na območju na katerem bi verjetno delovali tudi ob morebitni agresiji.

Z namenom, utrjevati znanstva z občani in povezanosti v skupnih obrambnih pripravah, so krajani Dolene skupaj s teritorialci organizirali tudi partizanski miting z bogatim kulturnim sporedom, ki

so ga izvajali pionirji in mladinci okoliških šol in naselij. Sodeloval pa je tudi ansambel Artiljerac iz Ptujja, ki pa ni nasprotoval „pomoci“ teritorialcev pri igranju. Škoda le, da je vedro razpoloženje

zbranih na mitingu skazil popoldanski naliv.

Dež, ki je še ves naslednji dan oviral vojake, pa ni mogel preprečiti, da leti ne bi odšli na pohod in izvajali predvidene aktivnosti. S tem so vsekakor izkazali svojo visoko moralno zavest in borbeno pripravljenost v vsakem trenutku in ob vsakršnih razmerah. To pa se je pokazalo tudi na zaključni vaji, ko so s silovitim napadom „uničili padalski desant plavega“.

S pokazano usposobljenostjo in akcijsko pripravljenostjo so bili vojaški strokovnjaki — opazovalci zelo zadovoljni, udeleženci „bitke“ pa še bolj, zato so se razšli vedrih obrazov, bogatejši za nova znanja in spoznanja.

To je seveda le bežen pregled opravljenega velikega dela, zato boste več podrobnosti o delu in življenju ptujskih teritorialcev na tej uspešni vaji, lahko prečitali v naslednji številki Tednika.

Besedilo in posnetek: Lojze Cajniko

Vojaki teritorialne enote se pazljivo približujejo položajem plavega.

IZ KUKAVE NA PTUJSKO GORO

Konec prejšnjega tedna so brigadirji I. izmene letošnje akcije zaključili z vsemi tremi etapami izkopa jarka za vodovod na Kukavi. V ponedeljek, 21. junija so vse brigade sodelovale na udarnem dnevu v Benediktu v lenarški občini. V torek zjutraj pa so brigadirji dveh brigad zariili svoje orodje v Medvedcah v KS Ptujjske gore. Ena brigada končuje z delom na trasi Ločice—Loški vrh, brigada Karel Destovnik Kajuh iz Titovega Velenja pa nadaljuje z delom pri Benediktu v občini Lenart.

Sicer pa je tudi ta teden minil za brigadirje v zelo razgibanem tempu. Vsak dan so jih po napornem delu na trasi čakale različne aktivnosti z interesnega področja. Vse brigade so izdale že svoje biltene, tudi po tri številke. Potekala so številna športna srečanja, vsi krožki in tečaji so zaživel in so te dni na vrhuncu. Brigade so dobile že prve obiske iz svojih krajev. V torek 22. junija je bratsko brigado SOZD Sava Kranj obiskala kar 7-članska delegacija DO Sava iz Kranja. Brigadirji prve izmene bodo na akciji le še dober teden dni, zatem pa jih bodo zamenjali brigadirji iz Sremske Mitrovice, Varvarina, Trebenj, Hrastnika in brigada Rdečega križa Slovenije.

M. Ozmec

Po končanem delu na trasi so obrazi brigadirjev najbolj veseli

Umrli v bolnišnici

V soboto, 19. junija ob 7.40 se je zgodila huda prometna nesreča na lokalni cesti izven naselja Dornava. Voznik osebnega avtomobila Vladimir Zgeč iz Streac je peljal iz Dornave proti Ptujju. Zaradi neprimerne hitrosti je zapeljal izven vozišča, kjer je vozilo zaneslo, ga dvakrat prevrnilo in ostalo na kolesih. Voznik Zgeč pa je pri tem utrpel tako hude poškodbe, da je v ptujski bolnišnici še isto večer umrl. Na vozilu je škoda za okoli 50.000 din.

Umrli za posledicami nesreče

V četrtek se je na lokalni cesti v Savcih zgodila prometna nezgoda. Mirko Rakuša iz Savcev 15 je peljal traktor, nanj pa je bil priključen vprežni voz, naložen s senom. Ko je zavil v levo proti domu, se je

ČRNA KRONIKA

V tednu od 14. do vključno 21. junija so miličniki postaje milice Ptuj in oddelkov na naših cestah posredovali v štirih prometnih nesrečah. Pri tem so zabeležili eno smrtno žrtev, eno hudo in tri lažje telesne poškodbe. Med vozniki nesreč je tokrat na prvem mestu neprimerna hitrost, ki je terjala tudi človeško življenje. Med ostalimi vzroki pa naj omenimo še vinjenost, ki je zadnje čase vse pogostejša. Materialna škoda znaša tokrat okrog 200.000 din.

voz s senom prevrnil, z njega pa so padli Franc Pintarič, Savci 16 in Terezija Rakuša, Savci 15 in dva otroka. Oba starejša sta dobila hude poškodbe, otroka pa sta bila le lažje poškodovana. Prepeljali so jih v ptujsko bolnišnico. Zvedeli smo, da je Franc Pintarič, star 58 let v ptujski bolnišnici umrl.

Nenadoma zavil v levo

Do hude prometne nesreče je prišlo isti dan, v soboto, 19. junija tudi v Spodnji Hajdini. Ob 20.55

je voznik osebnega avtomobila Edi Butolen iz Ptujja peljal iz smeri Ptujja proti Hajdini. Iz nasprotne smeri pa je vozila osebni avtomobil Jožefa Gomboc iz Spodnje Hajdine. Ko sta pripeljala drug do drugega, je voznik Butolen nenadoma zavil v levo in tako trčil v vozilo Gomboc. Pri trčenju je voznika Jožefa utrpela hude poškodbe, lažje pa sta bila ranjena njen sopotnik Mišo Gomboc in voznik Butolen. Na vozilih je za okrog 150.000 din materialne škoda. —OM

Slikarska kolonija Gorca 82

Likovna sekcija DPD Svoboda iz Ptujja organizira pod pokroviteljstvom Haloškega bisera slikarske kolonije GORCA 82. Nanjo so povabili več slikarjev — amaterjev iz vse Slovenije, ki bodo v dneh od sobote, 26. junija do 3. julija „lovili“ motive iz Haloza na svoja platna in jih pozneje predstavili tudi širši javnosti. Ptujski Haloški biser se tako na prijeten in vabljiv način vključuje v že tako razgibano turistično ponudbo Ptujja in okolice.

— OM

Udarno v lenarški občini

Na trasi ZMDA Slovenske gorice 82 med Porčičem in Benediktom je bilo v ponedeljek 21. junija ves dan živahno. Brigadirji so se namreč odločili za udarni dan. Ves dopoldan so kopali jarek za vodovod s pospešenim tempom, da bi normo čimbolj presegle, da bi bili boljši. Tokrat so bile na trasi vse štiri brigade, saj so z deloviščem na Kukavi že zaključili. Delo ni bilo lahko, saj je na več mestih v jarek vdrla podtalnica. Sicer pa je težka ilovnata in deloma tudi lapornata zemlja marsikateremu brigadirju razen obilnega znoja „storila“ tudi krvave žulje na rokah.

V popoldanskem času so se brigadirjem na trasi priključili še krajani Benedikta in okolice. Skupaj z mladinci jih je bilo okrog 60. In kaj ta akcija pomeni za KS Benedikt? Tako smo vprašali Lojzeta Guzeja, predsednika Skupščine KS, ki je dejal:

„Brigadirska akcija na našem območju v bistvu pomeni oživetje mladinskih delovnih akcij iz leta 1960, ko so mladi gradili severno magistralo Benedikt — Lenart. Vsekakor nam ta voda, ki io bomo dobili iz

Na trasi v Benediktu v lenarški občini se že vije jarek proti koncu

mariborskih zajetij v KS Benedikt, pomeni veliko. V zadnjih letih se namreč razvija veliko hitreje in vse bolj smo pogrešali zdravo pitno vodo iz vodovoda.

Trasa od Porčiča do Benedikta je dolga čez 5 km. Nadaljuje se od razcepa mariborskega vodovoda proti Sv. Ani do samega bazena, ki ga imamo v Benediktu že 10 let. Nestrpnosti smo že in radi priskočimo brigadirjem na pomoč, saj bi se letos radi pili zdravo, svežo vodo izpod Pohorja.“

M. Ozmec

Brigada Dušana Kvedra odšla na zvezno MDA Ibar—Lepenac 82

Brigadi Dušana Kvedra je končno uspelo, da je krenila na Zvezno mladinsko delovno akcijo Ibar—Lepenac 82. Vodstvo brigade je imelo veliko težav z vodstvom akcije, saj so otvoritev akcije in sam odhod dvakrat prestavili. Brigado sestavlja 46 brigadirjev, čeprav mora po pravilih Pokrajinske konference mladine Kosova brigado sestavljati 50 brigadirjev. Pojavljale pa so se tudi težave z brigadirji, saj so starši precej nasprotovali, da bi šli ravno na to MDA. Končno je občinskemu centru za MDA uspelo zbrati dovolj brigadirjev, da je brigada popolna. Center za MDA je za brigadirje, ki so bili prijavljeni za to akcijo, pripravil predavanje na temo: Mednarodni odnosi v Jugoslaviji. O sami akciji so prijavljene seznanjali na brigadnih konferencah. Pokrovitelj te brigade je Komunalno gradbeno podjetje Ptuj. Da bi brigada lahko na mladinski delovni akciji uspešno delala, tako na delovišču, kot na področju interesnih dejavnosti, je pokrovitelj nabavil ves potreben pisarniški material, majice in športne rekvizite. Tako ima brigada vse potrebno, da bo lahko uspešno opravljala vse naloge, ki jih narekuje in zastavlja akcija.

Upamo, da nas bo brigada dobro zastopala na akciji in da bo dosegla čim boljše uspehe na vseh področjih. Želimo jim veliko delovne morale, da bodo uspešni, polni spominov, novih spoznanj in tovarštva pokazali, da so res dobra brigada.

R. Kodrič

osebna kronika

Rodile so:

Angela Drevenšek, Mala vas 22 — Aleša; Anica Plohl, Miklavž 40 — Petra; Elizabeta Šori, Bratislavci 51 — dečka; Majda Pintarič, Kolodvorska 9, Ormož — deklico; Berta Emeršič, Cirkulane 87 — dečka; Milica Vtič, Kidričevo 82 — Aleša; Ida Kiselač, Grečja vas 46 — Petro; Irena Čičič, Kidričevo 4 — Simona; Erna Selinšek, Kočice 23 — Heleno; Marija Kump, Senčak 11 — dečka; Terezija Perša, Zagorci 63 — Saša; Irena Horvat, Zasadi 10 — dečka; Marija Tement, Spuhlja — deklico; Terezija Žiran, Zihnerlova ploščad 11 — deklico.

Poroke:

Stanislav Kampl, Grajenščak 5 in Terezija Horvat, Bukovci 56; Marjan Pilingar, Spuhlja 47 in Tatjana Murko, Ul. Haloškega voda 1; Jožef Hamonajec, Rogoznica 17, Voličina in Jožica Pauko, Jiršovci 49; Bojan Kosar, Belšakova 27 in Terezija Mohorič, Krčevina pri Vurberku 4; Milan Vičar, Cankarjeva 3 in Silva Smrekar, Cankarjeva 3; Alojz Vuk, Naraplje 30 in Ana Jeza, Stanečka vas 8; Štefan Predikaka, Zg. Prištava 44 in Jožica Zajc, Apače 38.

Umrli so:

Francišek Hrčič, Mihovci 16, Velika Nedelja, roj. 1907, umrl 12. junija 1982; Alojzij Zorjan, Hum 20/a, roj. 1932, umrl 13. junija

1982; Jožefa Bedrač, Dragovič 40, roj. 1927, umrla 11. junija 1982; Marija Jeušovar, Zg. Jablane 37, roj. 1905, umrla 15. junija 1982; Jožefa Kodrič, Preša 31, roj. 1928, umrla 16. junija 1982; Vladimir Zgeč, Strejaci 10, roj. 1935, umrl 19. junija 1982.

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO-TEDNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LAČEN, odgovorni urednik FRANC FIDERŠEK, tehnični urednik ŠTEFAN PUŠNIK. Uredništvo in uprava Radio-Tednik, tefon (062) 771-261 in 771-226. Celotna naročnina znaša 360 dinarjev, za tujino 610 dinarjev. Žiro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Tiska ČGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK uvrščen med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.